

แนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

นางสาวนุชลิ อุปภัย

สถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ชื่อผู้วิจัย นางสาวนุชลี อุปภัย

ชื่องานวิจัย แนวทางการพัฒนาการจัดการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษานโยบายในการพัฒนาการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดย 1) ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา อาจารย์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามเพศ ประเภทสถานศึกษาเดิม ประเภทหลักสูตร สาขาวิชา วุฒิการศึกษาเดิม ภูมิภาคเดิม และระบบการรับเข้านักศึกษา 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ก่อนเข้าศึกษากับเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 และ 4) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษาที่เรียนปรับพื้นฐานความรู้และไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ 1) นักศึกษาทั้งหมดที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำนวน 10,349 คน 2) กลุ่มตัวอย่างนักศึกษา จำนวน 2,440 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2553 ซึ่งได้จากการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง และในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การคำนวณ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t - independent ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน รวมทั้งการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ

ผลการศึกษาพบว่า

1) โดยภาพรวมนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสะสมก่อนเข้าศึกษา ในปีการศึกษา 2552 โดยเฉลี่ย เท่ากับ 2.90 และมีคะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 โดยเฉลี่ย เท่ากับ 2.68 นักศึกษาส่วนใหญ่มาจากกรุงเทพมหานครและภาคกลาง สำหรับระบบการรับนักศึกษาเข้าส่วนใหญ่ คือ การสอบตรง คิดเป็นร้อยละ 50.3 รองลงมาคือ ระบบโควตา คิดเป็นร้อยละ 38.1 นักศึกษาส่วนใหญ่มีความสุขที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยฯในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 44.1 และค่อนข้าง มาก คิดเป็นร้อยละ 26.9

ด้านอาจารย์ผู้สอน พบว่า โดยเฉลี่ยมีอายุ 41.1 ปี และส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท คิดเป็นร้อยละ 78.3 และไม่มีตำแหน่งทางวิชาการ คิดเป็นร้อยละ 72.8 ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 82.3 และในอีก 5 ปี ข้างหน้า จะมีอาจารย์ปลดเกษียณ 57 คน โดยเฉพาะสาขาเทคโนโลยีเสื้อผ้า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น จะมีอาจารย์ปลดเกษียณ จำนวน 11 คน และสาขาวิศวกรรมเครื่องกล คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จะมีอาจารย์ปลดเกษียณ 7 คน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษาประสบปัญหา มากที่สุดเกี่ยวกับเรื่องห้องสุขา (สกปรก มีกลิ่นเหม็น เก้า/ชำรุด มีจำนวนไม่เพียงพอ) โรงอาหาร (คับแคบ/ แออัด มีอาหารให้เลือกน้อย/อาหารไม่หลากหลาย และไม่สะอาด) สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ (ขาดแคลน/ไม่ เพียงพอ) และการให้บริการข้อมูลข่าวสาร (ไม่ดี/ไม่ทั่วถึง/ล่าช้า และผู้ให้บริการไม่สุภาพ)

2) จากการศึกษา นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 พบว่า นักศึกษาเพศชาย และเพศหญิง นักศึกษาที่ศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี 2 ปีต่อเนื่อง และหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี และนักศึกษา ที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่นักศึกษาที่ จบจากโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่จบจากโรงเรียนรัฐบาลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่จบจากโรงเรียน เอกชน และนักศึกษาที่เรียนสาขาวิชาแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาสาขาอื่นๆ และนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี การเงิน การตลาด และสารสนเทศ

นอกจากนี้ พบว่า นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษา ปวส. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาอื่นๆ และนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาด้วยระบบต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่า นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาด้วยระบบโควตามี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่รับเข้าด้วยระบบอื่นๆ

3) คะแนนเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ก่อนเข้าศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ คะแนนเฉลี่ยสะสม เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์ใน ระดับปานกลาง (49 %)

4) นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ที่เรียนปรับพื้นฐานและไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้คณิตศาสตร์ มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในขณะที่นักศึกษาที่เรียนปรับพื้นฐานและไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย นักศึกษาที่ไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่า นักศึกษาที่เรียนปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ

Researcher Ms.Nuchalee Upaphai
Research Title The Way for the Development of Educational Management of
Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

Abstract

The objective of this research was to find the way for the development of educational management of Rajamangala University of Technology Phra Nakhon by 1) studying input factors : students, instructors, and teaching-learning facilitators 2) comparing learning achievement of students classified by gender, kind of former school, curriculum of study, field of study, former certification, hometown, and enrollment system 3) studying the relationships between grade point average (GPA) of students of Business Administration Faculty before and after studying at the faculty and 4) comparing learning achievement of students who did and did not study basic English and Mathematics.

The sample studied were 1) all 10,349 students who enrolled in the academic year of 2009 and 2) 2,440 students studying in the academic year 2010 selected by purposive sampling. The data was collected through questionnaires constructed by researcher. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-independent, pearson's Coefficient, one way analysis of variance, and Schffe's multiple comparison method.

The results were as follows:

1. The mean of GPA of students before studying at the university in the academic year of 2009 was 2.90 and after studying at the university for 1 year was 2.68. Most of the students were from Bangkok and Center part of Thailand. Most of them were enrolled by direct entrance examination of the university (50.3%) and quota system (38.1%), respectively. The students were happy as being a part of the university, intermediately (44.1%) and mostly (26.9%)

Regarding instructors, it was found that their average age was 41.1 and most of them finished master degree (78.3%). Most of the instructors were government services (82.3%) and had no academic position (72.8%). In the next 5 year, 57 university instructors will be retired, especially, from the Department of Garment Technology, the Faculty of Textile Industry and Fashion

Design (11 instructors) and the Department of Mechanical Engineer, the Faculty of Industrial Education (7 instructors).

With respect to teaching-learning facilitators, it was found that most of the students faced difficulties regarding toilets (dirty, bad smell, old/decayed, and not enough), canteens (small/congested, not many choices of food, and dirty), places for relaxation (lack of them, not enough) and information services (not effective, not cover all student, delay and impolite while giving services).

2. The students of Business Administration Faculty who were different in gender, hometown and curriculum of study had no difference in learning achievement, significantly. However, the students who finished from public and private schools were significantly different in learning achievement at .05 level. It was found that the students from public school had higher learning achievement than the ones from private schools. It was also found that the students from different fields of study were different in learning achievement at the level of .01 significant. The students from Accounting Department had higher learning achievement than the ones of other departments and the students from Business English Department had lower learning achievement than the students from Accounting, Marketing, and Information Technology Departments.

Moreover, it was found that the students who got different former certificate had difference in learning achievement, significantly at .05 level. The students with high vocational certificate had higher learning achievement than the ones of all kind. It was also found that the students enrolled by different entrance system had difference in learning achievement, significantly at .01 level. The students of quota system had higher learning achievement than the ones of other systems.

3. There was significantly positive relationship between GPA of the students of Business Administration before and after studying at the faculty for 1 year at .01 level.

4. The business administration students who did and did not study basic mathematics had no difference in mathematics learning achievement, significantly. However, the students who did and did not study basic English had difference in English learning achievement, significantly at .01 level. It was found that the students who did not study basic English had higher English learning achievement than the ones studying basic English.

กิตติกรรมประกาศ

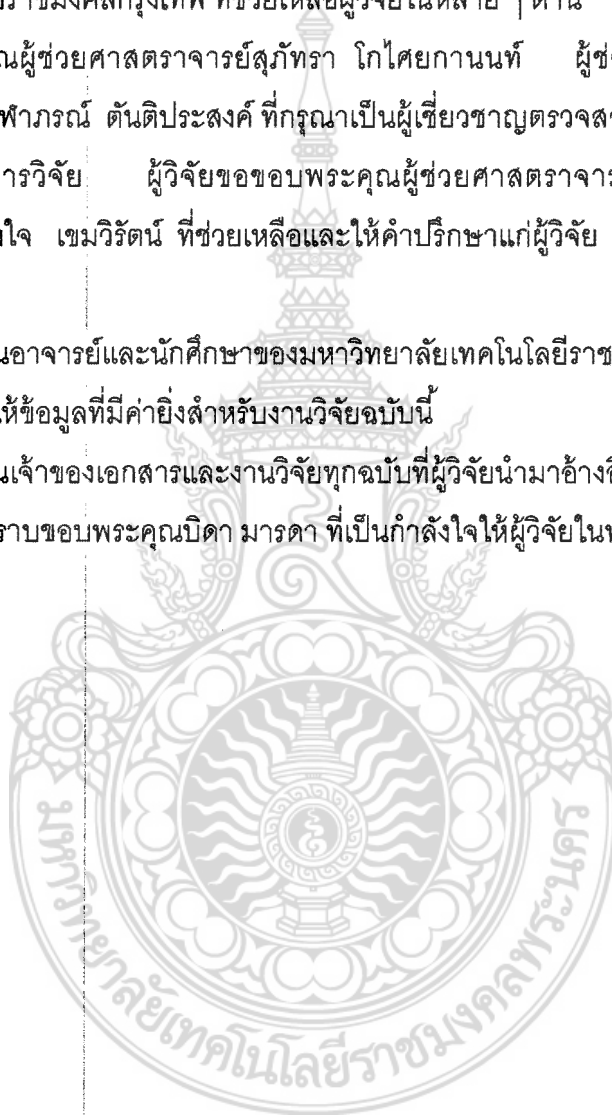
งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์ ดวงสุดา เตโชติรส อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่กรุณาให้คำปรึกษา และให้การสนับสนุนผู้วิจัย ตลอดมา และขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ อภรณ์ บางเจริญพรพงศ์ รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ที่ช่วยเหลือผู้วิจัยในหลาย ๆ ด้าน

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภัทรา โกไศยกานนท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงสิริ วิชิรานนท์ และคุณจุฬารัตน์ ตันติประสงค์ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์จุฑา พิรพัชระ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ดวงใจ เขมวิรัตน์ ที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้วิจัย ซึ่งผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็น อย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณอาจารย์และนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลที่มีค่าสำหรับงานวิจัยฉบับนี้

ขอขอบพระคุณเจ้าของเอกสารและงานวิจัยทุกฉบับที่ผู้วิจัยนำมาอ้างอิงในการทำวิจัยครั้งนี้ ทำยที่สุด ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ที่เป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยในทุก ๆ สถานการณ์

นางสาวนุชลิ อุปภัช

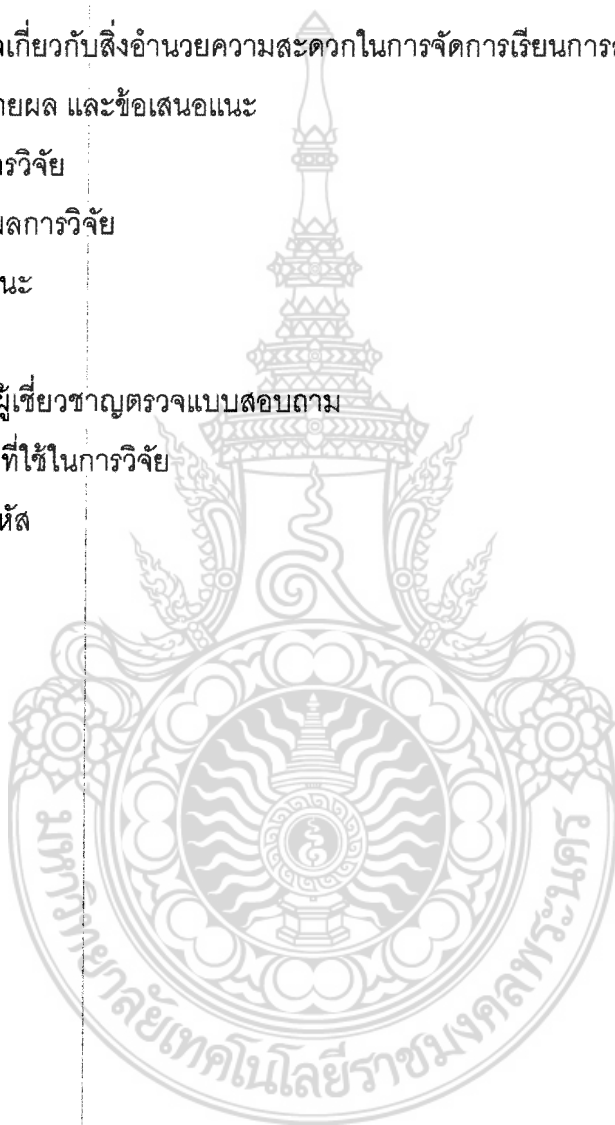

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๘
กิตติกรรมประกาศ	๑๑
สารบัญ	๑๒
สารบัญตาราง	๑๓
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย	4
1.4 ขอบเขตของการวิจัย	4
1.5 นิยามศัพท์	5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 การวิจัยสถาบันกับการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา	7
2.2 ปัจจัยนำเข้าในการจัดการศึกษา	7
2.2.1 ด้านนักศึกษา	8
2.2.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน	11
2.2.3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน	13
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
2.3.1 ด้านนักศึกษา	17
2.3.2 ด้านบุคลากร	20
2.3.3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน	21
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	23
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	23
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	25
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	28

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	29
ตอนที่ 1 ข้อมูลนักศึกษา	30
ตอนที่ 2 ข้อมูลอาจารย์	53
ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน	59
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	73
5.1 สรุปผลการวิจัย	74
5.2 อภิปรายผลการวิจัย	78
5.3 ข้อเสนอแนะ	81
บรรณานุกรม	83
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม	87
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	89
ภาคผนวก ค แบบลงรหัส	100
ประวัติผู้วิจัย	109

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3-1 จำนวนประชากรนักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามคณะ	23
3-2 จำนวนประชากรอาจารย์ ปีการศึกษา 2553 จำแนกตามคณะ	24
3-3 จำนวนประชากรนักศึกษาทั้งหมด ในปีการศึกษา 2553 และกลุ่มตัวอย่าง นักศึกษา จำแนกตามคณะ	25
4-1 จำนวน และร้อยละของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนก ตามคณะ เพศ ระบบการรับเข้า และค่าเฉลี่ย GPA ก่อนเข้าศึกษา ณ มทร.พระนคร ค่าเฉลี่ย GPA เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 และภาพรวม	30
4-2 ค่าเฉลี่ย GPA ก่อนเข้าศึกษา ณ มทร.พระนคร และค่าเฉลี่ย GPA เมื่อสิ้นปี การศึกษา 2552 จำแนกตามระบบการรับนักศึกษา	32
4-3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย GPA ก่อนเข้าศึกษา ณ มทร.พระนคร และค่าเฉลี่ย GPA เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามคณะ และวุฒิการศึกษาเดิม	34
4-4 จำนวน และร้อยละ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนก ตามคณะ และภูมิภาคที่นักศึกษามีภูมิลำเนาอยู่	37
4-5 จำนวน และร้อยละ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนก ตามคณะ และจังหวัดที่ศึกษามีภูมิลำเนาอยู่	39
4-6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเกรดวิชาภาษาอังกฤษ และวิชา คณิตศาสตร์ ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ที่เรียนปรับพื้นฐาน และไม่ได้ เรียนปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์	43
4-7 การเปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะ บริหารธุรกิจ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามเพศ	43
4-8 การเปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหาร ธุรกิจ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามประเภทสถานศึกษาเดิม	44
4-9 การเปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะ บริหารธุรกิจ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามประเภทหลักสูตร	44
4-10 การเปรียบเทียบความแตกต่างภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มของผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามสาขาวิชา	44

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-11 การเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามสาขาวิชา เป็นรายคู่	47 45
4-12 การเปรียบเทียบความแตกต่างภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มของผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามวุฒิการศึกษาเดิม	46
4-13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามวุฒิการ ศึกษาเดิม เป็นรายคู่	46
4-14 การเปรียบเทียบความแตกต่างภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มของผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม	47
4-15 การเปรียบเทียบความแตกต่างภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มของผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามระบบการรับเข้าศึกษา	47
4-16 การเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามระบบการ รับเข้าศึกษา เป็นรายคู่	48
4-17 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจก่อน เข้าศึกษา กับค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ เมื่อสิ้นปีการ ศึกษา 2552	48
4-18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบความแตกต่าง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ที่เรียนปรับพื้นฐาน และไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้คณิตศาสตร์	49
4-19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบความแตกต่าง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ที่เรียนปรับพื้นฐาน และไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ	49

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-20 ความถี่ และร้อยละของระดับความสุขที่นักศึกษาได้เป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคณะ	50
4-21 ความถี่ และร้อยละของเหตุผลที่นักศึกษามีความสุขที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคณะ	52
4-22 จำนวนอาจารย์ จำแนกตามเพศ อายุเฉลี่ย การลาศึกษาต่อ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ สถานภาพ การเกษียณอายุราชการ การฝึกอบรม/ดูงาน คณะ และสาขาวิชา	53
4-23 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความไม่พอใจในอาคารสถานที่ ที่มี ความถี่ในการตอบตั้งแต่ 10 ขึ้นไป จำแนกตามคณะ	59
4-24 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความไม่พอใจในห้องเรียน ที่มี ความถี่ในการตอบตั้งแต่ 10 ขึ้นไป จำแนกตามคณะ	60
4-25 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความไม่พอใจในห้องปฏิบัติการ ที่มี ความถี่ในการตอบตั้งแต่ 10 ขึ้นไป จำแนกตามคณะ	61
4-26 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความไม่พอใจในห้องสมุด ที่มี ความถี่ในการตอบตั้งแต่ 10 ขึ้นไป จำแนกตามคณะ	62
4-27 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความไม่พอใจในห้องพยาบาล ที่มี ความถี่ในการตอบตั้งแต่ 10 ขึ้นไป จำแนกตามคณะ	63
4-28 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความไม่พอใจในโรงอาหาร ที่มี ความถี่ในการตอบตั้งแต่ 10 ขึ้นไป จำแนกตามคณะ	63
4-29 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความไม่พอใจในห้องสุขา ที่มี ความถี่ในการตอบตั้งแต่ 10 ขึ้นไป จำแนกตามคณะ	65
4-30 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความไม่พอใจในสนามกีฬาโรงยิมส์ ที่มี ความถี่ในการตอบตั้งแต่ 10 ขึ้นไป จำแนกตามคณะ	66
4-31 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความไม่พอใจในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของนักศึกษาที่มี ความถี่ในการตอบตั้งแต่ 10 ขึ้นไป จำแนกตามคณะ	67
4-32 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความไม่พอใจในสโมสรนักศึกษา ที่มี ความถี่ในการตอบตั้งแต่ 10 ขึ้นไป จำแนกตามคณะ	68

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
4-33	ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความไม่พอใจในเรื่องอื่นๆ ที่มีความถี่ในการตอบตั้งแต่ 10 ขึ้นไป จำแนกตามคณะ	68
4-34	ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อบริการของคณะ/มหาวิทยาลัย ที่มีความถี่ในการตอบเกิน 10 ขึ้นไป จำแนกตามคณะ	69
4-35	ความถี่ และร้อยละของความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ที่ปรึกษา จำแนกตามคณะ	70
4-36	ความถี่ และร้อยละของเหตุผลที่พึงพอใจ/ไม่พึงพอใจต่ออาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษา จำแนกตามคณะ	72

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษานับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์ประเวศ วะสี (2553 : 27) ได้กล่าวไว้ในตอนหนึ่งของบทความเรื่อง การสร้างพลังการศึกษา พหุชาติออกจากวิกฤติ ว่า "การศึกษาเป็นโครงสร้างและทรัพยากรอันมหาศาลที่ใหญ่ที่สุด ไม่มี sector ไหนใหญ่เท่ากับภาคการศึกษา" โดยเฉพาะทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ นับเป็นปัจจัยที่ชี้วัดว่าจะสามารถสร้างความเจริญให้แก่ชาติบ้านเมืองได้หรือไม่ หากเราได้ศึกษาและวิเคราะห์การพัฒนาประเทศ ในกลุ่มทวีปเอเชียด้วยกัน จะพบว่าการพัฒนาในด้านต่าง ๆ มีพื้นฐานจากการพัฒนาคนเป็นอันดับแรก ซึ่งหมายความว่ารัฐจะต้องส่งเสริมพัฒนาการจัดการ ศึกษาอย่างจริงจัง จึงจะสามารถวางแผนการพัฒนาประเทศ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคโลกาภิวัตน์ได้ (สุชาติ ใจภักดี, 2540) ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการศึกษาเช่นเดียวกัน โดยกำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษา และประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการพัฒนาการศึกษา ด้วยความมุ่งมั่น และมุ่งหวังว่าจะนำไปสู่การจัดการศึกษาของชาติให้มีคุณภาพ สามารถพัฒนาคนไทยให้เป็นคนคุณภาพ คือ เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข หรือที่เรียกว่า เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข (สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์, 2543) รัฐบาลจึงได้มีนโยบายส่งเสริมให้สถาบันการศึกษาต่างๆ ดำเนินการจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ

สถาบันที่มีความสำคัญต่อการจัดการศึกษาของประเทศสถาบันหนึ่ง ได้แก่ สถาบันอุดมศึกษา เนื่องจากเป็นแหล่งผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถออกสู่ตลาดแรงงาน จึงนับว่าเป็นหน่วยงานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้ระบุไว้ว่า สถาบันอุดมศึกษาจะต้องจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ นอกจากนี้ยังได้มีมติของคณะรัฐมนตรี ให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดให้สถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจัดทำระบบการประกันคุณภาพการศึกษาซึ่งประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพภายนอก โดยถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาและรองรับการประกันคุณภาพภายนอกที่ต้องมีการประเมินอย่างน้อย 1 ครั้งในทุกๆ 5 ปี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เป็นสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่มุ่งมั่นจัดการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนของชาติให้มีคุณภาพตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ได้เริ่มดำเนินงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่องเสมอมา โดยยึดการปฏิบัติตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2546 ซึ่งกำหนดหลักการสำคัญ 3 ประการ คือการให้เสรีภาพทางวิชาการ (Academic Freedom) ความมีอิสระในการดำเนินการของสถาบัน (Institutional Autonomy) และ ความพร้อมของสถาบันที่จะรับการตรวจสอบคุณภาพจากภายนอกตามหลักการของความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Accountability) (คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา, 2550) โดยพิจารณาตัวบ่งชี้ซึ่งจำแนกตามมิติของระบบ ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า(Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Output) ซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันเป็นอย่างมาก โดยผลผลิตที่ได้ อันได้แก่ ปริมาณและคุณภาพของบัณฑิต รวมถึงศรัทธาของประชาชน จะเป็นเช่นไรย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยนำเข้า และกระบวนการในการผลิตนั่นเอง

ปัจจัยนำเข้า อันได้แก่ นักศึกษา อาจารย์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการศึกษา มีส่วนสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าประสิทธิภาพของกระบวนการผลิต อันได้แก่ กระบวนการฝึกฝนหรือจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักศึกษา เช่น การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การให้คำปรึกษาแนะแนว การฝึกงาน เป็นต้น กล่าวคือ ถ้าผู้เรียนขาดประสิทธิภาพ ผู้สอนขาดความรู้ความสามารถ วัสดุ/ครุภัณฑ์ประกอบการเรียนการสอนไม่สมบูรณ์ ก็จะทำให้กระบวนการผลิตดำเนินไปได้ด้วยความยากลำบาก ส่งผลให้ผลผลิตและผลลัพธ์ไม่ได้คุณภาพ และภายในปัจจัยนำเข้าด้วยกันเอง ถึงแม้สถานศึกษาจะได้ตัวป้อนคือผู้เรียนที่มีคุณภาพ และมีผู้สอนที่มีประสิทธิภาพ แต่ถ้าสิ่งอำนวยความสะดวก วัสดุ/ครุภัณฑ์ หรือสภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อกระบวนการผลิต เช่น ขาดแคลนอาคารเรียน/ห้องเรียน ขาดแคลนห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย มีห้องสมุดที่ผู้เรียนไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างกว้างขวาง หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น โรงอาหาร ห้องพยาบาล หรือห้องสุขา ไม่ได้มาตรฐาน ก็อาจส่งผลให้ตัวป้อนหรือผู้เรียนขาดความสุขในการเรียน ผู้สอนไม่สะดวกในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งก็จะส่งผลกระทบต่อผลผลิตและผลลัพธ์ได้เช่นเดียวกัน นั่นคือ บัณฑิตไม่ได้คุณภาพตามที่สังคมต้องการ

การศึกษาคั้งนี้จึงมุ่งสำรวจปัจจัยนำเข้าหลัก 3 ประการ คือ ผู้เรียน ผู้สอน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน เพื่อทราบสภาพปัจจุบันของปัจจัยดังกล่าวตามสภาพความเป็นจริง อันจะทำให้สามารถกำหนดมาตรการในการปรับปรุงและพัฒนาปัจจัยนั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง ตรงประเด็น ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครยังไม่เคยมีการสำรวจในเรื่องดังกล่าวอย่างเต็มรูปแบบมาก่อน การศึกษาคั้งนี้จึงมีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครได้ในอีกทางหนึ่ง

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา ดังนี้

- เพศ
- สาขาวิชา
- วุฒิการศึกษาเดิมก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ประเภทของสถานศึกษา
- ภูมิภาคต้นกำเนิด
- ระบบที่เข้าศึกษาต่อ
- หลักสูตรที่เรียน
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเข้ารับการศึกษาน ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

พระนคร

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของผู้ที่เรียนและไม่ได้เรียนปรับพื้นฐาน

ฐานความรู้ภาษาอังกฤษ

- ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของผู้ที่เรียนและไม่ได้เรียนปรับพื้นฐาน

ฐานความรู้คณิตศาสตร์

- ความรู้สึกที่มีต่อการให้บริการต่าง ๆ ของคณะ/มหาวิทยาลัย
- ความรู้สึกที่มีต่ออาจารย์ที่ปรึกษา
- ความรู้สึกมีความสุขที่อยู่ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

1.2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามเพศ ประเภทสถานศึกษาเดิม ประเภทหลักสูตร สาขาวิชา วุฒิการศึกษาเดิม ภาคภูมิภาคต้นกำเนิด และระบบการรับเข้านักศึกษา

1.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ก่อนเข้าศึกษา กับค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552

1.2.4 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ที่เรียนกับไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์

1.2.5 เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์ผู้สอน ดังนี้

- เพศ
- อายุ
- คุณวุฒิทางการศึกษา

- ตำแหน่งทางวิชาการ
- ปีที่จะเกษียณอายุราชการ
- การฝึกอบรมดูงาน

1.2.6 เพื่อศึกษาสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนตามความคิดเห็นของนักศึกษา ดังนี้

- อาคาร สถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด
- สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ได้แก่ โรงอาหาร ห้องพยาบาล ห้องสุขา สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สนามกีฬา/โรงยิมส์ สโมสรนักศึกษา

1.3 สมมติฐานการวิจัย

1.3.1 นักศึกษาที่มีเพศ ประเภทสถานศึกษาเดิม ประเภทหลักสูตร สาขาวิชา วุฒิการศึกษาเดิม ภาควิชาเดิม และระบบการรับเข้านักศึกษาแตกต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

1.3.2 นักศึกษาที่เรียนและไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

1.3.3 นักศึกษาที่เรียนและไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้คณิตศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แตกต่างกัน

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ขอบเขตของเนื้อหา ได้แก่ ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา ศึกษาข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์ และศึกษาสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการศึกษา

1.4.2 ขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษาข้อมูลทั้งจากประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 และอาจารย์จาก 9 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวนทั้งสิ้น 10,349 คน และ 489 คน ตามลำดับ

- กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในปัจจุบัน จำนวน 2,238 คน จากประชากรนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในปัจจุบันทั้งสิ้น 10,349 คน

1.4.3 ขอบเขตของตัวแปร

1.4.3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ ประเภทสถานศึกษาเดิม ประเภทหลักสูตร สาขาวิชา
วุฒิการศึกษาเดิม ภาควิชาเดิม และระบบการรับเข้านักศึกษา

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.4.3.2 ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียน/ไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษและ
คณิตศาสตร์

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์

1.5 นิยามศัพท์

ปัจจัยนำเข้าในการจัดการศึกษา หมายถึง ผู้เรียน ผู้สอน อาคารเรียน วัสดุ/ครุภัณฑ์
งบประมาณ การบริหารจัดการ และระบบสารสนเทศ และการดำเนินงานด้านการตลาด เป็นต้น
การศึกษาคั้งนี้มุ่งสำรวจปัจจัยนำเข้าหลัก 3 ประการ คือ ผู้เรียน ผู้สอน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่
เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่เข้าศึกษาในปี
การศึกษา 2552 และที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน จาก 9 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะ
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ
คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น คณะวิศวกรรมศาสตร์
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

อาจารย์ หมายถึง บุคลากรของมหาวิทยาลัยที่เป็นข้าราชการประจำ พนักงานมหาวิทยาลัย
และลูกจ้าง ที่ทำหน้าที่สอนและรับเงินค่าตอบแทนเป็นรายเดือน ของ 9 คณะ ในปีการศึกษา 2553

สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน หมายถึง อาคารสถานที่ ห้องเรียน
ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ได้แก่ โรงอาหาร ห้องพยาบาล ห้องสุขา
สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สนามกีฬา/โรงยิมส์ สโมสรนักศึกษา ของ 9 คณะ

ระบบที่เข้าศึกษาต่อ หมายถึง วิธีการที่นักศึกษาได้รับคัดเลือกเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งประกอบด้วยระบบโควตา การสอบคัดเลือกโดยตรงของมหาวิทยาลัย
และระบบสอบเอนทรานส์

วุฒิการศึกษาเดิมก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร หมายถึง
วุฒิสูงสุดที่เป็นคุณสมบัติที่นักศึกษาจะต้องมีเพื่อการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ซึ่งประกอบด้วยวุฒิมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ
(ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) ของนักศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หรือ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเข้ารับการศึกษาน ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPA) จนถึงปัจจุบันของนักศึกษาที่เข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา 2552

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ หมายถึง ระดับคะแนนผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ระดับคะแนนผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.5.1 มหาวิทยาลัยได้ทราบข้อมูลนักศึกษา อาจารย์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งเป็นปัจจัยนำเข้าที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์

1.5.2 มหาวิทยาลัยใช้ข้อมูลที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการรายงานผลการปฏิบัติราชการและการประกันคุณภาพการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย

1.5.3 ผู้บริหารใช้ข้อมูลจากการวิจัย ประกอบการตัดสินใจวางแผนหรือดำเนินการเพื่อพัฒนา งานของคณะ/มหาวิทยาลัยให้มีประสิทธิภาพ

1.5.4 มหาวิทยาลัยสามารถแก้ปัญหาได้ตรงกับสภาพการที่เป็นจริง เพื่อช่วยให้กระบวนการจัดการศึกษาของคณะ/มหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.5.5 นักศึกษาสามารถศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีความสุขภายหลังจากที่มหาวิทยาลัยปรับปรุง และแก้ปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการศึกษาเล่าเรียนแล้ว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครในครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยนำเข้าในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย 3 ประเด็น ได้แก่ นักศึกษา อาจารย์ผู้สอน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

- 2.1 การวิจัยสถาบันกับการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา
- 2.2 ปัจจัยนำเข้าในการจัดการเรียนการสอน
 - 2.2.1 ด้านนักศึกษา
 - 2.2.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน
 - 2.2.3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การวิจัยสถาบันกับการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา

การวิจัยสถาบัน (Institutional Research) เป็นการศึกษาและวิเคราะห์เกี่ยวกับการดำเนินงาน สภาพแวดล้อม และกระบวนการของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อประโยชน์ในการจัดหาข้อมูลสำหรับสนับสนุนการวางแผน การกำหนดนโยบาย และการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ตามพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา จึงกล่าวได้ว่า การวิจัยสถาบันเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารจัดการ

การทำวิจัยสถาบัน สถาบันอุดมศึกษาสามารถใช้หลักการวิจัย และกระบวนการวิจัย ได้แก่ ระบบการจัดการสารสนเทศ (Management Information System: MIS) และการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ (Comparative Analysis) ดังนั้น ภาระงานของวิจัยสถาบัน จะเกี่ยวข้องกับงานต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. การจัดทำสารสนเทศ เพื่อการวางแผนและพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา
2. การทำเอกสารบทความ ผลงานวิจัย เพื่อเผยแพร่ให้บุคคล หน่วยงาน องค์กรทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ในรูปแบบของเอกสาร และเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์
3. ดำเนินการวิจัยสถาบัน เพื่อวางแผนและพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา
4. จัดทำเอกสารเผยแพร่ สารสนเทศ และผลงานการวิจัยสถาบัน
5. จัดบริการให้คำปรึกษา และคำแนะนำการใช้ประโยชน์จากข้อมูลสารสนเทศ และผลงานการวิจัยสถาบันแก่ผู้มาขอใช้บริการทั้งภายในและภายนอกสถาบันอุดมศึกษา

การทำวิจัยสถาบันเกี่ยวกับข้อมูลที่จำเป็น เพื่อใช้ในการจัดทำระบบการจัดการสารสนเทศทางการศึกษา เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผลในสถาบันอุดมศึกษา Windham (1988

อ้างถึงใน นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช. 2541 : 64) ได้เสนอระบบการจัดการสารสนเทศทางการศึกษา โดยกำหนดตัวบ่งชี้ของสภาวะปัจจุบัน และสภาวะที่เป็นเป้าประสงค์อันจะนำไปสู่การกำหนดแนวทางในการพัฒนาระบบการศึกษาจากสภาวะปัจจุบันให้ได้ตามเป้าประสงค์ ซึ่งประกอบด้วยตัวบ่งชี้ 4 ด้าน ดังนี้

1. กลุ่มตัวบ่งชี้ด้านปัจจัยนำเข้าหรือปัจจัยป้อน (Input) ได้แก่ จำนวนและลักษณะผู้เรียน และผู้สอน สิ่งอำนวยความสะดวก อุปกรณ์การสอน ทั้งในด้านจำนวน คุณภาพ และลักษณะการใช้งาน หลักสูตรและเอกสาร ตำรา ศักยภาพการบริหาร
2. กลุ่มตัวบ่งชี้ด้านกระบวนการ (Process) ได้แก่ พฤติกรรมการบริหารการจัดการงานผู้สอน การใช้เวลาในการเรียนของนักศึกษา
3. กลุ่มตัวบ่งชี้ด้านผลผลิต (Output) ได้แก่ สัดส่วนผู้สำเร็จการศึกษา อัตราการคงอยู่ อัตราการซ้ำชั้น ความเสมอภาคในโอกาสการสำเร็จการศึกษา
4. กลุ่มตัวบ่งชี้ด้านผลลัพธ์ (Outcome) ได้แก่ สัดส่วนการศึกษาต่อสัดส่วนการมีงานทำ รายได้และความมั่นคงในงานที่บัณฑิตได้รับ ทักษะต่อสังคมและพฤติกรรมสร้างสรรค์สังคมของบัณฑิต การเปลี่ยนงาน และการเลื่อนขั้นทางสังคม

สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดขอบเขตการวิจัยเฉพาะปัจจัยนำเข้าหรือปัจจัยป้อน (Input) ในการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ใน 3 ด้าน คือ ด้านนักศึกษา ด้านบุคลากร และด้านสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน

2.2 ปัจจัยนำเข้าในการจัดการศึกษา

ในกระบวนการจัดการศึกษามีปัจจัยหลายประการที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพของทรัพยากรบุคคลที่สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งผลิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนของปัจจัยนำเข้า (Input) ซึ่งหมายถึงทรัพยากรที่เป็นตัวป้อนเข้าสู่กระบวนการผลิต (Process) Bender (อ้างถึงใน จินตนา มีสุข 2553) ได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับทรัพยากรดังกล่าวไว้ 2 แนวคิด คือ แนวคิดทางด้านเศรษฐศาสตร์ และแนวคิดทางด้านการบริหาร ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. แนวคิดทางด้านเศรษฐศาสตร์ แบ่งทรัพยากรออกเป็น 4 ประเภท คือ
 - 1.1 ทรัพยากรมนุษย์
 - 1.2 ทรัพยากรทางกายภาพ ประกอบด้วย ที่ดิน เครื่องอำนวยความสะดวก เครื่องมือ และวัสดุหรือพลังงาน
 - 1.3 ทรัพยากรการเงิน
 - 1.4 ข้อสนเทศ เช่น ข้อมูล ความรู้ Software Hardware
2. แนวคิดทางด้านการบริหาร มีแนวคิดที่แตกต่างกัน 3 แนวคิด คือ

แนวคิดที่หนึ่ง มี 4 ประการ เรียกว่า “4 Ms” ได้แก่ คน (Men) เงิน (Money) วัสดุสิ่งของ (Materials) และ การจัดการ (Management)

แนวคิดที่สอง มี 3 ประการ เรียกว่า “3 Ms” ได้แก่ คน (Men) เงิน (Money) และ การจัดการ (Management)

แนวคิดที่สาม มี 6 ประการ เรียกว่า “6 Ms” ได้แก่ คน (Men) เงิน (Money) วัสดุสิ่งของ (Materials) วิธีการ (Method) ตลาด (Market) และเครื่องจักรกล (Machine)

จากแนวคิดดังกล่าวข้างต้น ปัจจัยนำเข้าในระบบการจัดการศึกษา น่าจะหมายถึง ผู้เรียน ผู้สอน อาคารเรียน วัสดุ/ครุภัณฑ์ งบประมาณ การบริหารจัดการ และระบบสารสนเทศ และ การดำเนินงานด้านการตลาด เป็นต้น จะเห็นได้ว่าปัจจัยนำเข้าดังกล่าวมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่า ระบบการผลิต อันได้แก่ ระบบการผลิตฝึกฝนหรือจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เช่น การจัดการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การให้คำปรึกษาแนะแนว การฝึกงาน เป็นต้น เพราะ ถ้าผู้เรียนขาดประสิทธิภาพ ผู้สอนขาดความรู้ความสามารถ วัสดุ/ครุภัณฑ์ประกอบการเรียนการสอน ไม่สมบูรณ์ ก็จะทำให้ระบบการผลิตดำเนินไปได้ด้วยความยากลำบาก ส่งผลให้ผลผลิตและผลลัพธ์ ไม่ได้คุณภาพ และภายในปัจจัยนำเข้าด้วยตนเอง ถึงแม้สถานศึกษาจะได้ตัวป้อน คือผู้เรียนที่มีคุณภาพ และมีผู้สอนที่มีประสิทธิภาพ แต่ถ้าสิ่งอำนวยความสะดวก วัสดุ/ครุภัณฑ์ หรือสภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อระบบการผลิต เช่น ขาดแคลนอาคารเรียน/ห้องเรียน ขาดแคลนห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย มีห้องสมุดที่ผู้เรียนไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างกว้างขวาง หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น โรงอาหาร ห้องพยาบาล หรือห้องสุขา ไม่ได้มาตรฐาน ก็อาจส่งผลให้ตัวป้อนหรือผู้เรียนขาดความสุขในการเรียน ผู้สอนไม่สะดวกในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งก็ส่งผลกระทบต่อผลผลิตและผลลัพธ์ได้ เช่นเดียวกัน กล่าวคือ ได้บัณฑิตที่ไม่ได้คุณภาพตามที่สังคมต้องการ ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งสำรวจปัจจัยนำเข้าหลัก 3 ประการ คือ ผู้เรียน ผู้สอน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

2.2.1 ด้านนักศึกษา

ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับตัวป้อนด้านนักศึกษา ได้แก่

2.2.1.1 ประเภทของการรับเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา

โดยทั่วไปการรับเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสถาบันอุดมศึกษา มี 3 ประเภท คือ

1. การรับนักศึกษาประเภทรับตรง เป็นการรับนักศึกษาที่สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งจะเป็นผู้ดำเนินการ และกำหนดวิธีการคัดเลือกต่าง ๆ เพื่อให้ได้นักศึกษาที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการอย่างแท้จริง และได้คุณภาพมากกว่าการรับเข้าแบบระบบกลาง เป็นผลให้

แนวโน้มในอนาคต สถาบันอุดมศึกษาจะขยายปริมาณการรับนักศึกษาประเภทรับตรงเพิ่มมากขึ้นทุกปี อาทิเช่น สถาบันอุดมศึกษาบางแห่งใช้องค์ประกอบและค่าน้ำหนักคะแนนเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือก 4 ส่วนหลัก คือ

- 1.1 ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX)
- 1.2 ผลการทดสอบความถนัดทั่วไป (GAT)
- 1.3 ผลการทดสอบความถนัดทางวิชาชีพ และวิชาการ (PAT)
- 1.4 ผลการทดสอบวิชาเฉพาะที่สถาบันอุดมศึกษาจัดสอบเอง

2. การรับนักศึกษาแบบระบบกลาง (Admissions) เป็นการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยที่เป็นมหาวิทยาลัยปิดของรัฐ ซึ่งจะมีเกณฑ์การคัดเลือก โดยใช้คะแนนจากการสอบที่กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำขึ้น โดยมีสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติเป็นหน่วยงานรับผิดชอบ

3. การรับนักศึกษาโดยวิธีพิเศษ เช่น นักศึกษาโควตาเขตพื้นที่ นักศึกษาโควตาความสามารถพิเศษ นักศึกษาโควตานักกีฬา โควตาคุณธรรม และวิธีพิเศษอื่น ๆ ที่สถาบันการศึกษาแต่ละแห่งกำหนด เป็นต้น สำหรับหลักเกณฑ์ในการคัดเลือก สถาบันการศึกษาแต่ละแห่งจะเป็นผู้กำหนดขึ้น

สำหรับการคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มี 3 ประเภทเช่นเดียวกัน คือ

- 3.1 ระบบสอบตรง เป็นการคัดเลือกโดยการสอบผ่านมหาวิทยาลัย
- 3.2 ระบบโควตา เป็นการคัดเลือกจากผู้ที่มีผลการเรียนดีผ่านมหาวิทยาลัย
- 3.3 ระบบกลาง (Admissions) เป็นการคัดเลือกจากสำนักงานคณะกรรมการ

การอุดมศึกษา

2.2.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง คุณลักษณะรวมถึงความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน โดยอาศัยเครื่องมือในการวัดผลมาตรวจระดับความสามารถของสมรรถนะทางสมองของบุคคล ว่าเรียนรู้อะไรและมีความรู้ด้านใดมากน้อยเพียงใด

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจะสูงมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหรือปัจจัยที่มีผลกระทบมาจากปัจจัยต่างๆ จากการศึกษาวิจัยของบลูม (อ้างถึงใน ชุดิกาญจน์ บุญญะธิติสุข. 2546 : 12-13) ได้เสนอองค์ประกอบหรือปัจจัยที่มีผลกระทบต่อระดับของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3 องค์ประกอบ คือ

1. พฤติกรรมการด้านการรู้คิด (Cognitive entry behavior) เป็นความสามารถทั้งหมดของผู้เรียน ประกอบด้วย ความถนัด และความรู้เดิมของผู้เรียน

2. คุณลักษณะด้านจิตพิสัย (Affective entry characteristics) เป็นสภาพการณ์หรือแรงจูงใจที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ ได้แก่ ความสนใจและเจตคติที่มีต่อเนื้อหาวิชาสถานศึกษา และระบบการเรียนการสอน ความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวเอง และลักษณะที่เป็นคุณลักษณะต่าง ๆ ด้านจิตพิสัย โดยบางอย่างอาจจะเปลี่ยนแปลงได้ และบางอย่างไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

3. คุณภาพการสอน (Quality of instruction) เป็นการได้รับคำแนะนำจากผู้สอน การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การส่งเสริมของครูผู้สอน การแก้ไขข้อผิดพลาดและรู้วาทนเองทำได้อีกหรือไม่

จากโครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาตรี สาขาวิชาต่าง ๆ ปรากฏว่ามีการกำหนดให้นักศึกษาในเกือบทุกสาขาวิชาต้องลงทะเบียนเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นวิชาในหมวดการศึกษาทั่วไป ทุกปีที่ผ่านมาการเรียนในสองวิชานี้มีปัญหา มาก เพราะมีนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวนมากที่ไม่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่หลักสูตรกำหนด หรือถอนวิชาเรียนกลางคัน หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน ปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ทำให้นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำหรือต้องพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เป็นความสามารถทางสติปัญญา หรือผลสำเร็จของการเรียนรู้ในวิชาคณิตศาสตร์ที่ประเมินเป็นระดับความสามารถ วิลสัน (Wilson, 1971 : 643-696 อ้างในออนไลน์) ได้จำแนกพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านพุทธิพิสัย หรือความสามารถทางปัญญา ในการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ เป็น 4 ระดับ คือ

1. ความรู้ความจำด้านการคิดคำนวณ มี 3 ชั้น ได้แก่ ความรู้ ความจำเกี่ยวกับข้อเท็จจริง ความรู้ ความจำเกี่ยวกับศัพท์และนิยาม และความสามารถในการใช้กระบวนการคิดคำนวณ

2. ความเข้าใจ มี 6 ชั้น ได้แก่ ความเข้าใจเกี่ยวกับมโนคติ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ กฎทางคณิตศาสตร์ และการสรุปอ้างอิงเป็นกรณีทั่วไป ความเข้าใจในโครงสร้างทางคณิตศาสตร์ ความสามารถในการเปลี่ยนรูปแบบของปัญหาจากแบบหนึ่งไปเป็นอีกแบบหนึ่ง ความสามารถในการติดตามแนวของเหตุผล และความสามารถในการอ่านและตีความโจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์

3. การนำไปใช้ มี 4 ชั้น ได้แก่ ความสามารถในการแก้ปัญหาค่คล้ายกับปัญหาที่ประสบอยู่ในระหว่างเรียน ความสามารถในการเปรียบเทียบ ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล และความสามารถในการมองเห็นแบบลักษณะโครงสร้างที่เหมือนกันและการสมมาตร

4. การวิเคราะห์ มี 5 ชั้น ได้แก่ ความสามารถในการแก้โจทย์ที่ไม่เคยประสบมาก่อน ความสามารถในการค้นหาความสัมพันธ์ ความสามารถในการสร้างข้อพิสูจน์ ความสามารถในการวิจารณ์การพิสูจน์ และความสามารถในการสร้างสูตร และทดสอบความถูกต้องของสูตร

ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เป็นความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร การมีความชอบ และมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ และการเห็นประโยชน์และคุณค่าของภาษาอังกฤษในการนำไปใช้ในการแสวงหาความรู้ต่อไป วอลควิ (Walqui, 2000 อ้างใน ชูติกาญจน์ บุญญะธิติสุข, 2546 : 14) ได้จำแนกปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เป็น 3 ด้าน คือ

1. ด้านภาษา ได้แก่ ความแตกต่างของภาษาแรกกับภาษาที่สอง ระดับความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาแรก ทั้งการพูด การอ่าน ความรู้เดิมในภาษาที่สอง ตลอดจนสถานภาพของภาษาที่สอง และทัศนคติด้านสังคมที่มีต่อภาษาแรก
2. ด้านผู้เรียน ได้แก่ ความต้องการความหลากหลายในการเรียนภาษา เป้าหมายที่แตกต่างกันในการเรียนภาษา กลุ่มเพื่อน บุคคลตัวอย่าง และการสนับสนุนการเรียนของทางบ้าน
3. ด้านกระบวนการเรียนรู้ ได้แก่ แบบการเรียนของผู้เรียนแต่ละคน แรงจูงใจ รวมทั้งการปฏิสัมพันธ์กันระหว่างทำกิจกรรมในชั้นเรียน

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบความสามารถในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ของนักศึกษาที่ผ่านการปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ กับนักศึกษาที่ไม่ได้ผ่านการปรับพื้นฐานความรู้ดังกล่าว เพื่อหาแนวทางในการเพิ่มศักยภาพทางภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ให้กับนักศึกษาได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น

2.2.2 ด้านอาจารย์ผู้สอน

ในการจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา อาจารย์ผู้สอนเป็นบุคลากรที่สำคัญอย่างยิ่งต่อประสิทธิภาพการสอน เพราะคุณภาพของอาจารย์นับเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ช่วยให้การผลิตบัณฑิตมีคุณภาพตรงตามเป้าหมาย คุณภาพของอาจารย์จะรวมถึง คุณวุฒิ ประสบการณ์ ความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ ความมีวัฒนธรรมและอารยธรรม รวมทั้ง การอุทิศตนต่อภาระความรับผิดชอบที่กำหนดไว้ (อดุลย์ วิริยะเวชกุล 2541 : 53) สถาบันอุดมศึกษาได้มีการกำหนดสมรรถนะ (Competencies) ที่จำเป็นของบุคลากรผู้สอน ทั้งในส่วนของสมรรถนะหลัก (Core Competencies) และสมรรถนะตามหน้าที่ (Functional Competencies) (คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, ม.ป.ป. : 1-4) ซึ่งมีเนื้อหาพอสรุปได้ ดังนี้

สมรรถนะหลัก (Core Competencies)

1. การมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ มีคุณธรรม จริยธรรม หมายถึง การเป็นผู้ที่มีความรักและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู ศรัทธาในวิชาชีพ มีความเมตตากรุณาต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ และผู้ร่วมงาน มีความซื่อสัตย์ ยุติธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีต่อนักศึกษา (การแต่งกาย)

2. ความมุ่งมั่นและอุทิศตนเพื่อมหาวิทยาลัย หมายถึง การมีความมุ่งมั่น เสียสละ และอุทิศตนที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายของมหาวิทยาลัยอย่างมีอาชีพและมีประสิทธิภาพ พร้อมร่วมพัฒนากระบวนการทำงาน เพื่อยกระดับผลงานของมหาวิทยาลัยให้เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป

3. ความสามารถในการปรับตัวและสร้างสรรค์สิ่งใหม่ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจองค์กรและสภาพแวดล้อม กล้าคิดนอกกรอบในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นประโยชน์ และลงมือทำสิ่งใหม่เพื่อสร้างโอกาสให้มหาวิทยาลัยมีความสำเร็จสูงสุด

4. ความใฝ่รู้ หมายถึง ความกระตือรือร้น และมุ่งมั่นในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมตลอดเวลา และนำความรู้นั้นมาพัฒนาศักยภาพของตนเอง และมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง

5. ภาวะผู้นำ หมายถึง การมีวิสัยทัศน์ กล้าคิดกล้าทำในสิ่งที่ถูกต้อง เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างโปร่งใส เป็นธรรม พร้อมรับฟังความคิดเห็นที่แตกต่าง และรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้น สามารถให้คำแนะนำช่วยเหลือ และสร้างแรงจูงใจให้เกิดความร่วมมือ และเป็นที่ยอมรับในทุกๆระดับ

สมรรถนะตามหน้าที่ (Functional Competencies)

1. ความสามารถในการสอนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การวางแผนการสอน ได้แก่ การทำประมวลรายวิชาและการทำแผนการสอน เป็นต้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หลากหลายรูปแบบที่เน้นให้ผู้เรียนได้สร้างความรู้ และแก้ปัญหาด้วยตนเอง การผลิตและใช้สื่อการเรียน การสอน การวางแผนการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน

2. ความสามารถในการวิจัยเพื่อพัฒนา หมายถึง การวิจัยในชั้นเรียน การวิจัยเพื่อพัฒนาวิชาชีพการสอน การวิจัยเพื่อสนับสนุนการแข่งขันของประเทศ (วิชาชีพ)

3. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง การใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร และการสืบค้นข้อมูล

4. ความสามารถในการใช้ ICT หมายถึง การใช้ ICT ในการสืบค้นข้อมูล การใช้ ICT เพื่อการติดต่อสื่อสารกับผู้เรียน การผลิต e-learning การใช้ ICT ประกอบในการเรียนการสอน

จากสมรรถนะหลัก และสมรรถนะตามหน้าที่ดังกล่าว จะเห็นได้ว่าล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่จำเป็นที่อาจารย์ผู้สอนควรมีและควรปฏิบัติทั้งสิ้น เพื่อช่วยเสริมให้การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเป็นไปตามภารกิจที่กำหนด ดังนี้

1. จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาให้มีคุณภาพ
2. สร้างงานวิจัย สิ่งประดิษฐ์นวัตกรรม บนพื้นฐานของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสู่การผลิตและบริการ
3. ให้บริการวิชาการเพื่อสร้างงาน สร้างอาชีพ และสร้างรายได้ให้แก่ชุมชน
4. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และรักษาสีงแวดล้อม

2.2.3 ด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน

สิ่งแวดล้อมความสะดวกนับเป็นสิ่งแวดล้อมอย่างหนึ่งในสถานศึกษา โดยทั่วไปสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาจำแนกได้เป็น 2 ประเภท (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2550 : 61-63) ดังนี้

1. สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ได้แก่ สภาพแวดล้อมที่มีชีวิต คือ คนทุกคนพืชและสัตว์ทุกชนิดที่มีในสถานศึกษา และสภาพแวดล้อมที่ไม่มีชีวิตซึ่งเกิดขึ้นตามปกติ เช่น สภาพอากาศ ลักษณะที่ตั้งและภูมิประเทศ เป็นต้น

2. สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่

2.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ มีหลายลักษณะ คือ

2.1.1 สถานที่ เช่น ภูมิทัศน์ บริเวณต่าง ๆ ภายในสถานศึกษา

2.1.2 สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ เช่น อาคารเรียน อาคารประกอบ ห้องประชุม โรงอาหาร ห้องน้ำห้องส้วม ที่จอดรถ เป็นต้น

2.1.3 ห้องต่าง ๆ และส่วนประกอบ เช่น ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ แหล่งเรียนรู้ สถานที่พักผ่อนในอาคาร เป็นต้น

2.1.4 สาธารณูปโภค เช่น ถนนหนทาง น้ำไฟฟ้า ระบบติดต่อสื่อสาร เป็นต้น

2.1.5 ลักษณะบริการด้านสุขภาพอนามัย และความปลอดภัย เช่น โรงอาหาร ห้องพยาบาล อาหารและน้ำดื่ม น้ำใช้ ขยะและมลพิษ เวย์ยาม เป็นต้น

2.1.6 เครื่องมือ สื่อการเรียนการสอน และวัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ในสถานศึกษา

2.2 สภาพแวดล้อมทางสังคม มี 3 ลักษณะ คือ

2.2.1 สภาพแวดล้อมด้านการบริหารจัดการ เช่น การจัดโครงสร้างองค์กร ปรัชญา ระบบและวิธีการบริหารจัดการ เป็นต้น

2.2.2 สภาพแวดล้อมด้านการเรียนการสอน เช่น การกำหนดวัตถุประสงค์ด้านการเรียนการสอน การจัดกิจกรรม กระบวนการเรียนรู้ การจัดแหล่งเรียนรู้ การจัดสิ่งแวดล้อมความสะดวก และวัสดุอุปกรณ์เพื่อการเรียนรู้ เป็นต้น

2.2.3 สภาพแวดล้อมด้านปฏิสัมพันธ์ของบุคคล เช่น การปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูอาจารย์กับนักศึกษา เป็นต้น

การพัฒนาสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษา มีขั้นตอนดำเนินการ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2550 : 65-66) ดังนี้

1. การกำหนดนโยบาย สถานศึกษาควรมีการกำหนดเป้าหมายการพัฒนาสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับสถานศึกษา และท้องถิ่น

2. การวางแผน ผู้รับผิดชอบควรกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ ขั้นตอน และวิธีการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจน จัดทำเป็นเอกสาร นำไปชี้แจงผู้เกี่ยวข้อง และเผยแพร่แก่สาธารณชนได้ทราบเพื่อสร้างแกนนำและหาแนวร่วมสนับสนุนการดำเนินงาน

3. การดำเนินงาน ผู้บริหารสถานศึกษาควรแสดงเจตนาและพฤติกรรมให้ทุกคนเห็นถึงความมุ่งมั่นจะพัฒนาสภาพแวดล้อมอย่างจริงจัง โดยกำหนดเป็นข้อปฏิบัติ และควบคุมดูแลให้มีการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ และต่อเนื่อง

4. การตรวจสอบแก้ไข ควรกำหนดให้มีกระบวนการตรวจสอบติดตามที่มีหลักฐาน มีการบันทึกผลป้องกัน และการแก้ไข เพื่อสามารถตรวจประเมินผลการจัดการสภาพแวดล้อมได้

5. การทบทวนผลการดำเนินงาน ผู้บริหารสถานศึกษาควรเป็นผู้นำในการทบทวนระบบการจัดการสภาพแวดล้อมตามเวลาที่เหมาะสม

สำหรับอาคารสถานที่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานกลางสำหรับการจัดทำโครงการพัฒนาของสถาบันอุดมศึกษา ในช่วงแผนพัฒนาฯ ระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544) เมื่อเพิ่มจำนวนนักศึกษาเป็น 1.5 เท่า

พื้นที่ใช้สอย

1. ห้องบรรยายและห้องสัมมนา (ห้องขนาดเล็กที่ใช้ตัว)

1.1 ห้องบรรยายขนาดความจุ 300 คน	0.9 ตร.ม. : คน
1.2 ห้องบรรยายขนาดความจุ 200 คน	0.9 ตร.ม. : คน
1.3 ห้องบรรยายขนาดความจุ 100 คน	1.0 ตร.ม. : คน
1.4 ห้องบรรยายขนาดความจุ 50 คน	1.1 ตร.ม. : คน
1.5 ห้องบรรยายขนาดความจุ 25 คน	1.5 ตร.ม. : คน
1.6 ห้องสัมมนาหรือห้องตัวขนาดความจุ 30 คน	1.8 ตร.ม. : คน

2. ห้องปฏิบัติการทดลอง สำหรับการเรียนการสอนทางด้านวิทยาศาสตร์

2.1 ห้องปฏิบัติการทดลองเคมี ฟิสิกส์ (ปีที่ 1, 2)	ขนาดความจุ 50 คน
--	------------------

3.5 ตร.ม. : คน

2.2 ห้องปฏิบัติการทดลองด้านอื่น ๆ (ปีที่ 1, 2)	ขนาดความจุ 50 คน
--	------------------

3 ตร.ม. : คน

2.3 ห้องปฏิบัติการทดลองเคมี ฟิสิกส์ (ทั่วไป)	ขนาดความจุ 25 คน
--	------------------

4 ตร.ม. : คน

2.4 ห้องปฏิบัติการทดลองด้านอื่น ๆ (ทั่วไป)	ขนาดความจุ 25 คน
--	------------------

3.5 ตร.ม. : คน

- 2.5 ห้องปฏิบัติการทดลองทั่วไป (ทางด้านวิทยาศาสตร์) สำหรับปี 3, 4 และปริญญาโท ขนาดความจุ 50 คน 5 ตร.ม. : คน
3. ห้องปฏิบัติการทดลองสำหรับการวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ประยุกต์
- 3.1 ห้องปฏิบัติการทดลองสำหรับการวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ประยุกต์ (Applied Science) สำหรับนักวิจัย 2 คน
นักศึกษاپริญญาโท 4 คน 10 ตร.ม. : คน (ประยุกต์งานในห้องทดลอง)
- 3.2 ห้องปฏิบัติการทดลองสำหรับการวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ประยุกต์ (Applied Science) สำหรับนักวิจัย 1 คน
นักศึกษاپริญญาโท 1 คน 10 ตร.ม. : คน (ประยุกต์งานภาคสนาม)
4. ห้องปฏิบัติการทดลองทางด้านวิทยาศาสตร์
- 4.1 ห้องปฏิบัติการทางด้านคหกรรมศาสตร์ ขนาดความจุ 25 คน 5 ตร.ม. : คน
- 4.2 ห้องปฏิบัติการทดลองสำหรับงานวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์ ขนาดความจุ 6 คน 5 ตร.ม. : คน
5. ห้องปฏิบัติการสำหรับการเรียนการสอน
- 5.1 ห้องเขียนแบบ ขนาดความจุ 25 คน 5 ตร.ม. : คน
- 5.2 ห้องปฏิบัติการทางการคำนวณ ขนาดความจุ 50 คน 3 ตร.ม. : คน
- 5.3 ห้องปฏิบัติการภาษา ขนาดความจุ 25 คน 3.5 ตร.ม. : คน
6. โรงฝึกงาน (Workshop)
- 6.1 โรงฝึกงานทางด้านเครื่องจักรกล ขนาดความจุ 25 คน 10 ตร.ม. : คน
- 6.2 ห้องตรวจสอบวัสดุ ขนาดความจุ 25 คน 15 ตร.ม. : คน
- 6.3 โรงฝึกงานช่างไม้ ขนาดความจุ 25 คน 7.5 ตร.ม. : คน
- 6.4 โรงฝึกงานเครื่องเหล็ก ขนาดความจุ 25 คน 7.5 ตร.ม. : คน
- 6.5 โรงฝึกงานเกี่ยวกับ Hydraulic ขนาดความจุ 25 คน 10 ตร.ม. : คน
- 6.6 โรงฝึกงานทางด้านเครื่องไฟฟ้า ขนาดความจุ 25 คน 7.5 ตร.ม. : คน
- 6.7 โรงฝึกงานให้มีพื้นที่เก็บเครื่องมือสำหรับการปฏิบัติงานทุกชนิด 15% ของพื้นที่

ทั้งหมด

สำหรับการศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ได้แก่ โรงอาหาร ห้องพยาบาล ห้องสุขา สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สนามกีฬา/โรงยิมส์ สโมสรนักศึกษา ที่คณะต่างๆ จัดให้กับนักศึกษาซึ่งเป็นผู้รับบริการโดยตรง เพื่อจะได้ทราบสภาพความเป็นจริงในเรื่องดังกล่าวตามความคิดเห็น และตามความรู้สึกของผู้รับบริการ

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สมนึก ดีหะสิงห์ (2546:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาวิชาเอกธุรกิจศึกษาในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ โดยกำหนดวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบระดับปัญหาการเรียนการสอนของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษาในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกับโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ ใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการเรียนการสอน ด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ด้านผู้เรียนและด้านผู้สอน โดยจำแนกตามเพศ อายุ อาชีพ รายได้ และสถานภาพสมรส กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา วิชาเอกธุรกิจศึกษา ในโครงการความร่วมมือทางวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับโรงเรียนพณิชยการเพชรบุรีบริหารธุรกิจ จำนวน 134 คน ผลการวิจัย พบว่า นิสิตที่มีเพศต่างกันมีระดับปัญหาการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ในด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน โดยเพศหญิงมีปัญหาสูงกว่าเพศชาย นิสิตที่มีอายุต่างกันมีระดับปัญหาการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทั้งโดยรวม และด้านหลักสูตรและด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน ส่วนด้านการเรียนการสอนและด้านผู้เรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นิสิตที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีระดับปัญหาการเรียนการสอนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในด้านหลักสูตร ส่วนนิสิตที่มีอาชีพและสถานภาพต่างกัน มีระดับปัญหาการเรียนการสอนแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ระวีวรรณ ศรีครามศรี และคณะ (2548: 118 - 138) ได้ศึกษาความคิดเห็นของมหาบัณฑิตที่มีต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของมหาบัณฑิตที่มีต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำแนกตามเพศ อายุ ระยะเวลาในการศึกษา สาขาวิชาที่เรียน และแผนการเรียน โดยทำการศึกษากับมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2546 จำนวน 718 คน ผลการวิจัยพบว่า มหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากส่วนกลางที่มีระยะเวลาในการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่แตกต่างกัน ส่วนมหาบัณฑิตที่มี เพศ อายุ สาขาวิชาที่เรียน และแผนการเรียนต่างก็มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากส่วนภูมิภาคที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่แตกต่างกัน ส่วนมหาบัณฑิตที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากโครงการพิเศษที่มีเพศและอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่แตกต่างกัน

สุปราณี นาคแก้ว (2549: 89) ได้ศึกษาสภาพความเป็นจริงและสภาพที่คาดหวังของนักศึกษาชั้นปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริง และสภาพที่คาดหวังที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านหลักสูตร ด้านศักยภาพของอาจารย์ผู้สอน ด้านความพร้อมของผู้เรียน และด้านความพร้อมของสถาบัน จำแนกตาม เพศ อาชีพ ตำแหน่ง และสาขาวิชา ทำการศึกษาเกี่ยวกับนักศึกษาจำนวน 367 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงในการจัดการเรียนการสอนทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง และนักศึกษาที่มี เพศ อาชีพ ตำแหน่ง และสาขาวิชาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงในการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพความเป็นจริงในการจัดการเรียนการสอน ทุกด้านอยู่ในระดับมาก และนักศึกษาที่มี เพศ อาชีพ ตำแหน่ง และสาขาวิชาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพที่คาดหวังในการจัดการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน

แก้วกาญจน์ ฤทธิเรือง (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาคุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาศึกษารณิศณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการดำเนินงานอุปสรรคหรือปัญหาในการดำเนินการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และศึกษาแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพการศึกษาของคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล พบว่าผลการดำเนินการประเมินตนเองของคณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ทั้ง 5 มาตรฐาน อันได้แก่ มาตรฐานคุณภาพด้านการบริหาร มาตรฐานคุณภาพด้านการศึกษา มาตรฐานคุณภาพด้านการวิจัย มาตรฐานคุณภาพด้านการบริการวิชาการ มาตรฐานคุณภาพด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ทุกมาตรฐานมีเกณฑ์คุณภาพต่ำ จากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง พบว่าสาเหตุหรือปัญหาจากการบริหารจัดการระบบคุณภาพการศึกษาที่ยังขาดประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงเสนอแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงคุณภาพการศึกษาโดยให้ฝ่ายบริหารของคณะฯ จัดวางระบบคุณภาพการศึกษาของคณะฯ ให้มีแบบแผนที่ชัดเจนเพื่อให้เกิดความต่อเนื่องของการปฏิบัติงานคุณภาพการศึกษาของคณะฯ ได้

2.3.1 ด้านนักศึกษา

2.3.1.1 ประเภทของการรับเข้าศึกษา

จิรศักดิ์ สุทัศนะจินดา และประภาพร ตั้งธนะนิช (ม.ป.ป. : ออนไลน์) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนในชั้นปีที่ 1 ระหว่างนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาโดยวิธีพิเศษกับนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาโดยวิธีรับตรงและสอบเอ็นทรานซ์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2547 และ 2548 พบว่า ค่าเฉลี่ย GPA สะสมของนักศึกษารหัส 47 ภาคปกติ เท่ากับ 2.87 สูงกว่า

นักศึกษาภาคพิเศษ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย GPA สะสมเพียง 2.46 ส่วนนักศึกษารหัส 48 ภาคปกติและภาคพิเศษ พบว่า ค่าเฉลี่ย GPA สะสมใกล้เคียงกัน คือ 2.69 และ 2.68 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบผลการเรียนเฉพาะนักศึกษาภาคพิเศษ รหัส 47 และรหัส 48 พบว่า นักศึกษาภาคพิเศษ รหัส 47 (สอบคัดเลือกเฉพาะวิชาความถนัดทางสัตวแพทย์เพียงวิชาเดียว) มีค่าเฉลี่ย GPA สะสม เท่ากับ 2.46 ต่ำกว่านักศึกษาภาคพิเศษ รหัส 48 (สอบคัดเลือก 4 รายวิชา คือ ชีววิทยา คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ และความถนัดทางสัตวแพทย์) ที่มีค่าเฉลี่ย GPA สะสม เท่ากับ 2.68 ดังนั้น วิธีการคัดเลือกนักศึกษาโดยวิธีพิเศษที่มีการสอบคัดเลือก 4 รายวิชา น่าจะคัดเลือกนักศึกษาที่มีคุณภาพใกล้เคียงกับนักศึกษาภาคปกติ

สามัคคี บุญยะวัฒน์ และคณะ (2547) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตคณะวนศาสตร์ ที่รับเข้าโดยวิธีโควตาพิเศษและการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย โดยเก็บข้อมูลจากนิสิตที่จบการศึกษาในช่วงปีการศึกษา 2541 - 2544 พบว่า ร้อยละของนิสิตที่จบการศึกษา นิสิตโควตาพิเศษ (75.6) สูงกว่านิสิตที่ผ่านการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย (64.3) ร้อยละที่จบการศึกษาภายใน 4 ปี นิสิตโควตาพิเศษ (63.2) สูงกว่านิสิตที่ผ่านการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย (51.0) ร้อยละที่มีคะแนนเฉลี่ยตลอดหลักสูตรเกิน 2.5 นิสิตโควตาพิเศษ (40.2) สูงกว่านิสิตที่ผ่านการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย (38.4) ส่วนการศึกษาที่ได้เกรด W และ F ของรายวิชาในกลุ่มวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ พบว่าประเภทการเข้าศึกษาของนิสิตไม่มีผลต่อจำนวนครั้งที่ได้เกรด W และ F และเมื่อเปรียบเทียบเกรดเฉลี่ยตลอดหลักสูตรและระดับแต้มคะแนนของรายวิชาแกนในคณะวนศาสตร์ พบว่าเกรดเฉลี่ยตลอดหลักสูตรของนิสิตโควตาพิเศษ และนิสิตที่ผ่านการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และนิสิตที่เข้าศึกษาโดยวิธีโควตาพิเศษ มีระดับแต้มคะแนนของรายวิชาแกนบางรายวิชาสูงกว่านิสิตที่ผ่านการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย สรุปโดยรวมนิสิตที่รับเข้าศึกษาวิธีโควตาพิเศษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านิสิตที่ผ่านการสอบคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย

กองวิจัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย (2548 : ออนไลน์) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยหอการค้าไทย ที่เข้าเรียนด้วยวิธีสอบคัดเลือกโดยมหาวิทยาลัย และวิธีการสอบคัดเลือกโดยทบวงมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาที่สอบเข้าเรียนโดยมหาวิทยาลัย มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับอุดมศึกษา ทั้งปีการศึกษา 2540 และ 2541 สูงกว่านักศึกษาที่สอบเข้าเรียนโดยทบวงมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ นักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากสายอาชีพจะมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสูงกว่านักศึกษาจากสายสามัญ ในขณะที่กลับกันพบว่า นักศึกษาที่มาจากสายสามัญมีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับอุดมศึกษาสูงกว่านักศึกษาที่มาจากสายอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2550) ได้ประเมินและศึกษาผลกระทบของการรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในระบบรับตรงและระบบกลาง (Admissions) ปีการศึกษา 2549 พบว่า ในส่วนของผลกระทบต่อโรงเรียน การคัดเลือกนิสิตนักศึกษา ระบบรับตรงมีผลกระทบต่อโรงเรียนในระดับมากและมากที่สุดทุกประเด็น ได้แก่ โรงเรียนต้องเตรียมนักเรียนให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการคัดเลือก โดยระบบรับตรงต้องปรับปรุง และพัฒนาระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน และผลการเรียนให้ถูกต้องและทันสมัย ต้องจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ต้องปรับปรุงคุณภาพการจัดการเรียนการสอน ทั้งการพัฒนาครูอาจารย์ เรื่องวัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีต่าง ๆ รวมทั้งการวัดและประเมินผลให้ได้มาตรฐาน

ผลกระทบต่อสถาบันอุดมศึกษา การคัดเลือกนิสิตนักศึกษา ระบบรับตรงส่งผลกระทบต่อสถาบันอุดมศึกษาในระดับมาก ได้แก่ การที่สถาบันสามารถกำหนดเกณฑ์ คุณสมบัติ และจำนวนรับสมัครนิสิตนักศึกษา การคัดเลือกผู้เรียนที่มีคุณสมบัติ ความรู้ความสามารถ และความถนัดในสาขาวิชาที่สมัคร การคัดเลือกนิสิตนักศึกษาได้ตรงกับความต้องการ การลดอัตราเวลาออกกลางคันของนิสิตนักศึกษา และเพิ่มอัตราการสำเร็จการศึกษาได้สูงกว่าระบบกลาง

2.3.1.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ

อังสนา จันแดง และพัชรินทร์ เศรษฐชัยชนะ (ม.ป.ป. : ออนไลน์) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการคณิตศาสตร์ สำหรับนักศึกษาภาควิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการคณิตศาสตร์ของนักศึกษาได้รับอิทธิพลจากตัวแปรที่เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุ 4 ตัว โดยได้รับอิทธิพลทางตรง 3 ตัว คือ ความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ เจตคติต่อการเรียน พฤติกรรมการสอน และได้รับทั้งอิทธิพลทางตรงและทางอ้อม 1 ตัว คือ พฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษา

ชุติกานุจน์ บุญญะริติสุข (2546) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ในฐานะภาษาต่างประเทศของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ 4 ตัวแปร ที่มีอำนาจสูงในการเข้าร่วมพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ชั้นปีที่ 1 จากลำดับสูงสุดลงมา ได้แก่ ระบบการเรียนภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ระบบการเรียนภาษาอังกฤษโดยใช้สายตา การส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษของทางบ้าน และทัศนคติต่อพฤติกรรมการสอนของอาจารย์ภาษาอังกฤษ

สันถวี นิยมทรัพย์ (2551) ได้สำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2550 คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร พบว่า ความต้องการจำเป็นที่ต้องได้รับการพัฒนาของนักศึกษาอันดับแรก คือ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ฟัง พูด อ่าน และเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ รองลงมาคือ รับทราบข้อมูลเรื่องแหล่งทุนการศึกษาหรือโอกาสการฝึกงาน และ

ความพร้อมหรือการวางแผนในการประกอบอาชีพ ส่วนสาเหตุของความตึงเครียดดังกล่าว คือ พื้นฐานไวยากรณ์ คำศัพท์ สำเนียง และการออกเสียงไม่ดี นักศึกษาจึงเสนอแนะให้คณะจัดกิจกรรมปรับพื้นฐานภาษาอังกฤษก่อนเปิดภาคการศึกษา สำหรับผู้บริหารมีความเห็นว่า สาเหตุสำคัญคือนักศึกษามีพื้นฐานด้านไวยากรณ์ไม่ดี ควรแก้ไขปัญหาโดยจัดโครงการกิจกรรมนักศึกษาด้านวิชาการเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษให้แก่นักศึกษา

2.3.2 ด้านบุคลากร

รัฐพล พรหมสะอาด (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อการได้รับตำแหน่งทางวิชาการของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า ตัวแปรสำคัญที่ให้น้ำหนักในการจำแนกความแตกต่างของกลุ่มอาจารย์ที่ได้รับตำแหน่งทางวิชาการ และกลุ่มอาจารย์ที่ไม่ได้รับตำแหน่งทางวิชาการ คือ ประสบการณ์ในการทำงานและวุฒิการศึกษา เมื่อพิจารณาแนวโน้มของตัวแปรในสมการ พบว่า ตัวแปรประสบการณ์ในการทำงาน วุฒิการศึกษา ความเชื่ออำนาจภายในตน การสนับสนุนของผู้บริหาร และเจตคติต่อการทำผลงานทางวิชาการ ยกเว้นความรับผิดชอบ เป็นตัวแปรที่มีแนวโน้มจะเป็นลักษณะของกลุ่มอาจารย์ที่ไม่ได้รับตำแหน่งทางวิชาการ

สภาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2550:197) ได้สำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับภาระงานของอาจารย์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า คณาจารย์ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการกำหนดภาระงานโดยมหาวิทยาลัย ของคณะกรรมการสภาคณาจารย์ ยกเว้น งานพัฒนานักศึกษา โดยระบุว่า ควรมีภาระงานส่วนงานสอน งานวิจัย และงานบริการวิชาการ ไม่น้อยกว่า 50, 12 และ 15% ตามลำดับ ส่วนงานพัฒนานักศึกษาไม่ควรกำหนดมากกว่า 5% เมื่อพิจารณาในแต่ละสาขาวิชา เห็นว่า สาขาวิชาสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์ มีธรรมชาติของงานสอนมากกว่าสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพและสาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในขณะที่สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจะเน้นหนักด้านงานวิจัย ส่วนสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพเน้นการให้บริการด้านวิชาการมากกว่า

ชโรชนีชัย ชัยมินทร์ และประภาพันท์ พลอยจันทร์ (2551 : ออนไลน์) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในระดับนานาชาติของคณาจารย์และนักวิจัย คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2547 – 2549 พบว่า คณาจารย์และนักวิจัยเกินครึ่งเป็นเพศชาย (ร้อยละ 56.72) มีอายุระหว่าง 41 – 50 ปี และ 51 – 60 ปี (ร้อยละ 37.31 เท่ากัน) มีคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกมากที่สุด (ร้อยละ 71.64) สำเร็จการศึกษาสูงสุดจากสถาบันการศึกษาในต่างประเทศถึงร้อยละ 73.13 มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นรองศาสตราจารย์มากที่สุด มีประสบการณ์ในการทำงานหรือการสอน ระหว่าง 11–20 ปี มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยของประสบการณ์การทำงานหรือการสอนเท่ากับ 21.20 ปี ในส่วนของประสบการณ์ในการทำวิจัยอยู่ระหว่าง 21 – 30 ปี โดยมีค่าเฉลี่ยของประสบการณ์ในการทำวิจัยเท่ากับ 19.74 ปี ซึ่งส่วนใหญ่จะทำงานวิจัย

ประยุกต์มากที่สุดถึงร้อยละ 83.58 และในรอบ 2 ปีที่ผ่านมา ร้อยละ 88.06 ไม่เคยได้รับการแนะนำหรือเข้าร่วมสัมมนาฝึกอบรมเกี่ยวกับการเขียนบทความตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ

2.3.3 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดศรีสะเกษ (ออนไลน์) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต่อการใช้บริการของมหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดศรีสะเกษ ประจำปีการศึกษา 2550 พบว่า ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในภาพรวม นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.94) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจมากในข้อที่เกี่ยวกับอาคารเรียนมีความสะอาด และเป็นระเบียบเรียบร้อย บรรยากาศและความสะอาดภายในห้องเรียน อุปกรณ์สื่อการเรียนการสอน มีความพร้อมและทันสมัย และภูมิทัศน์สภาพแวดล้อมบริเวณโดยรอบสะอาดและร่มรื่น

วิชัย แหวนเพชร บุญเกิด สามสี และธีรพันธ์ ไหมกัน (2551 : ออนไลน์) ได้ศึกษาเหตุการณ์การเข้าศึกษา และสภาพปัญหาการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ปีการศึกษา 2551 พบว่า ด้านสภาพปัญหาการเรียนของนักศึกษาในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านสื่อการสอน โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีปัญหามากที่เกี่ยวกับอาคารเรียน และห้องเรียนไม่สะอาด อาจารย์มีทักษะการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์การสอนน้อย มีเครื่องมือและอุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษารวมทั้ง คุณภาพของเครื่องมือและอุปกรณ์การสอนมีคุณภาพต่ำ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสรุปกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

เพศ
ประเภทสถานศึกษาเดิม
ประเภทหลักสูตร
สาขาวิชา
วุฒิการศึกษาเดิม
ภาคภูมิลำเนาเดิม
ระบบการรับเข้านักศึกษา

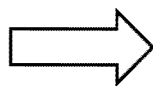

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตัวแปรอิสระ (Independent Variable)

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)

การเรียนรู้ปรับพื้นฐานความรู้
ภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษและวิชาคณิตศาสตร์

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย เพื่อสำรวจข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับนักศึกษา อาจารย์ และ สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งเปรียบเทียบ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามเพศ ประเภทสถานศึกษาเดิม ประเภทหลักสูตร สาขาวิชา วุฒิการศึกษาเดิม ภาคภูมิลาเนาเดิม และระบบการรับเข้านักศึกษา 2) ศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ก่อนเข้าศึกษา กับค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 และ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษและวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจที่เรียน และไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ ภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ประชากรนักศึกษา ได้แก่ นักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จาก 9 คณะ ของ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ คณะบริหารธุรกิจ คณะ ศิลปศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี จำนวนทั้งสิ้น 10,349 คน (กองนโยบายและแผน 2552 : 65) ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้ ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรนักศึกษา ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน (คน)
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	665
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	606
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	1,298
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	378
บริหารธุรกิจ	3,498
ศิลปศาสตร์	413
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	513
วิศวกรรมศาสตร์	2,653
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	325
รวม	10,349

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรนักศึกษาเกี่ยวกับภูมิลำเนาเดิม ระบบที่เข้าศึกษา ต่อ คุณวุฒิเดิมก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สัมฤทธิผลทางการเรียน ก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร สัมฤทธิผลทางการเรียนหลังเข้ารับ การศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เกรดวิชาภาษาอังกฤษของผู้ที่เรียนปรับพื้นฐาน ความรู้ก่อนเรียน เกรดวิชาภาษาอังกฤษของผู้ที่ไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ก่อนเรียน เกรดวิชา คณิตศาสตร์ของผู้ที่เรียนปรับพื้นฐานความรู้ก่อนเรียน เกรดวิชาคณิตศาสตร์ของผู้ที่ไม่ได้เรียนปรับพื้นฐาน ความรู้ก่อนเรียน

2. ประชากรอาจารย์ ได้แก่ อาจารย์จาก 9 คณะ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนคร คือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะเทคโนโลยีคหกรรม ศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะ อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน ทั้งหมด 489 คน

ตารางที่ 3.2 จำนวนประชากรอาจารย์ ปีการศึกษา 2553 จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน (คน)
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	33
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	20
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	62
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	10
บริหารธุรกิจ	97
ศิลปศาสตร์	80
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	33
วิศวกรรมศาสตร์	100
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	54
รวม	489

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรอาจารย์เกี่ยวกับเพศ อายุ คุณวุฒิทางการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ ปีที่จะเกษียณอายุราชการ การฝึกอบรมดูงาน

3. กลุ่มตัวอย่างนักศึกษา หมายถึง นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พระนครที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน จาก 9 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยี สื่อสารมวลชน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ คณะ บริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น คณะวิศวกรรมศาสตร์

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 2,400 คน จากประชากรนักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน (ปีการศึกษา 2553) จำนวนทั้งสิ้น 11,745 คน โดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการเปิดตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie & Morgan (อ้างถึงใน สุจิตรา บุญยรัตนพันธ์ 2534 : 176-177) ดังรายละเอียดในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.3 จำนวนประชากรนักศึกษาทั้งหมดในปีการศึกษา 2553 และกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน (คน)	
	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	1,374	302
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	789	260
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	1,400	302
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	399	196
บริหารธุรกิจ	3,490	346
ศิลปศาสตร์	532	226
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	585	234
วิศวกรรมศาสตร์	2,772	338
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	404	196
รวม	11,745	2,400

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะ วิทยาลัย มหาวิทยาลัย ความรู้สึกที่มีต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และความรู้สึกที่มีต่อบริการต่างๆของคณะ/เทคโนโลยีราชมงคพลพระนคร และความรู้สึกมีความสุขที่อยู่ในมหาวิทยาลัย

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 2) แบบบันทึกข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคพลพระนคร และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน

1) แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552

ลักษณะของแบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา

แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 13 ข้อ ที่ให้นักศึกษาตอบเกี่ยวกับเพศ สาขาที่ศึกษา หลักสูตรที่เข้าศึกษา ภูมิภาคเดิม ระบบที่เข้าศึกษาต่อ คุณวุฒิเดิม

ก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเข้ารับการศึกษ ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เกรดวิชาภาษาอังกฤษของผู้ที่เรียนปรับพื้นฐานความรู้ก่อนเรียน เกรดวิชาภาษาอังกฤษของผู้ที่ไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ก่อนเรียน เกรดวิชาคณิตศาสตร์ของผู้ที่เรียนปรับพื้นฐานความรู้ก่อนเรียน และเกรดวิชาคณิตศาสตร์ของผู้ที่ไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ก่อนเรียน

วิธีการสร้างแบบสอบถาม

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าในการจัดการเรียนการสอน ในส่วนของตัวป้อนที่เป็นนักศึกษา
2. กำหนดคุณสมบัติของนักศึกษาที่ต้องการศึกษา
3. สร้างข้อคำถามตามคุณสมบัติที่กำหนดในข้อ 2
4. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (รายนามดังในภาคผนวก ก) พิจารณาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม และความครบถ้วนครอบคลุมด้านเนื้อหา รวมทั้งภาษาที่ใช้ จากนั้นแก้ไขตามที่คุณผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ
5. จัดทำแบบสอบถามตามจำนวนประชากรนักศึกษาที่กำหนด แล้วนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

2) แบบบันทึกข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ลักษณะของแบบบันทึกข้อมูล

แบบบันทึกข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์ มีลักษณะเป็นตารางที่มีช่องว่างให้ผู้บันทึกกรอกข้อมูลเกี่ยวกับเพศ อายุเฉลี่ยของอาจารย์ในแต่ละสาขาของคณะ คุณวุฒิทางการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ ปีที่อาจารย์จะเกษียณอายุราชการ และการฝึกอบรมดูงาน

วิธีการสร้างแบบสอบถาม

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าในการจัดการเรียนการสอน ในส่วนของตัวป้อนที่เป็นอาจารย์
2. กำหนดคุณสมบัติของอาจารย์ที่ต้องการศึกษา
3. สร้างแบบบันทึกข้อมูลที่เป็นตารางที่มีคุณสมบัติของอาจารย์ตามที่กำหนดในข้อ 2 อยู่ที่ยาวของตาราง
4. นำแบบบันทึกข้อมูลที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (รายนามดังในภาคผนวก ก) พิจารณาเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมด้านเนื้อหา และภาษาที่ใช้ จากนั้นแก้ไขตามที่คุณผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ
5. จัดทำแบบบันทึกข้อมูลอาจารย์ และนำไปใช้ในการกรอกข้อมูล

3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน แบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ จำนวน 3 ข้อ คือ คณะ เพศ ชั้นปี

ตอนที่ 2 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน จำนวน 11 ข้อ ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับอาคารเรียน ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด ห้องพยาบาล โรงอาหาร ห้องสุขา สนามกีฬา/โรงยิมส์ สถานที่พักผ่อนหย่อนใจของนักศึกษา ห้องสโมสรนักศึกษา และอื่นๆ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับความรู้สึกของนักศึกษา จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ ความรู้สึกที่มีต่อบริการของคณะ/มหาวิทยาลัย ความรู้สึกที่มีต่ออาจารย์ที่ปรึกษา และความรู้สึกมีความสุขที่เป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

วิธีการสร้างแบบสอบถาม

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าในการจัดการเรียนการสอน ในส่วนของตัวป้อนที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมที่เอื้อให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
2. กำหนดสภาพแวดล้อมที่ต้องการศึกษา เพื่อให้ให้นักศึกษาได้บรรยายความคิดเห็นในหัวข้อนั้นๆ
3. นำหัวข้อเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่ต้องการศึกษา ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (รายนามดังในภาคผนวก ก) พิจารณา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความครบถ้วน ครอบคลุมด้านเนื้อหา จากนั้นแก้ไขเพิ่มเติมตามที่คุณผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ
4. จัดทำแบบสอบถามมากกว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดของแต่ละคณะประมาณ 30% เพื่อป้องกันการเก็บข้อมูลได้น้อยกว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด ได้แบบสอบถามนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน จำนวนทั้งสิ้น 3,120 ชุด แล้วนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. จัดทำแบบลงรหัส (Coding Frame) ของสภาพแวดล้อมแต่ละหัวข้อ โดยการสุ่มแบบสอบถามที่ตอบแล้วมาคณะละ 20 ชุด โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อให้แบบลงรหัสครอบคลุมความคิดเห็นของนักศึกษาทุกคน จากนั้นทำการจัดกลุ่มคำตอบในแต่ละหัวข้อเป็นกลุ่มย่อยๆ แล้วทำการสุ่มแบบสอบถามที่ตอบแล้วมาอีกคณะละ 20 ชุด โดยการสุ่มอย่างง่าย เพื่อทดลองลงรหัสตามแบบลงรหัสที่สร้างไว้ ปรับแก้แบบลงรหัสให้ครอบคลุมเนื้อหาที่นักศึกษาตอบ แล้วนำแบบลงรหัสไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน (รายนามดังในภาคผนวก ก) พิจารณา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ความครบถ้วน

ครอบคลุมด้านเนื้อหา ความเข้าใจทางภาษาอีกครั้ง แล้วทำการแก้ไขเพิ่มเติมตามและผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ และจัดทำแบบสงรหัสฉบับสมบูรณ์ (แสดงในภาคผนวก ค)

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำหนังสือถึงคณบดีทั้ง 9 คณะของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร พร้อมทั้งประสานกับอาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ให้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

1. แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 ผู้วิจัยขอให้อาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องแจกให้นักศึกษาชั้นปี 2 ของคณะทุกคนตอบ
2. แบบบันทึกข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยขอให้อาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องบันทึกข้อมูลอาจารย์แยกตามสาขา
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยขอให้อาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเก็บข้อมูลจากนักศึกษากระจายให้ครบทุกชั้นปี และทุกสาขาของคณะให้มากที่สุดตามจำนวนแบบสอบถามที่จัดส่งไปให้ โดยขอให้ชี้แจงวัตถุประสงค์และความสำคัญของคำตอบที่ได้รับจากนักศึกษาก่อนที่จะให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม เพื่อให้นักศึกษาเห็นความสำคัญและตั้งใจตอบแบบสอบถามมากขึ้น ผู้วิจัยได้แบบสอบถามที่ตอบสมบูรณ์ และสามารถนำมาวิเคราะห์ได้ จำนวน 2,440 ชุด

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for Social Science : SPSS for Window) คำนวนและวิเคราะห์ค่าต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามเพศ ประเภทสถานศึกษาเดิม ประเภทหลักสูตร ด้วยค่า t- independent สาขาวิชา วุฒิมัธยมศึกษาเดิม ภาคภูมิปัญญาเดิม และระบบการรับเข้านักศึกษาโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Sheffe
3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ก่อนเข้าศึกษากับค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient)
4. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ และวิชาคณิตศาสตร์ ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ที่เรียนปรับพื้นฐานความรู้ กับนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ วิชาภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ด้วยค่า t- independent

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา อาจารย์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามเพศ ประเภทสถานศึกษาเดิม ประเภทหลักสูตร สาขาวิชา วุฒิการศึกษาเดิม ภาคภูมิลำเนาเดิม และระบบการรับเข้านักศึกษา และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ก่อนเข้าศึกษา กับค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 ตลอดจนเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษาที่เรียนปรับพื้นฐานความรู้และไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลนักศึกษา

- 1.1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา
- 1.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามเพศ ประเภทสถานศึกษาเดิม ประเภทหลักสูตร สาขาวิชา วุฒิการศึกษาเดิม ภูมิลำเนาเดิม และระบบการรับเข้านักศึกษา
- 1.3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ก่อนเข้าศึกษา กับค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552
- 1.4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ที่เรียนกับไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์
- 1.5 ผลการศึกษาความรู้สึกรู้สึกมีความสุขของนักศึกษาขณะที่ศึกษาอยู่ ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ตอนที่ 2 ข้อมูลอาจารย์

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน

- 3.1 ผลการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน
- 3.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อบริการของคณะ/มหาวิทยาลัย
- 3.3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

ตอนที่ 1 ข้อมูลนักศึกษา

1.1 ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามคณะ เพศ ระบบการรับเข้า และค่าเฉลี่ย GPA ก่อนเข้าศึกษา ณ มทร.พระนคร ค่าเฉลี่ย GPA เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 และภาพรวม

คณะ	เพศ				ค่าเฉลี่ย GPA	ระบบการรับเข้า						ค่าเฉลี่ย GPA
	ชาย		หญิง			โควตา		สอบตรง		เอ็นทรานส์		
	จำนวน	%	จำนวน	%	ก่อนเข้า	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	สิ้นปี 52
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	170	88.5	22	11.5	3.00	94	51.1	90	48.9	-	-	2.38
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	76	38.6	121	61.4	2.86	59	30.3	136	69.7	-	-	2.57
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	95	26.0	271	74.0	2.93	210	60.5	76	21.9	61	17.6	2.81
สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ	56	57.1	42	42.9	2.74	46	46.9	52	53.1	-	-	2.95
บริหารธุรกิจ	121	19.2	509	80.8	3.02	256	40.6	345	54.8	29	4.6	2.99
ศิลปศาสตร์	16	15.0	91	85.0	2.83	33	30.8	74	69.2	-	-	3.09
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	34	22.7	116	77.3	2.85	32	24.8	97	75.2	-	-	2.61
วิศวกรรมศาสตร์	666	93.3	48	6.7	3.11	288	37.5	480	62.5	-	-	2.35
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	57	46.3	66	53.7	2.73	48	45.7	57	54.3	-	-	2.37
รวมทุกคณะ	1,291	50.1	1,286	49.9	2.90	1,066	41.59	1,407	54.90	90	3.51	2.68

จากตารางที่ 4.1 เมื่อพิจารณาตัวแปรเพศ พบว่า โดยภาพรวม มหาวิทยาลัยฯ มีนักศึกษาชาย คิดเป็นร้อยละ 50.1 นักศึกษาหญิงคิดเป็นร้อยละ 49.9 เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะที่มี นักศึกษาชายมากที่สุด คือคณะวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 93.3 รองลงมาคือคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 88.5 คณะที่มีนักศึกษาชายน้อยที่สุด คือ คณะศิลปศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 15.0

เมื่อพิจารณาตัวแปรค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษาก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชชมงคลพระนคร โดยภาพรวม ค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษาก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยฯ เท่ากับ 2.90 เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มีค่าเฉลี่ย GPA ก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยฯ สูงที่สุด คือ 3.11 รองลงมาคือคณะบริหารธุรกิจมีค่าเฉลี่ย GPA ก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยฯ คือ 3.02 ส่วนนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ย GPA ก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยฯ ต่ำที่สุด คือ 2.73

เมื่อพิจารณาตัวแปรระบบการรับเข้าศึกษา โดยภาพรวมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชชมงคลพระนคร มีนักศึกษาโควตาคิดเป็นร้อยละ 38.1 นักศึกษาสอบตรงคิดเป็นร้อยละ 50.3 และนักศึกษาเอ็นทรานซ์ คิดเป็นร้อยละ 11.6 เมื่อพิจารณาสัดส่วนระบบการรับเข้าเป็นรายคณะ พบว่า คณะเทคโนโลยีคหกรรม ศาสตร์ มีสัดส่วนนักศึกษาโควตามากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 60.5 รองลงมาคือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีสัดส่วนนักศึกษาโควตาคิดเป็นร้อยละ 51.1 ส่วนคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มีสัดส่วน นักศึกษาโควตาน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 23.4

เมื่อพิจารณาตัวแปรค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษาเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 โดยภาพรวม ค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษามีค่าเฉลี่ย 2.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มี ค่าเฉลี่ย GPA เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 สูงที่สุด คือ 3.09 นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มีค่าเฉลี่ย GPA เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 ต่ำที่สุด คือ 2.35

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย GPA ก่อนเข้าศึกษา ณ มทร.พระนคร และค่าเฉลี่ย GPA เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 จำแนกตามระบบการรับนักศึกษา

คณะ	ระบบการรับเข้า					
	โควตา		สอบตรง		เอ็นทรานส์	
	\bar{X} GPA ก่อนเข้า	\bar{X} GPA สิ้นปี 52	\bar{X} GPA ก่อนเข้า	\bar{X} GPA สิ้นปี 52	\bar{X} GPA ก่อนเข้า	\bar{X} GPA สิ้นปี 52
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	3.17	2.48	2.81	2.28	-	-
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	3.00	2.64	2.79	2.53	-	-
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	2.99	2.82	2.86	2.81	2.81	2.79
สถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ	2.82	3.01	2.65	2.90	-	-
บริหารธุรกิจ	3.21	3.22	2.85	2.81	3.38	3.30
ศิลปศาสตร์	2.81	3.20	2.85	3.05	-	-
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบฯ	2.93	2.71	2.84	2.59	-	-
วิศวกรรมศาสตร์	3.34	2.40	2.97	2.32	-	-
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	2.75	2.55	2.72	2.22	-	-
รวม	3.00	2.78	2.82	2.61	3.10	3.05

จากตารางที่ 4.2 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย GPA ก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และค่าเฉลี่ย GPA เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 จำแนกตามระบบการรับนักศึกษา พบว่า การรับเข้าด้วยระบบโควตาเมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า ค่าเฉลี่ย GPA ก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ของนักศึกษาที่รับเข้าด้วยระบบโควตา มีค่าเท่ากับ 3.00 เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 นักศึกษามีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 2.78 เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มีค่าเฉลี่ย GPA ก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยฯ สูงที่สุด คือ 3.34 รองลงมาคือนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีค่าเฉลี่ย 3.21 และน้อยที่สุดคือนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ย 2.75 เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 นักศึกษาที่มีค่าเฉลี่ย GPA สูงที่สุด คือนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีค่าเฉลี่ย 3.22 รองลงมาคือนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 3.20 และน้อยที่สุดคือนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 2.40

นักศึกษาที่รับเข้าด้วยระบบรับตรง เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า ค่าเฉลี่ย GPA ก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เท่ากับ 2.82 เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 นักศึกษามีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 2.61 เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มีค่าเฉลี่ย GPA ก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยฯ สูงที่สุดมีค่าเฉลี่ย 2.97 รองลงมาคือนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรม

ศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 2.86 และน้อยที่สุดคือ นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 2.65 เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 นักศึกษาที่มีค่าเฉลี่ย GPA สูงที่สุด คือนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 3.05 รองลงมาคือ นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์มีค่าเฉลี่ย 2.90 และน้อยที่สุด คือนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ย 2.22

นักศึกษาที่รับเข้าด้วยระบบเดินทราวนซ์เมื่อพิจารณาในภาพรวม พบว่า ค่าเฉลี่ย GPA ก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร เท่ากับ 3.10 เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 นักศึกษามีค่าเฉลี่ย GPA คือ 3.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีค่าเฉลี่ย GPA ก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยฯ สูงที่สุด คือ 3.38 รองลงมาคือนักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.81 เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 นักศึกษาที่มีค่าเฉลี่ย GPA สูงที่สุด คือนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีค่าเฉลี่ย 3.30 รองลงมาคือ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย 2.79

ตารางที่ 4.3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย GPA ก่อนเข้าศึกษา ณ มทร.พระนคร และค่าเฉลี่ย GPA เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามคณะ และวุฒิการศึกษาเดิม

คณะ	ม.6				ปวช.				ปวส.			
	จำนวน	ร้อยละ	\bar{X} GPA ก่อนเข้า	\bar{X} GPA สิ้นปี 52	จำนวน	ร้อยละ	\bar{X} GPA ก่อนเข้า	\bar{X} GPA สิ้นปี 52	จำนวน	ร้อยละ	\bar{X} GPA ก่อนเข้า	\bar{X} GPA สิ้นปี 52
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	14	7.6	2.77	2.66	62	33.7	3.10	2.38	108	58.7	2.96	2.34
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	175	89.7	2.81	2.54	20	10.3	3.29	2.77	-	-	-	-
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	232	66.9	2.81	2.79	113	32.6	3.17	2.87	-	-	-	-
สถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ	82	83.7	2.75	3.04	16	16.3	2.65	2.48	-	-	-	-
บริหารธุรกิจ	218	34.6	2.96	2.92	77	12.2	3.23	2.87	335	53.2	3.01	3.05
ศิลปศาสตร์	96	89.7	2.83	3.13	11	10.3	2.84	2.79	-	-	-	-
อุตสาหกรรมสิ่งทอฯ	104	76.5	2.78	2.60	25	18.4	3.06	2.59	7	5.1	3.00	2.68
วิศวกรรมศาสตร์	70	9.2	2.78	2.65	384	50.2	3.22	2.34	311	40.7	3.05	2.29
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	59	55.1	2.66	2.40	18	16.8	2.85	2.09	30	28.0	3.29	2.51
รวม	1,050	40.9	2.79	2.75	726	28.3	3.05	2.58	791	30.8	3.06	2.57

จากตารางที่ 4.3 เมื่อพิจารณานักศึกษาตามวุฒิการศึกษาเดิม ในภาพรวม พบว่า มหาวิทยาลัยฯ รัับนักศึกษาวุฒิ ม.6 มากที่สุด ร้อยละ 40.9 รองลงมา คือวุฒิ ปวส. ร้อยละ 30.8 และน้อยที่สุดคือวุฒิ ปวช. ร้อยละ 28.3 และเมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะที่มีสัดส่วนของนักศึกษาวุฒิ ม.6 มากที่สุด คือคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน และคณะศิลปศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 89.7 รองลงมา คือคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 83.7 และน้อยที่สุด คือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 7.6 ส่วนวุฒิปวช.คณะที่มีสัดส่วนของนักศึกษาวุฒิ ปวช. มากที่สุด คือคณะวิศวกรรมศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 50.2 รองลงมา คือคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 33.7 และน้อยที่สุด คือ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน และคณะศิลปศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 10.3 และวุฒิปวส.คณะที่มีสัดส่วนของนักศึกษาวุฒิ ปวส. มากที่สุด คือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 58.7 รองลงมา คือคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 53.2 และน้อยที่สุด คือ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอฯ คิดเป็นร้อยละ 5.1 สำหรับคณะที่ไม่มีนักศึกษาวุฒิ ปวส. ได้แก่ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ และคณะศิลปศาสตร์

เมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ย GPA ก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ของนักศึกษามตามวุฒิการศึกษาเดิม ในภาพรวม พบว่า นักศึกษาที่มี ค่าเฉลี่ย GPA สูงที่สุด คือ นักศึกษาวุฒิ ปวส.มีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 3.06 รองลงมา คือ นักศึกษาวุฒิ ปวช. มีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 3.05 และต่ำที่สุดคือ นักศึกษาวุฒิ ม.6 มีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 2.79 เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะพบว่า นักศึกษาวุฒิ ม.6 ที่มีค่าเฉลี่ย GPA สูงที่สุด คือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 2.96 รองลงมา คือนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน และคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 2.81 และต่ำที่สุด ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 2.66 ส่วนนักศึกษาวุฒิ ปวช.ที่มีค่าเฉลี่ย GPA สูงที่สุด คือ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 3.29 รองลงมา ได้แก่ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 3.23 และต่ำที่สุด คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 2.65 สำหรับนักศึกษาวุฒิ ปวส.ที่มี ค่าเฉลี่ย GPA สูงที่สุด คือ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 3.29 รองลงมาคือนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 3.05 และต่ำที่สุด คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 2.96

เมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ย GPA สิ้นปีการศึกษา 2552 ของนักศึกษามตามวุฒิการศึกษาเดิม ในภาพรวม พบว่า นักศึกษาที่มี ค่าเฉลี่ย GPA สูงที่สุด คือ นักศึกษาวุฒิ ม.6 มีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 2.75 รองลงมา คือนักศึกษาวุฒิ ปวช. มีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 2.58 และต่ำที่สุดคือนักศึกษาวุฒิปวส. มีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 2.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะพบว่า นักศึกษาวุฒิ ม.6 ที่มีค่าเฉลี่ย GPA สูงที่สุด คือ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 3.13 รองลงมาคือ นักศึกษาคณะ

สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 3.04 และต่ำที่สุด คือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 2.40 ส่วนนักศึกษาวุฒิ ปวช.ที่มี ค่าเฉลี่ย GPA สูงที่สุด คือ นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ และบริหารธุรกิจมีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 2.87 รองลงมา คือ นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 2.79 และต่ำที่สุด คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 2.09 สำหรับนักศึกษาวุฒิ ปวส.ที่มีค่าเฉลี่ย GPA สูงที่สุด คือ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 3.05 รองลงมาคือนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอฯ มีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 2.68 และต่ำที่สุด ได้แก่ คณะวิศวกรรมศาสตร์มีค่าเฉลี่ย GPA เท่ากับ 2.29

ตารางที่ 4.4 จำนวน และร้อยละของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามคณะ และภูมิภาคที่นักศึกษามีภูมิลำเนาอยู่

คณะ	กรุงเทพฯ		ภาคกลาง		ภาคเหนือ		ภาคใต้		ภาคอีสาน		ภาคตะวันออก		ภาคตะวันตก		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	51	27.9	66	36.1	11	6.0	42	23.0	8	4.4	5	2.7	-	-	183	100
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	130	67.0	54	27.8	-	-	3	1.5	4	2.1	3	1.5	-	-	194	100
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	176	52.7	100	29.9	4	1.2	34	10.2	11	3.3	9	2.7	-	-	334	100
สถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ	72	73.5	23	23.5	-	-	3	3.1	-	-	-	-	-	-	98	100
บริหารธุรกิจ	290	46.1	192	30.5	11	1.7	47	7.5	48	7.6	18	2.9	24	3.8	630	100
ศิลปศาสตร์	59	55.1	36	33.6	-	-	4	3.7	5	4.7	3	2.8	-	-	107	100
อุตสาหกรรมสิ่งทอฯ	72	52.6	44	32.1	1	0.7	5	3.6	12	8.8	3	2.2	-	-	137	100
วิศวกรรมศาสตร์	336	43.8	214	27.9	31	4.0	140	18.2	23	3.0	23	3.0	-	-	767	100
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	42	39.6	41	38.7	1	0.9	18	17.0	4	3.8	-	-	-	-	106	100
รวม	1,228	48.0	770	30.1	59	2.3	296	11.6	115	4.5	64	2.5	24	0.9	2,556	100

จากตารางที่ 4.4 เมื่อพิจารณาภูมิภาคที่นักศึกษาอยู่ ในภาพรวม พบว่า มหาวิทยาลัยฯ มี นักศึกษารุงเทพฯ มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 48.0 รองลงมาคือ ภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.1 และน้อย ที่สุดคือ ภาคตะวันตก คิดเป็นร้อยละ 0.9 และเมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า คณะที่มีสัดส่วนของ นักศึกษารุงเทพฯ มากที่สุด คือ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ คิดเป็นร้อยละ 73.5 รองลงมา คือ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คิดเป็นร้อยละ 67.0 และน้อยที่สุด คือคณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 27.9 คณะที่มีสัดส่วนของนักศึกษาภาคกลางมากที่สุด คือ คณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คิดเป็นร้อยละ 38.7 รองลงมาคือคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อย ละ 36.1 และน้อยที่สุด คือคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 23.5 คณะที่มีสัดส่วนของ นักศึกษาภาคเหนือมากที่สุด คือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 6.0 รองลงมาคือคณะ วิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 4.0 และน้อยที่สุด คือคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอฯ คิดเป็นร้อยละ 0.7 คณะที่มีสัดส่วนของนักศึกษาภาคใต้มากที่สุด คือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 23.0 รองลงมาคือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 18.2 และน้อยที่สุด คือคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คิดเป็นร้อยละ 1.5 คณะที่มีสัดส่วนของนักศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด คือ คณะ อุตสาหกรรมสิ่งทอฯ คิดเป็นร้อยละ 8.8 รองลงมาคือคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 7.6 และน้อย ที่สุด คือคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คิดเป็นร้อยละ 2.1 คณะที่มีสัดส่วนของนักศึกษาภาคตะวันออก มากที่สุด คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 3.0 รองลงมาคือคณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 2.9 และน้อยที่สุด คือคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คิดเป็นร้อยละ 1.5 และคณะที่มีสัดส่วนของ นักศึกษาภาคตะวันตกมากที่สุด คือ คณะบริหารธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 3.8

ตารางที่ 4.5 จำนวน และร้อยละของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามคณะ และจังหวัดที่นักศึกษามีภูมิลำเนาอยู่

จังหวัด		คณะ								
		ครุศาสตร์ฯ	สื่อสารฯ	คหกรรมฯ	สถาปัตยกรรมฯ	บริหารฯ	ศิลปศาสตร์	สิ่งทอฯ	วิศวะฯ	วิทยาศาสตร์
กรุงเทพมหานคร	จำนวน	50	130	176	72	288	59	72	336	42
	ร้อยละ	27.3	67.0	52.7	73.5	45.7	55.1	52.6	43.8	39.6
นครสวรรค์	จำนวน	7	1	13	3	6	1	-	12	1
	ร้อยละ	3.8	0.5	3.9	3.1	1.0	0.9	-	1.6	0.9
สุพรรณบุรี	จำนวน	3	1	4	2	8	2	4	13	2
	ร้อยละ	1.6	0.5	1.2	2.0	1.3	1.9	2.9	1.7	1.9
นนทบุรี	จำนวน	14	29	32	6	65	17	9	23	25
	ร้อยละ	7.7	14.9	9.6	6.1	10.3	15.9	6.6	3.0	23.6
ชัยนาท	จำนวน	4	-	-	1	3	-	-	8	-
	ร้อยละ	2.2	-	-	1.0	0.5	-	-	1.0	-
ประจวบคีรีขันธ์	จำนวน	-	-	-	1	6	1	-	6	-
	ร้อยละ	-	-	-	1.0	1.0	0.9	-	0.8	-
ลพบุรี	จำนวน	4	2	1	1	3	-	1	4	-
	ร้อยละ	2.2	1.0	0.3	1.0	0.5	-	0.7	0.5	-
ราชบุรี	จำนวน	1	1	14	2	16	3	10	33	1
	ร้อยละ	0.5	0.5	4.2	2.0	2.5	2.8	7.3	4.3	0.9
สมุทรปราการ	จำนวน	13	5	10	2	39	2	3	8	1
	ร้อยละ	7.1	2.6	3.0	2.0	6.2	1.9	2.2	1.0	0.9

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

จังหวัด		คณะ								
		ครุศาสตร์ฯ	สื่อสารฯ	คหกรรมฯ	สถาปัตยกรรมฯ	บริหารฯ	ศิลปศาสตร์	สิ่งทอฯ	วิศวกรรมฯ	วิทยาศาสตร์
นครศรีธรรมราช	จำนวน	12	1	11	2	20	1	1	56	-
	ร้อยละ	6.6	0.5	3.3	2.0	3.2	0.9	0.7	7.3	-
กาญจนบุรี	จำนวน	-	1	1	-	5	2	-	12	2
	ร้อยละ	-	0.5	0.3	-	0.8	1.9	-	1.6	1.9
พระนครศรีอยุธยา	จำนวน	-	3	1	-	4	-	-	8	-
	ร้อยละ	-	1.5	0.3	-	0.6	-	-	1.0	-
สมุทรสงคราม	จำนวน	-	1	5	-	6	-	3	1	-
	ร้อยละ	-	0.5	1.5	-	1.0	-	2.2	0.1	-
ปทุมธานี	จำนวน	3	2	4	-	7	1	3	7	2
	ร้อยละ	1.6	1.0	1.2	-	1.1	0.9	2.2	0.9	1.9
อุบลราชธานี	จำนวน	-	1	-	-	9	1	-	1	-
	ร้อยละ	-	0.5	-	-	1.4	0.9	-	0.1	-
นครปฐม	จำนวน	8	1	3	-	16	6	7	47	1
	ร้อยละ	4.4	0.5	0.9	-	2.5	5.6	5.1	6.1	0.9
สมุทรสาคร	จำนวน	2	3	4	-	6	-	1	11	1
	ร้อยละ	1.1	1.5	1.2	-	1.0	-	0.7	1.4	0.9
ฉะเชิงเทรา	จำนวน	4	2	2	-	8	-	-	9	-
	ร้อยละ	2.2	1.0	0.6	-	1.3	-	-	1.2	-

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

จังหวัด		คณะ								
		ครุศาสตร์ฯ	สื่อสารฯ	คหกรรมฯ	สถาปัตยกรรมฯ	บริหารฯ	ศิลปศาสตร์	สิ่งทอฯ	วิศวกรรมฯ	วิทยาศาสตร์
ร้อยเอ็ด	จำนวน	1	1	4	-	5	-	1	4	-
	ร้อยละ	0.5	0.5	1.2	-	0.8	-	0.7	0.5	-
บุรีรัมย์	จำนวน	-	1	-	-	7	1	-	1	-
	ร้อยละ	-	0.5	-	-	1.1	0.9	-	0.1	-
นครนายก	จำนวน	-	1	1	-	8	-	-	1	-
	ร้อยละ	-	0.5	0.3	-	1.3	-	-	0.1	-
ภูเก็ต	จำนวน	1	1	9	-	1	-	-	6	-
	ร้อยละ	0.5	0.5	2.7	-	0.2	-	-	0.8	-
พิษณุโลก	จำนวน	1	-	2	-	2	-	1	4	-
	ร้อยละ	0.5	-	0.6	-	0.3	-	0.7	0.5	-
ยะลา	จำนวน	1	-	1	-	-	-	-	4	3
	ร้อยละ	0.5	-	0.3	-	-	-	-	0.5	2.8
สุราษฎร์ธานี	จำนวน	7	-	7	-	7	1	1	38	4
	ร้อยละ	3.8	-	2.1	-	1.1	0.9	0.7	4.9	3.8
น่าน	จำนวน	-	-	2	-	1	-	1	7	-
	ร้อยละ	-	-	0.6	-	0.2	-	0.7	0.9	-
สระแก้ว	จำนวน	-	-	-	-	6	-	-	-	-
	ร้อยละ	-	-	-	-	1.0	-	-	-	-

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

จังหวัด		คณะ								
		ครุศาสตร์ฯ	สื่อสารฯ	คหกรรมฯ	สถาปัตยกรรมฯ	บริหารฯ	ศิลปศาสตร์	สิ่งทอฯ	วิศวกรรม	วิทยาศาสตร์
ชลบุรี	จำนวน	-	-	6	-	-	2	3	3	-
	ร้อยละ	-	-	1.8	-	-	1.9	2.2	0.4	-
เพชรบุรี	จำนวน	3	-	1	-	3	-	1	10	1
	ร้อยละ	1.6	-	0.3	-	0.5	-	0.7	1.3	0.9
พัทลุง	จำนวน	4	-	2	-	2	-	1	5	-
	ร้อยละ	2.2	-	0.6	-	0.3	-	0.7	0.7	-
นครราชสีมา	จำนวน	1	-	4	-	3	1	2	3	1
	ร้อยละ	0.5	-	1.2	-	0.5	0.9	1.5	0.4	0.9
อุตรดิตถ์	จำนวน	3	-	-	-	2	-	-	11	-
	ร้อยละ	1.6	-	-	-	0.3	-	-	1.4	-
สงขลา	จำนวน	1	-	-	-	1	-	-	5	-
	ร้อยละ	0.5	-	-	-	0.2	-	-	0.7	-
ชุมพร	จำนวน	1	-	-	-	5	1	-	11	3
	ร้อยละ	0.5	-	-	-	0.8	0.9	-	1.4	2.8
กระบี่	จำนวน	-	-	-	-	6	-	-	5	1
	ร้อยละ	-	-	-	-	1.0	-	-	0.7	0.9
ยโสธร	จำนวน	4	-	-	-	4	-	-	-	-
	ร้อยละ	2.2	-	-	-	0.6	-	-	-	-

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเกรดวิชาภาษาอังกฤษและวิชาคณิตศาสตร์ของ นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เรียนปรับพื้นฐานและไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ ภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์

เกรดวิชาภาษาอังกฤษ				เกรดวิชาคณิตศาสตร์			
นศ.เรียนปรับพื้นฐาน		นศ.ไม่ได้เรียนปรับพื้นฐาน		นศ.เรียนปรับพื้นฐาน		นศ.ไม่ได้เรียนปรับพื้นฐาน	
\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
2.76	0.74	3.11	0.84	2.81	0.91	2.85	1.16

จากตารางที่ 4.6 พบว่านักศึกษาที่เรียนปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เท่ากับ 2.76 ส่วนนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เท่ากับ 3.11 สำหรับนักศึกษาที่เรียนปรับพื้นฐานความรู้คณิตศาสตร์มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เท่ากับ 2.81 ส่วนนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้คณิตศาสตร์มีค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เท่ากับ 2.85

1.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปี การศึกษา 2552 จำแนกตามเพศ ประเภทสถานศึกษาเดิม ประเภทหลักสูตร สาขาวิชา วุฒิการศึกษา เดิม ภาคภูมิลำเนาเดิม และระบบการรับเข้านักศึกษา

ตารางที่ 4.7 การเปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้า ศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S.D.	t
ชาย	83	2.92	0.55	1.26
หญิง	363	3.00	0.58	

จากตารางที่ 4.7 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะ บริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามตัวแปรเพศ โดยใช้ค่า t - Independent พบว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 ไม่แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามประเภทสถานศึกษาเดิม

ประเภทสถานศึกษาเดิม	n	\bar{X}	S.D.	t
รัฐบาล	368	3.05	0.57	5.11*
เอกชน	77	2.69	0.51	

จากตารางที่ 4.8 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามตัวแปรประเภทสถานศึกษาเดิม โดยใช้ค่า t - Independent พบว่า นักศึกษาที่มีสถานศึกษาเดิมประเภทรัฐบาลและเอกชน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาที่มีสถานศึกษาเดิมประเภทรัฐบาลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 สูงกว่านักศึกษาที่มีสถานศึกษาเดิมประเภทเอกชน

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามประเภทหลักสูตร

ประเภทหลักสูตร	n	\bar{X}	S.D.	t
ปริญญาตรี 2 ปีต่อเนื่อง	279	3.03	0.56	1.93
ปริญญาตรี 4 ปี	167	2.92	0.60	

จากตารางที่ 4.9 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามตัวแปรประเภทหลักสูตร โดยใช้ค่า t - Independent พบว่า นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี 2 ปีต่อเนื่อง และนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.10 การเปรียบเทียบความแตกต่างภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามสาขาวิชา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5	34.67	6.93	27.37**
ภายในกลุ่ม	440	111.46	0.25	
รวม	445	146.13		

**p < .01

จากตารางที่ 4.10 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามตัวแปรสาขาวิชา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) พบว่า นักศึกษาที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe's Method) ดังแสดงในตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 การเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามสาขาวิชาเป็นรายคู่

สาขาวิชา	การเงิน $\bar{X} = 2.93$	การจัดการ $\bar{X} = 2.56$	การตลาด $\bar{X} = 2.68$	การบัญชี $\bar{X} = 3.21$	อังกฤษธุรกิจ $\bar{X} = 2.25$	สารสนเทศ $\bar{X} = 2.81$
การเงิน $\bar{X} = 2.93$	—	0.37	0.25	0.28	0.68	0.12
การจัดการ $\bar{X} = 2.56$		—	0.12	0.65	0.31	0.25
การตลาด $\bar{X} = 2.68$			—	0.53	0.43	0.13
การบัญชี $\bar{X} = 3.21$				—	0.96	0.40
ภาษาอังกฤษธุรกิจ $\bar{X} = 2.25$					—	0.56
สารสนเทศ $\bar{X} = 2.81$						—

จากตารางที่ 4.11 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามสาขาวิชาเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe's Method) พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 แตกต่างกับนักศึกษาทุกสาขาวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 สูงกว่านักศึกษาทุกสาขาวิชา

ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาสารสนเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 ต่ำกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาสารสนเทศ

ตารางที่ 4.12 การเปรียบเทียบความแตกต่างภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามวุฒิการศึกษา
เดิม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	2.23	1.12	3.44*
ภายในกลุ่ม	443	143.90	.33	
รวม	445	146.13		

*p < .05

จากตารางที่ 4.12 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้า
ศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามตัวแปรวุฒิการศึกษาเดิม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทาง
เดียว (One Way Analysis of Variance) พบว่า นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทดสอบ
ความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe's Method) ดังแสดงในตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ
ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามวุฒิการศึกษาเดิมเป็นรายคู่

สาขาวิชา	ปวช. $\bar{X} = 2.87$	ปวส. $\bar{X} = 3.05$	ม.6 $\bar{X} = 2.92$
ปวช. $\bar{X} = 2.87$	—	0.18*	0.05
ปวส. $\bar{X} = 3.05$		—	0.13*
ม.6 $\bar{X} = 2.92$			—

จากตารางที่ 4.13 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะ
บริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามวุฒิการศึกษาเดิมเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเซฟเฟ
(Scheffe's Method) พบว่า โดยรวมนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษา ปวส. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปี
การศึกษา 2552 แตกต่างกับนักศึกษาทุกวุฒิการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดย
นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษา ปวส. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 สูงกว่านักศึกษาทุก
วุฒิการศึกษา

ตารางที่ 4.14 การเปรียบเทียบความแตกต่างภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามภูมิลำเนาเดิม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	6	2.70	0.45	1.38
ภายในกลุ่ม	439	143.44	0.33	
รวม	445	146.13		

จากตารางที่ 4.14 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้า
ศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามตัวแปรภูมิลำเนาเดิมโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว
(One Way Analysis of Variance) พบว่า นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการ
เรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.15 การเปรียบเทียบความแตกต่างภายในกลุ่มและระหว่างกลุ่มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามระบบการ
รับเข้าศึกษา

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	2	19.148	9.574	33.40**
ภายในกลุ่ม	443	126.983	.287	
รวม	445	146.130		

**p < .01

จากตารางที่ 4.15 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้า
ศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามตัวแปรระบบการรับเข้าศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน
ทางเดียว (One Way Analysis of Variance) พบว่า นักศึกษาที่ผ่านระบบการรับเข้าศึกษาแตกต่างกันมี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึง
ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ (Scheffe's Method) ดังแสดงในตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามระบบการรับเข้าศึกษาเป็นรายคู่

สาขาวิชา	โควตา $\bar{X} = 3.22$	สอบตรง $\bar{X} = 2.81$	เอ็นทรานซ์ $\bar{X} = 3.30$
โควตา $\bar{X} = 3.22$	—	0.41 [*]	0.08
สอบตรง $\bar{X} = 2.81$		—	0.49 [*]
เอ็นทรานซ์ $\bar{X} = 3.30$			—

จากตารางที่ 4.16 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามระบบการรับเข้าศึกษาเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) พบว่า นักศึกษาที่รับเข้าด้วยระบบโควตามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 แตกต่างกับนักศึกษาที่รับเข้าด้วยระบบอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่านักศึกษาที่รับเข้าด้วยระบบโควตามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 สูงกว่านักศึกษาที่รับเข้าด้วยระบบอื่นๆ

1.3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ก่อนเข้าศึกษา กับค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552

ตารางที่ 4.17 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจก่อนเข้าศึกษา กับค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
ค่าเฉลี่ย GPA ก่อนเข้าศึกษา กับค่าเฉลี่ย GPA เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552	0.49 ^{**}

** P<0.01

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับค่าเฉลี่ย GPA เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง (49 %)

1.4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ที่เรียนปรับพื้นฐานความรู้ กับนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ ภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบความแตกต่าง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ที่เรียนปรับพื้นฐานและไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้คณิตศาสตร์

การเรียนปรับพื้นฐานความรู้คณิตศาสตร์	n	\bar{X}	S.D.	t
ไม่ได้เรียนปรับพื้นฐาน	236	2.85	1.15	0.27
เรียนปรับพื้นฐาน	85	2.81	0.91	

จากตารางที่ 4.18 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามตัวแปร การเรียนปรับพื้นฐานความรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้ค่า t - independent พบว่า นักศึกษาที่เรียนปรับพื้นฐานและนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้คณิตศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.19 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการเปรียบเทียบความแตกต่าง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ที่เรียนปรับพื้นฐานและไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ

การเรียนปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ	n	\bar{X}	S.D.	t
ไม่ได้เรียนปรับพื้นฐาน	284	3.11	0.84	3.65**
เรียนปรับพื้นฐาน	98	2.76	0.74	

จากตารางที่ 4.19 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามตัวแปร การเรียนปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ค่า t - independent พบว่า นักศึกษาที่เรียนปรับพื้นฐานและนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 สูงกว่านักศึกษาที่เรียนปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ

1.5 ผลการศึกษาความรู้สึกมีความสุขของนักศึกษาที่ได้ศึกษาอยู่ ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมนคลพระนคร

ตารางที่ 4.20 ความถี่ และร้อยละของระดับความสุขที่นักศึกษาได้เป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมนคลพระนคร จำแนกตามคณะ

คณะ	ระดับความสุขที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของ มทร.พระนคร									
	มาก		ค่อนข้างมาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	41	17.7	44	19.0	99	42.9	40	17.3	7	3.0
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	19	8.2	79	34.2	107	46.3	18	7.8	8	3.5
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	55	20.9	74	28.1	112	42.6	19	7.2	3	1.1
สถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ	35	21.6	45	27.8	60	37.0	15	9.3	7	4.3
บริหารธุรกิจ	72	23.8	95	31.5	121	40.1	9	3.0	5	1.7
ศิลปศาสตร์	30	18.2	55	33.3	56	33.9	14	8.5	10	6.1
อุตสาหกรรมสิ่งทอฯ	32	16.1	45	22.6	99	49.7	14	7.0	9	4.5
วิศวกรรมศาสตร์	60	19.8	73	24.1	132	43.6	26	8.6	12	4.0
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	15	8.3	38	21.0	112	61.9	10	5.5	6	3.3
รวม	359	17.6	548	26.9	898	44.1	165	8.1	67	3.3

จากตาราง 4.20 เมื่อพิจารณาระดับความสุขของนักศึกษาที่ได้ศึกษาอยู่ ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมนคลพระนคร ในภาพรวมพบว่าส่วนใหญ่ นักศึกษามีความสุขระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 44.1 รองลงมา ได้แก่ มีความสุขในระดับค่อนข้างมากคิดเป็นร้อยละ 26.9 มีความสุขในระดับมากคิดเป็นร้อยละ 17.6 ระดับน้อย คิดเป็นร้อยละ 8.1 และระดับน้อยมากคิดเป็นร้อยละ 3.3 ตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมส่วนใหญ่มีความสุขในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 42.9 รองลงมา มีความสุขในระดับค่อนข้างมากคิดเป็นร้อยละ 19.0 และมีความสุขในระดับน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 3.0 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนส่วนใหญ่มีความสุขในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 46.3 รองลงมา มีความสุขในระดับค่อนข้างมากคิดเป็นร้อยละ 32.4 และมีความสุขในระดับน้อยน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 3.5 นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่มีความสุขในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 42.6 รองลงมา มีความสุขในระดับค่อนข้างมากคิดเป็นร้อยละ 28.1 และมีความสุขในระดับน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 1.1 นักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบส่วนใหญ่มีความสุขในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.0 รองลงมา มีความสุขในระดับค่อนข้างมากคิดเป็นร้อยละ 27.8 และมีความสุขในระดับน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 4.3 นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจส่วนใหญ่มีความสุขในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.1 รองลงมา มี

ความสุขในระดับค่อนข้างมากคิดเป็นร้อยละ 31.5 และมีความสุขในระดับน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 1.7
นักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ ส่วนใหญ่มีความสุขในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 33.9 รองลงมา
มีความสุขในระดับค่อนข้างมากคิดเป็นร้อยละ 33.3 และมีความสุขในระดับน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 6.1
นักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอฯ ส่วนใหญ่มีความสุขในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 49.7 รองลงมา
มีความสุขในระดับค่อนข้างมากคิดเป็นร้อยละ 22.6 และมีความสุขในระดับน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 4.5
นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ส่วนใหญ่มีความสุขในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 43.6 รองลงมา
มีความสุขในระดับค่อนข้างมากคิดเป็นร้อยละ 24.1 และมีความสุขในระดับน้อยมาก คิดเป็นร้อยละ 4.0
นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่วนใหญ่มีความสุขในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 61.9
รองลงมามีความสุขในระดับค่อนข้างมากคิดเป็นร้อยละ 21.0 และมีความสุขในระดับน้อยมาก คิดเป็น
ร้อยละ 3.3

ตารางที่ 4.21 ความถี่ และร้อยละของเหตุผลที่นักศึกษามีความสุข (มาก → น้อยมาก) ที่ได้เป็นส่วนหนึ่งของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร จำแนกตามคณะ

คณะ	เหตุผล	ความถี่
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	- มีความสุข เพราะรู้สึกภูมิใจในชื่อเสียงสถาบัน	14
	- มีความสุข เพราะบรรยากาศดี อบอุ่น รู้สึกชอบ (ชอบเพื่อนๆ ชอบอาจารย์ ฯ)	13
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	- มีความสุข เพราะบรรยากาศดี อบอุ่น รู้สึกชอบ (ชอบเพื่อนๆ ชอบอาจารย์ ฯ)	21
	- ไม่มีมีความสุข เพราะสถานที่เรียน ห้องเรียน อัดอัด คับแคบ	20
	- มีความสุข เพราะรู้สึกภูมิใจในชื่อเสียงสถาบัน	13
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	- มีความสุข เพราะบรรยากาศดี อบอุ่น รู้สึกชอบ (ชอบเพื่อนๆ ชอบอาจารย์ ฯ)	44
	- มีความสุข เพราะรู้สึกภูมิใจในชื่อเสียงสถาบัน	24
	- ไม่มีมีความสุข เพราะสถานที่เรียน ห้องเรียนไม่ดี/ไม่น่าเรียน เล็ก คับแคบ	13
สถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ	- ไม่มีมีความสุข เพราะสถานที่เรียน ห้องเรียนไม่ดี/ไม่น่าเรียน เล็ก คับแคบ	18
	- จำนวนห้องเรียนไม่เพียงพอ	17
	- วัสดุอุปกรณ์ไม่ดี/ไม่พอ/ไม่ทันสมัย	14
บริหารธุรกิจ	- มีความสุข เพราะรู้สึกภูมิใจในชื่อเสียงสถาบัน	60
	- มีความสุข เพราะบรรยากาศดี อบอุ่น รู้สึกชอบ (ชอบเพื่อนๆ ชอบอาจารย์ ฯ)	26
ศิลปศาสตร์	- มีความสุข เพราะบรรยากาศดี อบอุ่น รู้สึกชอบ (ชอบเพื่อนๆ ชอบอาจารย์ ฯ)	12
อุตสาหกรรมสิ่งทอฯ	- มีความสุข เพราะรู้สึกภูมิใจในชื่อเสียงสถาบัน	14
	- มีความสุข เพราะบรรยากาศดี อบอุ่น รู้สึกชอบ (ชอบเพื่อนๆ ชอบอาจารย์ ฯ)	12
วิศวกรรมศาสตร์	- มีความสุข เพราะรู้สึกภูมิใจในชื่อเสียงสถาบัน	21
	- มีความสุข เพราะบรรยากาศดี อบอุ่น รู้สึกชอบ (ชอบเพื่อนๆ ชอบอาจารย์ ฯ)	13
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	- มีความสุข เพราะบรรยากาศดี อบอุ่น รู้สึกชอบ (ชอบเพื่อนๆ ชอบอาจารย์ ฯ)	12
	- ไม่มีมีความสุข เพราะไม่สบายใจเรื่องเรียน/ถูกกดดันในบางวิชา/ไม่มั่นใจว่าจะเรียนสำเร็จ	12
	- มีความสุข เพราะรู้สึกภูมิใจในชื่อเสียงสถาบัน	11

ตอนที่ 2 ข้อมูลอาจารย์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์

ตารางที่ 4.22 จำนวนอาจารย์จำแนกตามเพศ อายุเฉลี่ย การลาศึกษาต่อ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ สถานภาพ การเกษียณอายุราชการ การฝึกอบรม/ดูงาน คณะ และสาขาวิชา

คณะและสาขาวิชา	จำนวนอาจารย์		อายุเฉลี่ย (ปี)	จำนวน อจ. ลาศึกษาต่อ		จำนวน อจ.ตาม วุฒิการศึกษา			จำนวน อจ. ตาม ตำแหน่งวิชาการ			จำนวน อจ.ตาม สถานภาพ			จำนวนอาจารย์เกษียณ ในปี					จำนวนอาจารย์ที่ฝึกอบรม/ดูงาน
	ชาย	หญิง		โท	เอก	ตรี	โท	เอก	อจ.	ผศ.	รศ.	ข้าราชการ	พนักงาน ม.	พนักงานราชการ	2554	2555	2556	2557	2558	
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	35	12	45	2	14	10	33	4	31	15	1	40	7	-	1	2	1	2	3	ไม่มีข้อมูล
- สาขาวิศวกรรมโยธา	5	-	42	-	3	1	4	-	3	1	1	3	2	-	-	-	-	-	-	
- สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า	10	7	37	2	8	3	14	-	13	4	-	12	5	-	-	-	-	-	-	
- สาขาวิศวกรรมเครื่องกล	15	2	51	-	2	4	12	1	10	7	-	8	-	-	1	2	1	2	1	
- สาขาเทคนิคศึกษา	5	3	50	-	1	2	3	3	5	3	-	17	-	-	-	-	-	2	2	
เทคโนโลยีสารสนเทศ	9	10	40.2	-	1	-	19	-	17	1	1	10	9	-	-	-	-	1	-	19
- สาขาเทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุฯ	4	3	40.9	-	-	-	7	-	7	-	-	4	3	-	-	-	-	-	-	7
- สาขาเทคโนโลยีการโฆษณาฯ	4	4	43.3	-	-	-	8	-	6	1	1	5	3	-	-	-	-	1	-	8
- สาขาเทคโนโลยีมัลติมีเดีย	1	3	36.3	-	1	-	4	-	4	-	-	1	3	-	-	-	-	-	-	4

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

คณะและสาขาวิชา	จำนวนอาจารย์		อายุเฉลี่ย (ปี)	จำนวน อจ.ลาศึกษาต่อ		จำนวน อจ.ตามวุฒิการศึกษา			จำนวน อจ. ตามตำแหน่งวิชาการ			จำนวน อจ.ตามสถานภาพ			จำนวนอาจารย์เกษียณในปี					จำนวนอาจารย์ที่ฝึกอบรม/ดูงาน
	ชาย	หญิง		โท	เอก	ตรี	โท	เอก	อจ.	ผศ.	รศ.	ข้าราชการ	พนักงาน ม.	พนักงานราชการ	2554	2555	2556	2557	2558	
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	14	66	41.8	-	3	25	55	-	52	28	4	51	16	2	2	-	1	1	3	62
- สาขาออกแบบแฟชั่นผ้าและเครื่องแต่งกาย	-	10	45.7	-	-	4	6	-	6	3	1	8	1	1	1	-	-	-	-	10
- สาขาเทคโนโลยีการจัดการสินค้าแฟชั่น	1	7	41.4	-	-	1	7	-	5	3	-	5	3	-	-	-	-	-	-	7
- สาขาอาหารและโภชนาการ	4	18	41.8	-	1	8	14	-	14	7	1	13	5	-	-	-	1	-	-	15
- สาขาอุตสาหกรรมบริการอาหาร	3	5	36.8	-	-	2	6	-	9	2	1	4	2	-	-	-	-	-	-	6
- สาขาวิทยาศาสตร์การอาหารและโภชนาการ	3	9	38.4	-	2	4	8	-	9	2	1	5	3	1	-	-	-	-	1	8
- สาขาธุรกิจคหกรรมศาสตร์	3	17	46.4	-	-	6	14	-	9	11	-	16	2	-	1	-	-	1	2	16
สถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ	11	4	32	-	1	3	12	-	12	1	-	5	9	1	-	-	-	-	-	15
- สาขาการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	6	2	32	-	1	-	8	-	8	-	-	3	5	-	-	-	-	-	-	8
- สาขาการออกแบบบรรจุภัณฑ์	5	2	32	-	-	3	4	-	6	1	-	2	4	1	-	-	-	-	-	7

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

คณะและสาขาวิชา	จำนวนอาจารย์		อายุเฉลี่ย (ปี)	จำนวน อจ. ลาศึกษาต่อ		จำนวน อจ.ตาม วุฒิการศึกษา			จำนวน อจ. ตาม ตำแหน่งวิชาการ			จำนวน อจ.ตาม สถานภาพ			จำนวนอาจารย์เกษียณ ในปี					จำนวนอาจารย์ที่ ผิดอบรม /ดูงาน
	ชาย	หญิง		โท	เอก	ตรี	โท	เอก	อจ.	ผศ.	รศ.	ข้าราชการ	พนักงาน ม.	พนักงานราชการ	2554	2555	2556	2557	2558	
บริหารธุรกิจ	25	63	42.5	2	5	3	93	6	60	39	-	94	4	1	-	5	1	1	3	ไม่มี ข้อมูล
- สาขาบัญชี	4	25	48	-	1	-	29	3	17	12	-	29	-	-	-	3	-	1	3	
- สาขาการจัดการ	7	19	48.1	-	1	-	26	1	14	12	-	24	1	1	-	-	-	-	-	
- สาขาการเงิน	3	7	43.5	-	1	-	9	1	7	3	-	8	2	-	-	-	1	-	-	
- สาขาการตลาด	4	1	45.9	-	-	1	14	-	6	10	-	16	-	-	-	2	-	-	-	
- สาขาสารสนเทศและพัฒนาซอฟต์แวร์	5	7	43	-	1	2	10	1	10	2	-	12	-	-	-	-	-	-	-	
- สาขาภาษาอังกฤษธุรกิจ	-	4	40	-	1	-	3	-	4	-	-	4	-	-	-	-	-	-	-	
- สาขาธุรกิจระหว่างประเทศ	2	-	29	2	-	-	2	-	2	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	
ศิลปศาสตร์	6	19	42.3	-	2	-	24	1	18	6	-	14	10	-	1	-	1	-	-	62
- สาขาการท่องเที่ยว	2	5	42.7	-	1	-	7	-	5	2	-	4	3	-	-	-	-	-	-	26
- สาขาการโรงแรม	1	5	42.5	-	-	-	6	-	5	1	-	3	3	-	1	-	-	-	-	18
- สาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล	3	9	41.6	-	1	-	11	1	8	3	-	7	4	-	-	-	1	-	-	18
อุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น	18	20	45.9	-	-	14	21	2	22	16	-	29	5	1	1	2	2	6	3	38
- สาขาเทคโนโลยีเสื้อผ้า	7	10	54.2	-	-	7	9	-	4	13	-	17	-	-	1	2	2	5	1	17
- สาขาเทคโนโลยีเคมีสิ่งทอ	4	3	37.6	-	-	1	4	2	6	1	-	5	1	1	-	-	-	-	-	7
- สาขาออกแบบแฟชั่นและสิ่งทอ	4	3	39.3	-	-	2	5	-	7	-	-	3	3	-	-	-	-	-	1	7
- สาขาออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ	3	4	40.9	-	-	4	3	-	5	2	-	4	1	-	-	-	-	1	1	7

ตารางที่ 4.22 (ต่อ)

คณะและสาขาวิชา	จำนวนอาจารย์		อายุเฉลี่ย (ปี)	จำนวน อจ. วิชาชีพต่อ		จำนวน อจ.ตาม วุฒิการศึกษา			จำนวน อจ. ตาม ตำแหน่งวิชาการ			จำนวน อจ.ตาม สถานภาพ			จำนวนอาจารย์เกษียณ ในปี					จำนวนอาจารย์ที่ มีเกษียณ /จำนวน
	ชาย	หญิง		โท	เอก	ตรี	โท	เอก	อจ.	ผศ.	รศ.	ข้าราชการ	พนักงาน ม.	พนักงานราชการ	2554	2555	2556	2557	2558	
วิศวกรรมศาสตร์	106	10	38.2	2	7	31	82	3	92	24	-	109	6	1	1	1	3	2	5	74
- สาขาวิศวกรรมอุตสาหการ	24	4	41.4	-	2	9	18	1	23	5	-	28	-	-	-	1	1	1	2	14
- สาขาวิศวกรรมเครื่องกล	20	-	40.1	-	1	4	15	1	12	8	-	18	2	-	1	-	-	-	-	17
- สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า	16	-	40.4	-	1	-	15	1	15	1	-	14	2	-	-	-	-	1	-	12
- สาขาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรฯ	13	2	44.9	2	2	4	11	-	11	4	-	14	1	-	-	-	1	-	-	8
- สาขาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์	7	2	37.6	-	-	2	7	-	7	2	-	9	-	-	-	-	1	-	-	5
- สาขาแมคคาทรอนิกส์	1	1	30.5	-	-	1	1	-	2	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	1
- สาขาวิศวกรรมโยธา	2	-	29	-	-	1	1	-	2	-	-	2	-	-	-	-	-	-	-	-
- สาขาเทคโนโลยีผลิตเครื่องมือและแม่พิมพ์	18	-	40.1	-	-	8	10	-	15	3	-	17	-	1	-	-	-	-	2	11
- สาขาเทคโนโลยีแม่พิมพ์เครื่องประดับ	5	1	40	-	1	2	4	-	5	1	-	6	-	-	-	-	-	-	1	6
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	22	40	42	-	8	3	55	4	44	18	-	48	14	-	-	1	1	-	-	ไม่มี ข้อมูล
- สาขาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์	3	9	39	-	3	1	11	-	12	-	-	11	1	-	-	-	-	-	-	
- สาขาวิทยาการสิ่งแวดล้อมฯ	3	5	47	-	-	-	6	2	4	4	-	6	2	-	-	-	-	-	-	
- สาขาคณิตศาสตร์และสถิติ	5	18	41	-	3	2	21	-	16	7	-	19	4	-	-	-	-	-	-	
- สาขาวิทยาศาสตร์	11	40	41	-	2	-	17	2	12	7	-	12	7	-	-	1	1	-	-	
รวม	246	244	41.1	6	41	89	394	20	348	124	6	400	80	6	6	11	10	13	17	270

จากตารางที่ 4.22 เมื่อพิจารณาจำนวนอาจารย์จำแนกตามเพศ อายุเฉลี่ย การลาศึกษาต่อ วุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ สถานภาพ การเกษียณอายุราชการ การฝึกอบรม/ดูงาน คณะ และสาขาวิชา พบว่า เมื่อจำแนกอาจารย์ตามตัวแปรเพศ คณะที่มีจำนวนอาจารย์มากที่สุดคือคณะ วิศวกรรมศาสตร์ มีอาจารย์ 116 คน รองลงมาคือคณะบริหารธุรกิจ มีอาจารย์ 88 คน และคณะที่มี จำนวนอาจารย์น้อยที่สุดคือคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มีอาจารย์ 15 คน อาจารย์ส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยเป็นเพศชาย จำนวน 246 คน (50.2%) คณะที่มีอาจารย์เพศชายมากที่สุด คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 106 คน รองลงมาคือคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 35 คน และน้อย ที่สุดคือคณะศิลปศาสตร์ จำนวน 6 คน

เมื่อพิจารณาอายุเฉลี่ยของอาจารย์ ภาพรวมอาจารย์มีอายุเฉลี่ย 41.1 ปี พบว่าคณะที่อาจารย์มี อายุเฉลี่ยมากที่สุด คือ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มีอายุเฉลี่ย 45.9 ปี รองลงมา คือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีอายุเฉลี่ย 45 ปี และคณะที่อาจารย์มีอายุเฉลี่ยน้อยที่สุดคือคณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ มีอายุเฉลี่ย 32 ปี

เมื่อพิจารณาการลาศึกษาต่อมีอาจารย์ลาศึกษาต่อทั้งสิ้น 47 คน ระดับปริญญาเอก 41 คน คณะที่มีอาจารย์ลาศึกษาต่อปริญญาเอกมากที่สุด คือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 14 คน รองลงมาคือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 8 คน และลาศึกษาต่อปริญญาเอกน้อยที่สุด คือ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ จำนวน 1 คน ส่วน คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น ไม่มีอาจารย์ลาศึกษาต่อปริญญาเอก คณะที่มีอาจารย์ลา ศึกษาต่อปริญญาโทมากที่สุด คือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ และคณะ วิศวกรรมศาสตร์ จำนวนคณะละ 2 คน

เมื่อพิจารณาวุฒิการศึกษา พบว่าอาจารย์ส่วนใหญ่มีวุฒิปริญญาโท จำนวน 394 คน สำหรับคณะที่อาจารย์มีวุฒิปริญญาเอกมากที่สุด ได้แก่ คณะบริหารธุรกิจ จำนวน 6 คน รองลงมา คือคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวนคณะละ 4 คน และคณะที่อาจารย์มีวุฒิปริญญาเอกเพียง 1 คน ได้แก่ คณะศิลปศาสตร์ ส่วนคณะ เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการ ออกแบบ ไม่มีอาจารย์วุฒิปริญญาเอก

เมื่อพิจารณาดำแหน่งทางวิชาการ ส่วนใหญ่มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ จำนวน 348 คน โดยพบว่า คณะที่อาจารย์มีตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์มากที่สุด คือคณะเทคโนโลยี คหกรรมศาสตร์ มีจำนวน 4 คน รองลงมาคือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม และคณะเทคโนโลยี สื่อสารมวลชน คณะละ 1 คน คณะที่อาจารย์มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์มากที่สุด คือคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 39 คน รองลงมาคือคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 28 คน และ

น้อยที่สุดคือ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน และคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ คณะละ 1 คน

เมื่อพิจารณาสถานภาพของอาจารย์ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการจำนวน 400 คน พบว่าคณะที่อาจารย์มีสถานภาพข้าราชการมากที่สุด คือคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 109 คน รองลงมาคือคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 94 คน และน้อยที่สุดคือคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ จำนวน 5 คน คณะที่อาจารย์มีสถานภาพพนักงานมหาวิทยาลัยมากที่สุดคือ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 16 คน รองลงมา คือคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 14 คน น้อยที่สุดคือคณะบริหารธุรกิจ จำนวน 4 คน คณะที่อาจารย์มีสถานภาพพนักงานราชการมากที่สุดคือ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ จำนวน 2 คน

เมื่อพิจารณาการเกษียณอายุราชการของอาจารย์ในระหว่างปี 2554- 2558 มีจำนวน 57 คน คณะที่มีอาจารย์เกษียณในระหว่างปี 2554- 2558 มากที่สุด คือ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น จำนวน 14 คน รองลงมาคือคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 12 คน ส่วนคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ ไม่มีอาจารย์เกษียณในช่วงเวลาดังกล่าว

เมื่อพิจารณาการฝึกอบรม/ดูงาน พบว่าคณะที่อาจารย์มีการฝึกอบรม/ดูงานมากที่สุด คือคณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 74 คน รองลงมา คือคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ และคณะศิลปศาสตร์ จำนวนคณะละ 62 คน อบรม/ดูงานน้อยที่สุด คือคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ จำนวน 15 คน

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน

3.1 ผลการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษา เกี่ยวกับสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน

ตารางที่ 4.23 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความไม่พึงพอใจในอาคารสถานที่ ที่มีความถี่ในการตอบตั้งแต่ 10 ขึ้นไป จำแนกตามคณะ

คณะ	ความคิดเห็น	ความถี่
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	- จำนวนน้อย ไม่เพียงพอ	30
	- เก้า/โบราณ/ไม่สวย/ไม่ทันสมัย	25
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	- ขนาดเล็ก คับแคบ	16
	- จำนวนน้อย ไม่เพียงพอ	14
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	- จำนวนน้อย ไม่เพียงพอ	28
	- ขนาดเล็ก คับแคบ	22
สถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ	- จำนวนน้อย ไม่เพียงพอ	41
	- ไม่มีอาคารเรียนเป็นของตนเอง	30
บริหารธุรกิจ	-	-
ศิลปศาสตร์	- เก้า/โบราณ/ไม่สวย/ไม่ทันสมัย	30
อุตสาหกรรมสิ่งทอฯ	- เก้า/โบราณ/ไม่สวย/ไม่ทันสมัย	14
	- ไม่สะอาด/สกปรก/ไม่มีที่ทิ้งขยะ	12
วิศวกรรมศาสตร์	- เก้า/โบราณ/ไม่สวย/ไม่ทันสมัย	50
	- ชำรุด ทุุดโทรม	23
	- จำนวนน้อย ไม่เพียงพอ	19
	- ไม่สะอาด/สกปรก/ไม่มีที่ทิ้งขยะ	15
	- บรรยากาศไม่ดี (มีอับ ร้อน ฯ)	14
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	- จำนวนน้อย ไม่เพียงพอ	20
	- เก้า/โบราณ/ไม่สวย/ไม่ทันสมัย	15
รวม		418

ตารางที่ 4.24 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความไม่พึงพอใจในห้องเรียน ที่มีความถี่ในการตอบ ตั้งแต่ 10 ขึ้นไป จำแนกตามคณะ

คณะ	ความคิดเห็น	ความถี่
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	- จำนวนห้องไม่เพียงพอ	22
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	- วัสดุ/อุปกรณ์/เครื่องปรับอากาศ ชำรุด/ใช้การไม่ได้	19
	- คอมพิวเตอร์ที่ใช้สอนเสียบ่อยมาก	18
	- วัสดุ/อุปกรณ์ภายในห้องไม่เพียงพอ	11
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	- จำนวนห้องไม่เพียงพอ	38
	- ไม่มีพัดลม ไม่มีเครื่องปรับอากาศ	32
	- ห้องเรียนคับแคบ	20
	- เก้าอี้ไม่พอ/ไม่เหมาะสม/ชำรุด	18
	- สกปรก มีขยะมาก	15
สถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ	- จำนวนห้องไม่เพียงพอ	54
บริหารธุรกิจ	- วัสดุ/อุปกรณ์/เครื่องปรับอากาศ ชำรุด/ใช้การไม่ได้	48
	- เก้าอี้ไม่พอ/ไม่เหมาะสม/ชำรุด	44
	- สกปรก มีขยะมาก	44
	- วัสดุ/อุปกรณ์ภายในห้องไม่เพียงพอ	25
	- ห้องเรียนเก่า/ไม่ทันสมัย	15
	- ห้องเรียนคับแคบ	12
	- จำนวนห้องไม่เพียงพอ	12
ศิลปศาสตร์	- วัสดุ/อุปกรณ์ภายในห้องไม่เพียงพอ	42
	- วัสดุ/อุปกรณ์/เครื่องปรับอากาศ ชำรุด/ใช้การไม่ได้	33
	- บรรยากาศไม่ดี (มีด อับ ชื้น ร้อน มีกลิ่น อากาศไม่ถ่ายเท ฯ)	22
	- จำนวนห้องไม่เพียงพอ	17
อุตสาหกรรมสิ่งทอฯ	-	-
วิศวกรรมศาสตร์	- ไม่มีพัดลม ไม่มีเครื่องปรับอากาศ	36
	- บรรยากาศไม่ดี (มีด อับ ชื้น ร้อน มีกลิ่น ไม่สว่าง ฯ)	32
	- ขาดแคลนวัสดุ/อุปกรณ์/สื่อประกอบการเรียนการสอน	28
	- เก้าอี้ไม่พอ/ไม่เหมาะสม/ชำรุด	19
	- สกปรก มีขยะมาก	19
	- ห้องเรียนเก่า/ไม่ทันสมัย	18
- วัสดุ/อุปกรณ์/เครื่องปรับอากาศ ชำรุด/ใช้การไม่ได้	14	
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	- จำนวนห้องไม่เพียงพอ	22
	- สกปรก มีขยะมาก	16
	- เก้าอี้ไม่พอ/ไม่เหมาะสม/ชำรุด	15
รวม		752

ตารางที่ 4.25 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความไม่พึงพอใจในห้องปฏิบัติการ ที่มีความถี่ในการตอบตั้งแต่ 10 ขึ้นไป จำแนกตามคณะ

คณะ	ความคิดเห็น	ความถี่
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	- เครื่องมือ/อุปกรณ์ไม่เพียงพอ	23
	- จำนวนห้องปฏิบัติการไม่เพียงพอ	23
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	- เครื่องมือ/อุปกรณ์ไม่เพียงพอ	34
	- เครื่องมือ/อุปกรณ์ชำรุด	12
	- จำนวนห้องปฏิบัติการไม่เพียงพอ	12
	- คอมพิวเตอร์ชำรุด/ไม่พอใช้/มีไวรัสมาก	11
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	- เครื่องมือ/อุปกรณ์ไม่เพียงพอ	35
	- ห้องสกปรก	11
	- บรรยากาศไม่ดี (มีด อับ ร้อน ฯ)	11
สถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ	- เล็ก คับแคบ	15
	- เครื่องมือ/อุปกรณ์ไม่เพียงพอ	12
บริหารธุรกิจ	- คอมพิวเตอร์ชำรุด/ไม่พอใช้/มีไวรัสมาก	15
ศิลปศาสตร์	- ห้องสกปรก	27
	- เครื่องมือ/อุปกรณ์ไม่เพียงพอ	24
	- เครื่องมือ/อุปกรณ์ชำรุด	21
อุตสาหกรรมสิ่งทอฯ	- เครื่องมือ/อุปกรณ์ไม่เพียงพอ	14
วิศวกรรมศาสตร์	- เครื่องมือ/อุปกรณ์ไม่มี/ไม่เพียงพอ/ไม่เหมาะสม	62
	- เก้าอี้/ไม่ทันสมัย/ไม่มีเทคโนโลยีสมัยใหม่	20
	- เครื่องมือ/อุปกรณ์ชำรุด	15
	- จำนวนห้องปฏิบัติการไม่เพียงพอ	13
	- ไม่มีความพร้อมที่จะใช้งาน	12
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	- เครื่องมือ/อุปกรณ์ไม่มี/ไม่เพียงพอ/ไม่เหมาะสม	45
	- จำนวนห้องปฏิบัติการไม่เพียงพอ	12
รวม		479

ตารางที่ 4.26 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความไม่พึงพอใจในห้องสมุด ที่มีความถี่ในการตอบ ตั้งแต่ 10 ขึ้นไป จำแนกตามคณะ

คณะ	ความคิดเห็น	ความถี่
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	- หนังสือน้อย/ขาดแคลนตำรา	29
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	- หนังสือน้อย/ขาดแคลนตำรา	49
	- ขนาดเล็ก/คับแคบ	12
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	- ขนาดเล็ก/คับแคบ	86
	- วัสดุอุปกรณ์/โต๊ะเก้าอี้ คอมพิวเตอร์ ไม่เพียงพอ	40
	- หนังสือน้อย/ขาดแคลนตำรา	38
	- ไม่เป็นระบบหาหนังสือยาก	31
	- บริการไม่สุภาพ	16
	- หนังสือเก่าไม่ทันกับเทคโนโลยี	12
สถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ	- ขนาดเล็ก/คับแคบ	24
บริหารธุรกิจ	- หนังสือน้อย/ขาดแคลนตำรา	16
ศิลปศาสตร์	- หนังสือน้อย/ขาดแคลนตำรา	12
อุตสาหกรรมสิ่งทอฯ	- ไม่มีห้องสมุดประจำคณะ	70
	- หนังสือน้อย/ขาดแคลนตำรา	35
วิศวกรรมศาสตร์	- หนังสือน้อย/ขาดแคลนตำรา	56
	- หนังสือเก่าไม่ทันกับเทคโนโลยี	15
	- ขนาดเล็ก/คับแคบ	13
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	- หนังสือน้อย/ขาดแคลนตำรา	32
	- ห้องสมุดไม่ทันสมัย	11
รวม		597

ตารางที่ 4.27 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความไม่พึงพอใจในห้องพักพยาบาล ที่มีความถี่ในการตอบตั้งแต่ 10 ขึ้นไป จำแนกตามคณะ

คณะ	ความคิดเห็น	ความถี่
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	-	-
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	-	-
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	- ไม่มีห้องพักพยาบาล - ไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการให้บริการห้องพักพยาบาล	105 14
สถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ	- ไม่มีห้องพักพยาบาล	44
บริหารธุรกิจ	- ทำเลไม่เหมาะสม/ไม่สะดวกในการรับบริการ	25
ศิลปศาสตร์	-	-
อุตสาหกรรมสิ่งทอฯ	- สถานที่คับแคบ เพียงไม่พอบริการ	12
วิศวกรรมศาสตร์	-	-
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	-	-
รวม		200

ตารางที่ 4.28 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความไม่พึงพอใจในโรงอาหาร ที่มีความถี่ในการตอบตั้งแต่ 10 ขึ้นไป จำแนกตามคณะ

คณะ	ความคิดเห็น	ความถี่
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	- คับแคบ/แออัด - ร้านอาหารมีน้อย/มีอาหารให้เลือกไม่หลากหลาย - ใต้เก้าอี้ และขนาดของโรงอาหารไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา - อาหารไม่อร่อย	90 29 19 16
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	- คับแคบ/แออัด - ร้านอาหารมีน้อย/มีอาหารให้เลือกไม่หลากหลาย - ใต้เก้าอี้ และขนาดของโรงอาหารไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา - ไม่สะอาด/สกปรก - บรรยากาศไม่ดี (มีด อับ ร้อย อืดอืด ฯ) - อาหารไม่อร่อย - มีน้ำขังที่พื้นและหลังคารั่ว เวลาฝนตก - ควรติดแอร์หรือพัดลม	121 92 62 51 38 25 17 12
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	- มีโรงอาหารแต่ไม่มีบริการขายอาหาร - คับแคบ/แออัด	76 11
สถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ	- มีโรงอาหารแต่ไม่มีบริการขายอาหาร	27

ตารางที่ 4.28 (ต่อ)

คณะ	ความคิดเห็น	ความถี่
บริหารธุรกิจ	- ได้แก้อื้อ และขนาดของโรงอาหารไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	104
	- คับแคบ/แออัด	67
	- ไม่สะอาด/สกปรก	50
	- บรรยากาศไม่ดี (มีด อับ ร้อย อืดอืด ฯ)	39
	- ร้านอาหารมีน้อย/มีอาหารให้เลือกไม่หลากหลาย	22
	- อาหารไม่อร่อย	11
ศิลปศาสตร์	- คับแคบ/แออัด	33
	- ได้แก้อื้อ และขนาดของโรงอาหารไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	19
	- ร้านอาหารมีน้อย/มีอาหารให้เลือกไม่หลากหลาย	18
	- บรรยากาศไม่ดี (มีด อับ ร้อย อืดอืด ฯ)	16
	- ไม่สะอาด/สกปรก	13
อุตสาหกรรมสิ่งทอฯ	- ร้านอาหารน้อย/มีอาหารให้เลือกไม่หลากหลาย	70
	- สกปรก/ไม่สะอาด	53
	- คับแคบ/แออัด	24
	- บรรยากาศไม่ดี (ร้อน อืดอืด มีด อับ ฯ)	19
วิศวกรรมศาสตร์	- คับแคบ/แออัด	32
	- บรรยากาศไม่ดี (มีด อับ ร้อย อืดอืด ฯ)	24
	- ได้แก้อื้อ และขนาดของโรงอาหารไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	18
	- อาหาร เครื่องดื่ม ราคาแพง/ราคาไม่ยุติธรรม	17
	- ไม่สะอาด/สกปรก	15
	- ร้านอาหารมีน้อย/มีอาหารให้เลือกไม่หลากหลาย	11
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	- บรรยากาศไม่ดี (มีด อับ ร้อย อืดอืด ฯ)	14
	- ร้านอาหารมีน้อย/มีอาหารให้เลือกไม่หลากหลาย	11
รวม		1,386

ตารางที่ 4.29 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความไม่พึงพอใจในห้องสุชา ที่มีความถี่ในการตอบ ตั้งแต่ 10 ขึ้นไป จำแนกตามคณะ

คณะ	ความคิดเห็น	ความถี่
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	- สกปรก มีกลิ่นเหม็น	61
	- มีจำนวนน้อย/ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน	61
	- เก้าและชำรุด	13
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	- สกปรก มีกลิ่นเหม็น	91
	- เก้าและชำรุด	45
	- ไม่ถูกสุขลักษณะ (ไม่มีสบู่ ที่ฉีดน้ำ ทิชชู ฯ)	30
	- มีจำนวนน้อย/ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน	17
	- น้ำไม่ไหลเป็นประจำ	13
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	- สกปรก มีกลิ่นเหม็น	209
	- มีจำนวนน้อย/ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน	129
	- น้ำไม่ไหลเป็นประจำ	83
	- เก้าและชำรุด	50
	- มีซีบู่หรือมาก/ไม่ชอบควันทูหรือ	29
	- ขนาดเล็ก/คับแคบ	20
	- ไม่ถูกสุขลักษณะ (ไม่มีสบู่ ที่ฉีดน้ำ ทิชชู ฯ)	13
สถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ	- สกปรก มีกลิ่นเหม็น	26
	- มีจำนวนน้อย/ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน	24
บริหารธุรกิจ	- สกปรก มีกลิ่นเหม็น	230
	- เก้าและชำรุด	105
	- มีจำนวนน้อย/ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน	72
	- ไม่ถูกสุขลักษณะ (ไม่มีสบู่ ที่ฉีดน้ำ ทิชชู ฯ)	19
	- น้ำไม่ไหลเป็นประจำ	18
	- บรรยากาศไม่ดี (มีด นากลัว ไม่สวยงาม)	15
	- มีซีบู่หรือมาก/ไม่ชอบควันทูหรือ	12
	-	
ศิลปศาสตร์	- สกปรก มีกลิ่นเหม็น	135
	- มีจำนวนน้อย/ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน	52
อุตสาหกรรมสิ่งทอฯ	- สกปรก มีกลิ่นเหม็น	162
	- เก้าและชำรุด	51
	- มีจำนวนน้อย/ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน	21
	- มีซีบู่หรือมาก/ไม่ชอบควันทูหรือ	16
	- น้ำไม่ไหลเป็นประจำ	14
	- ไม่ถูกสุขลักษณะ (ไม่มีสบู่ ที่ฉีดน้ำ ทิชชู ฯ)	12

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

คณะ	ความคิดเห็น	ความถี่
วิศวกรรมศาสตร์	- สกปรก มีกลิ่นเหม็น	112
	- มีจำนวนน้อย/ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน	36
	- ปิดล็อก/ปิดซ่อม/ไม่เปิดให้ใช้งาน	36
	- เก่าและชำรุด	35
	- มีชิ้นุหรี่มาก/ไม่ชอบควันบุรี	20
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	- สกปรก มีกลิ่นเหม็น	101
	- มีชิ้นุหรี่มาก/ไม่ชอบควันบุรี	32
	- มีจำนวนน้อย/ไม่เพียงพอต่อการใช้งาน	26
	- เก่าและชำรุด	16
รวม		2,262

ตารางที่ 4.30 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความไม่พึงพอใจในสนามกีฬา/โรงยิมส์ ที่มีความถี่ในการตอบตั้งแต่ 10 ขึ้นไป จำแนกตามคณะ

คณะ	ความคิดเห็น	ความถี่
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	- ที่เล่นกีฬาไม่เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา	90
	- ที่เล่นกีฬามีน้อย/มีขนาดเล็ก/คับแคบ	20
	- มีกีฬาให้เล่นไม่หลากหลาย	11
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	- ไม่มีที่เล่นกีฬา/ที่ออกกำลังกาย	93
	- ที่เล่นกีฬามีน้อย/มีขนาดเล็ก/คับแคบ	41
	- ที่เล่นกีฬาไม่เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา	20
	- ที่เล่นกีฬากลายเป็นที่จอดรถ	19
	- ไม่มีโอกาสได้ใช้ที่เล่นกีฬา	13
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	- ไม่มีที่เล่นกีฬา/ที่ออกกำลังกาย	81
สถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ	- ไม่มีที่เล่นกีฬา/ที่ออกกำลังกาย	51
บริหารธุรกิจ	- ปิด/ไม่มีโอกาสได้ใช้	34
	- ไม่มีที่เล่นกีฬา/ที่ออกกำลังกาย	23
	- ขาดแคลนอุปกรณ์กีฬา	14
	- ที่เล่นกีฬาไม่เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา	12
ศิลปศาสตร์	-	-
อุตสาหกรรมสิ่งทอฯ	- ที่เล่นกีฬาน้อย/มีขนาดเล็ก/คับแคบ	23

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

คณะ	ความคิดเห็น	ความถี่
วิศวกรรมศาสตร์	- ที่เล่นกีฬาไม่เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา	40
	- ขาดแคลนอุปกรณ์กีฬา	21
	- ที่เล่นกีฬามีน้อย/มีขนาดเล็ก/คับแคบ	19
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	- ที่เล่นกีฬาไม่เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา	18
รวม		643

ตารางที่ 4.31 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความไม่เพียงพอในสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของนักศึกษา ที่มีความถี่ในการตอบตั้งแต่ 10 ขึ้นไป จำแนกตามคณะ

คณะ	ความคิดเห็น	ความถี่
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	- ไม่มี/ขาดแคลน/ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	102
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	- ไม่มี/ขาดแคลน/ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	106
	- ไม่ร่มรื่น/อากาศร้อน/แดดส่อง/ไม่กันฝน	66
	- โต๊ะเก้าอี้ไม่พอนั่ง	16
	- เล็กและคับแคบ	11
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	- ไม่มี/ขาดแคลน/ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	115
	- เล็กและคับแคบ	11
สถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ	- ไม่มี/ขาดแคลน/ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	42
บริหารธุรกิจ	- ไม่มี/ขาดแคลน/ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	123
	- ไม่ร่มรื่น/อากาศร้อน/แดดส่อง/ไม่กันฝน	100
	- ไม่มีต้นไม้	24
ศิลปศาสตร์	- ไม่มี/ขาดแคลน/ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	39
	- ไม่ร่มรื่น/อากาศร้อน/แดดส่อง/ไม่กันฝน	20
อุตสาหกรรมสิ่งทอฯ	- ไม่มี/ขาดแคลน/ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	60
วิศวกรรมศาสตร์	- ไม่มี/ขาดแคลน/ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	133
	- ไม่ร่มรื่น/อากาศร้อน/แดดส่อง/ไม่กันฝน	34
	- โต๊ะเก้าอี้ ไม่มี/ไม่พอนั่ง/ชำรุด	17
	- ไม่ได้นั่ง เพราะกลายเป็นที่สูบบุหรี่	14
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	- ไม่มี/ขาดแคลน/ไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา	80
	- ไม่ร่มรื่น/อากาศร้อน/แดดส่อง/ไม่กันฝน	11
รวม		1,124

ตารางที่ 4.32 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความไม่พึงพอใจในสโมสรนักศึกษา ที่มีความถี่ในการตอบตั้งแต่ 10 ขึ้นไป จำแนกตามคณะ

คณะ	ความคิดเห็น	ความถี่
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	- ไม่มีห้องสโมสรนักศึกษา	17
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	- ไม่มีห้องสโมสรนักศึกษา	16
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	-	-
สถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ	-	-
บริหารธุรกิจ	-	-
ศิลปศาสตร์	-	-
อุตสาหกรรมสิ่งทอฯ	- มีแต่ไม่ได้ใช้ประโยชน์	11
วิศวกรรมศาสตร์	- ไม่เคยเข้า เพราะไม่รู้ว่ามีห้องสโมสร	12
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	-	-
รวม		56

ตารางที่ 4.33 ความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับความไม่พึงพอใจในเรื่องอื่นๆ ที่มีความถี่ในการตอบตั้งแต่ 10 ขึ้นไป จำแนกตามคณะ

คณะ	ความคิดเห็น	ความถี่
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	-	-
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	- ต้องการให้มีการฝึกงานในเทอม 2	12
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	-	-
สถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ	-	-
บริหารธุรกิจ	- ฝ่ายทะเบียนให้บริการไม่ดี ไม่สุภาพ ทำงานล่าช้า	12
ศิลปศาสตร์	-	-
อุตสาหกรรมสิ่งทอฯ	-	-
วิศวกรรมศาสตร์	- ขาดแคลนที่จอดรถสำหรับนักศึกษา	23
	- ฝ่ายทะเบียนให้บริการไม่ดี ไม่สุภาพ ทำงานไม่เป็นระบบ	16
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	-	-
รวม		63

3.2 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อบริการของคณะ/มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.34 ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อบริการของคณะ/มหาวิทยาลัย ที่มีความถี่ในการตอบเกิน 10 ขึ้นไป จำแนกตามคณะ

คณะ	บริการ/เหตุผล	ความถี่
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	- การประชาสัมพันธ์และให้บริการข้อมูลข่าวสารไม่ดี	13
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	- บริการทั่วไปล่าช้า ขาดประสิทธิภาพ ไม่เป็นระบบ ไม่สุภาพ	16
	- สื่อการสอนไม่เพียงพอ/ไม่สมบูรณ์	15
	- บริการอินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ มีปัญหา มีความยุ่งยาก	13
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	- บริการทั่วไปล่าช้า ขาดประสิทธิภาพ ไม่เป็นระบบ ไม่สุภาพ	20
	- การประชาสัมพันธ์และให้บริการข้อมูลข่าวสารไม่ดี	18
	- บริการอินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ มีปัญหา มีความยุ่งยาก	18
	- ห้องน้ำสกปรก	16
	- ฝ่ายทะเบียนทำงานล่าช้า ขาดประสิทธิภาพ	14
	- บริการฝ่ายทะเบียนไม่ดี ผู้ให้บริการไม่สุภาพ	13
	- บริการห้องสมุดไม่ดี ผู้ให้บริการไม่สุภาพ	13
สถาปัตยกรรมศาสตร์	- ขาดแคลนอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน	25
	- ผู้ให้บริการห้องสมุดไม่สุภาพ	21
	- สถานที่เรียน ห้องเรียนไม่เพียงพอ	20
	- บริการทั่วไปล่าช้า ขาดประสิทธิภาพ ไม่เป็นระบบ ไม่สุภาพ	20
บริหารธุรกิจ	- บริการฝ่ายทะเบียนไม่ดี ผู้ให้บริการไม่สุภาพ	48
	- ฝ่ายทะเบียนทำงานล่าช้า ขาดประสิทธิภาพ	30
	- บริการทั่วไปล่าช้า ขาดประสิทธิภาพ ไม่เป็นระบบ ไม่สุภาพ	23
	- การประชาสัมพันธ์และให้บริการข้อมูลข่าวสารไม่ดี	20
	- ห้องน้ำสกปรก	18
	- บริการอินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ มีปัญหา มีความยุ่งยาก	14
	- ร้านถ่ายเอกสารราคาแพง และบริการไม่ดี	13
ศิลปศาสตร์	- ห้องน้ำสกปรก	20
อุตสาหกรรมสิ่งทอฯ	- บริการฝ่ายทะเบียนไม่ดี ผู้ให้บริการไม่สุภาพ	51
	- บริการทั่วไปล่าช้า ขาดประสิทธิภาพ ไม่เป็นระบบ ไม่สุภาพ	15
	- ห้องสุขาสกปรก	13

ตารางที่ 4.34 (ต่อ)

คณะ	บริการ/เหตุผล	ความถี่
วิศวกรรมศาสตร์	- บริการฝ่ายทะเบียนไม่ดี ผู้ให้บริการไม่สุภาพ	54
	- ฝ่ายทะเบียนทำงานล่าช้า ขาดประสิทธิภาพ	32
	- ฝ่ายกิจการนักศึกษาไม่สุภาพ	17
	- ฝ่ายกิจการนักศึกษาตัดชุดให้ล่าช้า	15
	- การประชาสัมพันธ์และให้บริการข้อมูลข่าวสารไม่ดี	15
	- การตรวจฉม ตรวจกางเกงเข้มงวดเกินไป	13
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	- บริการทั่วไปล่าช้า ขาดประสิทธิภาพ ไม่เป็นระบบ ไม่สุภาพ	17
	- ไม่ชอบทุกอย่าง	17
	- ฝ่ายทะเบียนทำงานล่าช้า ขาดประสิทธิภาพ	16
รวม		716

3.3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ที่ปรึกษา

ตารางที่ 4.35 ความถี่ และร้อยละของความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่ออาจารย์ที่ปรึกษา จำแนกตามคณะ

คณะ	ความถี่ของความพึงพอใจของนักศึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษา									
	มาก		ค่อนข้างมาก		ปานกลาง		น้อย		น้อยมาก	
	f	%	f	%	f	%	f	%	f	%
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	57	24.8	50	21.7	79	34.3	28	12.2	16	7
เทคโนโลยีสื่อสารมวลชน	64	30.5	65	31	55	26.2	19	9	7	3.3
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	114	43.7	76	29.1	56	21.5	13	5	2	0.8
สถาปัตยกรรมศาสตร์ฯ	65	40.4	55	34.1	37	23	4	2.5	-	-
บริหารธุรกิจ	79	25.9	78	25.6	115	37.7	25	8.2	8	2.6
ศิลปศาสตร์	60	35.7	57	33.9	37	22	13	7.7	1	0.6
อุตสาหกรรมสิ่งทอฯ	59	32.8	40	22.2	71	39.4	9	5	1	0.6
วิศวกรรมศาสตร์	82	27.1	82	27.1	113	37.3	16	5.3	10	3.3
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	50	29.6	63	37.3	51	30.2	4	2.4	1	0.6
รวม	630	31.7	566	28.5	614	30.9	131	6.6	46	2.3

จากตารางที่ 4.35 ความถี่ความพึงพอใจของนักศึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษา โดยภาพรวม พบว่า ส่วนใหญ่ นักศึกษามีความพึงพอใจในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 31.7 รองลงมาคือพึงพอใจในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.9 เมื่อพิจารณาเป็นรายคณะ พบว่า นักศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมส่วน

ใหญ่พึงพอใจอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 34.3 รองลงมาคือพึงพอใจมาก คิดเป็นร้อยละ 24.8 สำหรับนักศึกษาคณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน ส่วนใหญ่นักศึกษาพึงพอใจอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับค่อนข้างมาก คิดเป็นร้อยละ 31 รองลงมาคือพึงพอใจมาก คิดเป็นร้อยละ 30.5

นักศึกษาคณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ ส่วนใหญ่นักศึกษาพึงพอใจอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 43.7 รองลงมาคือพึงพอใจค่อนข้างมาก คิดเป็นร้อยละ 29.1 สำหรับนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ ส่วนใหญ่พึงพอใจอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 40.4 รองลงมาคือพึงพอใจค่อนข้างมาก คิดเป็นร้อยละ 34.1

นักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ส่วนใหญ่นักศึกษาพึงพอใจอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.7 รองลงมาคือพึงพอใจมาก คิดเป็นร้อยละ 25.9 สำหรับนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ ส่วนใหญ่นักศึกษาพึงพอใจอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 35.7 รองลงมา คือพึงพอใจค่อนข้างมาก คิดเป็นร้อยละ 33.9 ส่วนนักศึกษาคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอฯ ส่วนใหญ่นักศึกษาพึงพอใจอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 39.4 รองลงมาคือ พึงพอใจมาก คิดเป็นร้อยละ 32.8

นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ส่วนใหญ่นักศึกษาพึงพอใจอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมาคือ พึงพอใจค่อนข้างมากและมาก คิดเป็นร้อยละ 27.1 ในส่วนของนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่วนใหญ่นักศึกษาพึงพอใจอาจารย์ที่ปรึกษาในระดับค่อนข้างมาก คิดเป็นร้อยละ 37.3 รองลงมา คือพึงพอใจปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 30.2

สำหรับเหตุผลที่นักศึกษาพึงพอใจ/ไม่พึงพอใจในอาจารย์ที่ปรึกษา แสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.36 ความถี่ และร้อยละของเหตุผลที่พึงพอใจ/ไม่พึงพอใจต่ออาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษา
จำแนกตามคณะ

คณะ	เหตุผล	ความถี่
ครุศาสตร์อุตสาหกรรม	-	-
เทคโนโลยีสารสนเทศ	- น่ารัก ใจดี ดูแลเอาใจใส่ เป็นกันเอง ให้คำปรึกษาได้ทุกเรื่อง - ไม่สนิท ไม่ค่อยได้พบ	74 14
เทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์	- น่ารัก ใจดี ดูแลเอาใจใส่ เป็นกันเอง ให้คำปรึกษาได้ทุกเรื่อง	141
สถาปัตยกรรมศาสตร์	- น่ารัก ใจดี ดูแลเอาใจใส่ เป็นกันเอง ให้คำปรึกษาได้ทุกเรื่อง	51
บริหารธุรกิจ	- น่ารัก ใจดี ดูแลเอาใจใส่ เป็นกันเอง ให้คำปรึกษาได้ทุกเรื่อง - ไม่สนิท ไม่ค่อยได้พบ - ทอดทิ้ง ไม่สนใจนักศึกษา	108 30 19
ศิลปศาสตร์	- น่ารัก ใจดี ดูแลเอาใจใส่ เป็นกันเอง ให้คำปรึกษาได้ทุกเรื่อง	37
อุตสาหกรรมสิ่งทอฯ	- น่ารัก ใจดี ดูแลเอาใจใส่ เป็นกันเอง ให้คำปรึกษาได้ทุกเรื่อง	55
วิศวกรรมศาสตร์	- น่ารัก ใจดี ดูแลเอาใจใส่ เป็นกันเอง ให้คำปรึกษาได้ทุกเรื่อง - ทอดทิ้ง ไม่ทำหน้าที่ ไม่สนใจนักศึกษา - ไม่สนิท ไม่ค่อยได้พบ	74 21 12
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	- น่ารัก ใจดี ดูแลเอาใจใส่ เป็นกันเอง ให้คำปรึกษาได้ทุกเรื่อง	66
รวม		702

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา อาจารย์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามเพศ ประเภทสถานศึกษาเดิม ประเภทหลักสูตร สาขาวิชา วุฒิการศึกษาเดิม ภูมิภาคเดิม และระบบการรับเข้านักศึกษา รวมทั้งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจก่อนเข้าศึกษา กับค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 ตลอดจน เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษาที่เรียนปรับพื้นฐานความรู้และไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์

ประชากรนักศึกษา ได้แก่ นักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จาก 9 คณะ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวนทั้งสิ้น 10,349 คน

ประชากรอาจารย์ ได้แก่ อาจารย์จาก 9 คณะ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร คือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวนทั้งสิ้น 489 คน

กลุ่มตัวอย่างนักศึกษา หมายถึง นักศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน จาก 9 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการออกแบบ คณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น คณะวิศวกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 2,440 คน จากประชากรนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน (ปีการศึกษา 2553) จำนวนทั้งสิ้น 11,745 คน โดยการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 2) แบบบันทึกข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้ 1) แบบสอบถามข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากอาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องแจกให้นักศึกษาชั้นปี 2 ของคณะทุกคนตอบ 2) แบบบันทึกข้อมูลพื้นฐานของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากอาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องบันทึกข้อมูลอาจารย์แยกตามสาขา และ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากอาจารย์และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเก็บข้อมูลจากนักศึกษาปัจจุบัน (ปีการศึกษา 2553) กระจายให้ครบทุกชั้นปี และทุกสาขาของคณะให้มากที่สุดตามจำนวนแบบสอบถามที่จัดส่งไปให้ โดยขอให้ชี้แจงวัตถุประสงค์และความสำคัญของคำตอบที่ได้รับก่อนที่จะให้นักศึกษาตอบแบบสอบถาม เพื่อให้นักศึกษาเห็นความสำคัญและตั้งใจตอบแบบสอบถามมากขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for Social Science : SPSS for Window) คำนวณและวิเคราะห์ค่าต่าง ๆ ดังนี้ 1) ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามเพศ ประเภทสถานศึกษาเดิม ประเภทหลักสูตร ด้วยค่า t - independent สำหรับ สาขาวิชา วุฒิการศึกษาเดิม ภูมิภาคเดิม และระบบการรับเข้านักศึกษา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ในกรณีที่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ Sheffe 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ที่เรียนปรับพื้นฐานความรู้ และไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ ภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์ ด้วยค่า t -independent และ 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจก่อนเข้าศึกษา กับค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product-moment correlation coefficient)

5.1 สรุปผลการวิจัย

ด้านนักศึกษา

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษา

นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 50.1 คณะที่มีนักศึกษายายมากที่สุด คือ คณะวิศวกรรมศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 93.3 รองลงมาคือคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 88.5 คณะที่มีนักศึกษายายน้อยที่สุด คือ คณะศิลปศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 15.0

ค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษาก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยฯ เท่ากับ 2.90 โดยนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มีค่าเฉลี่ย GPA ก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยฯ สูงที่สุด คือ 3.11 รองลงมาคือ

คณะบริหารธุรกิจมีค่าเฉลี่ย GPA ก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยฯ คือ 3.02 ส่วนนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ย GPA ก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยฯ ต่ำที่สุด คือ 2.73

สัดส่วนระบบการรับนักศึกษาเข้าส่วนใหญ่ คือ การสอบตรง คิดเป็นร้อยละ 50.3 รองลงมา คือ ระบบโควตา คิดเป็นร้อยละ 38.1 และสอบเอ็นทรานซ์ คิดเป็นร้อยละ 11.6 คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มีสัดส่วนนักศึกษาโควตามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.5 รองลงมา คือ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มีสัดส่วนนักศึกษาโควตา คิดเป็นร้อยละ 51.1 ส่วนคณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มีสัดส่วน นักศึกษาโควตาน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 23.4

ค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษาเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 โดยภาพรวม เท่ากับ 2.68 โดยนักศึกษาคณะศิลปศาสตร์ มีค่าเฉลี่ย GPA เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 สูงที่สุด คือ 3.09 ในขณะที่นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์มีค่าเฉลี่ย GPA เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 ต่ำที่สุด คือ 2.35

1.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2552 จำแนกตามเพศ ประเภทสถานศึกษาเดิม ประเภทหลักสูตร สาขาวิชา วุฒิการศึกษาเดิม ภูมิภาคเดิม และระบบการรับเข้านักศึกษา

นักศึกษาชายและนักศึกษานหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นักศึกษาที่มีสถานศึกษาเดิมประเภทรัฐบาลและเอกชน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีสถานศึกษาเดิมประเภทรัฐบาลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 สูงกว่านักศึกษาที่มีสถานศึกษาเดิมประเภทเอกชน

นักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี 2 ปีต่อเนื่อง และนักศึกษาหลักสูตรปริญญาตรี 4 ปี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นักศึกษาที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 แตกต่างกับนักศึกษาทุกสาขาวิชาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 สูงกว่านักศึกษาทุกสาขาวิชา ส่วนนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 แตกต่างกับนักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาสารสนเทศ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 ต่ำกว่านักศึกษาสาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการเงิน สาขาวิชาการตลาด และสาขาวิชาสารสนเทศ

นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาเดิมแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) พบว่า นักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษา ปวส. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 แตกต่างกับนักศึกษาทุกวุฒิการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่มีวุฒิการศึกษา ปวส. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 สูงกว่านักศึกษาทุกวุฒิการศึกษา

นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาเดิมแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นักศึกษาที่มีระบบการรับเข้าศึกษาแตกต่างกันมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และเมื่อทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe's Method) พบว่า นักศึกษาที่รับเข้าศึกษาด้วยระบบโควตามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 แตกต่างกับนักศึกษาทุกระบบการรับเข้าศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาด้วยระบบโควตามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 สูงกว่านักศึกษาทุกระบบการรับเข้าศึกษา

1.3 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ก่อนเข้าศึกษา กับค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552

ค่าเฉลี่ย GPA ของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ ก่อนเข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับค่าเฉลี่ย GPA เมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง (49 %)

1.4 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษา คณะบริหารธุรกิจ ที่เรียนปรับพื้นฐานความรู้ กับนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ ภาษาอังกฤษและคณิตศาสตร์

นักศึกษาที่เรียนปรับพื้นฐานและนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้คณิตศาสตร์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นักศึกษาที่เรียนปรับพื้นฐานและนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักศึกษาที่ไม่ได้เรียนปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552 สูงกว่านักศึกษาที่เรียนปรับพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ

ด้านอาจารย์ผู้สอน

อาจารย์ส่วนใหญ่ของมหาวิทยาลัยเป็นเพศชาย จำนวน 246 คน (50.2%) อายุเฉลี่ย 41.1 ปี ลาศึกษาต่อทั้งสิ้น 47 คน โดยส่วนใหญ่ลาศึกษาต่อระดับปริญญาเอก จำนวน 41 คน อาจารย์ส่วนใหญ่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 394 คน (78.3 %) โดยมีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์จำนวน 348 คน (72.8%) และส่วนใหญ่เป็นข้าราชการ จำนวน 400 คน (82.3 %) โดยจะมีการปลดเกษียณในอีก 5 ปีข้างหน้า จำนวนทั้งสิ้น 57 คน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาเทคโนโลยีเสื้อผ้า คณะอุตสาหกรรมสิ่งทอและออกแบบแฟชั่น มีอาจารย์ปลดเกษียณในอีก 5 ปีข้างหน้า จำนวน 11 คน สาขาวิศวกรรมเครื่องกล คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 7 คน สาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 5 คน

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน

ส่วนใหญ่่นักศึกษาจะประสบปัญหามากที่สุดเกี่ยวกับเรื่องห้องน้ำ โรงอาหาร และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาประเด็นปัญหาในแต่ละเรื่อง สามารถแยกประเด็นได้ ดังนี้

- อาคารเรียน ปัญหา ได้แก่ มีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอกับความต้องการของนักศึกษา
- ห้องเรียน ปัญหา ได้แก่ จำนวนห้องเรียนไม่เพียงพอ วัสดุ อุปกรณ์ และสื่อประกอบการเรียนการสอนประจำห้องเรียนไม่เพียงพอ/ขาดประสิทธิภาพ/ชำรุด ห้องเรียนสกปรก ขนาดห้องเรียนไม่เหมาะสมกับจำนวนนักศึกษาที่เรียน
- ห้องปฏิบัติการ ปัญหา ได้แก่ เครื่องมือ อุปกรณ์ประจำห้องปฏิบัติการไม่เพียงพอหรือชำรุด จำนวนห้องไม่เพียงพอ
- ห้องสมุด ปัญหา ได้แก่ ขาดแคลนหนังสือและตำราเรียน ขนาดห้องคับแคบ
- โรงอาหาร ปัญหา ได้แก่ คับแคบ/แออัด มีอาหารให้เลือกน้อย/อาหารไม่หลากหลาย ไม่สะอาด
- ห้องสุขา ปัญหา ได้แก่ สกปรก มีกลิ่นเหม็น เก่า/ชำรุด มีจำนวนไม่เพียงพอ ไม่ถูกสุขลักษณะ
- สนามกีฬา/โรงยิมส์ ปัญหา ได้แก่ ไม่มีที่ออกกำลังกาย หรือมีแต่ไม่เพียงพอกับความต้องการ
- สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ปัญหา ได้แก่ ไม่มี/ขาดแคลน/ไม่เพียงพอ ไม่มีม้านั่ง บังแดดบังฝนไม่ได้
- ด้านบริการ ปัญหา ได้แก่ บริการข้อมูลข่าวสารไม่ดี/ไม่ทั่วถึง/ล่าช้า บริการทั่วไปขาดประสิทธิภาพ ไม่มีระบบ ผู้ให้บริการไม่สุภาพ บริการห้องสุขาไม่ดี/สกปรก

5.2 อภิปรายผล

ผลจากกระบวนการวิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจ และน่าสนใจนำมาอภิปราย ใน 3 ส่วน คือ ส่วนของนักศึกษา อาจารย์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน ดังนี้

1. นักศึกษา

1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพื้นฐานคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษของนักศึกษาโควตา และสอบตรง จากผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาโควตาและสอบตรงของคณะบริหารธุรกิจ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของคณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2547) ที่พบว่า นิสิตที่รับเข้าโดยวิธีโควตาพิเศษมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีกว่านิสิตที่รับเข้าศึกษาจากทบวงมหาวิทยาลัย และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2550) ที่พบว่า การคัดเลือกนิสิตนักเรียนระบบรับตรงมีผลให้สถานศึกษาสามารถกำหนดเกณฑ์คุณสมบัติ และจำนวนรับสมัคร การคัดเลือกผู้เรียนที่มีคุณสมบัติความรู้ความสามารถ และความถนัด ในสาขาวิชาที่สมัคร ทำให้การคัดเลือกนิสิตนักเรียนได้ตรงกับความต้องการ ลดอัตราการลาออกกลางคัน และเพิ่มอัตราการสำเร็จการศึกษาได้สูงกว่าระบบกลาง (แอดมิชชันส์) นอกจากนี้ ผลการวิจัย พบว่านักศึกษาโควตาและสอบตรงของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพื้นฐานคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ ซึ่งส่งผลต่อการศึกษาในมหาวิทยาลัยฯ การสำเร็จการศึกษาตามเวลาที่หลักสูตรกำหนด การเพิ่มภาระให้กับผู้ปกครองที่ต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น เป็นต้น ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ

1.1.1 นักศึกษาใหม่ที่เข้ามาศึกษาในมหาวิทยาลัยฯ มีพื้นการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 6) หรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ค่อนข้างต่ำ

1.1.2 การเรียนปรับพื้นฐานวิชาคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ที่มหาวิทยาลัยฯ จัดให้นักศึกษาใหม่ทุกคนต้องเรียน ก่อนเปิดภาคการศึกษา ไม่มีผลต่อการช่วยเพิ่มสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาพื้นฐานคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาใหม่

1.1.3 หลักสูตรวิชาพื้นฐานคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยฯ ไม่สอดคล้องหรือไม่ต่อเนื่อง หรือมีลำดับเนื้อหาไม่เชื่อมต่อกับหลักสูตรวิชาคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 6) หรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ส่งผลให้การเรียนวิชาพื้นฐานคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษของนักศึกษาใหม่ไม่สัมฤทธิ์ผลเท่าที่ควร

1.1.4 เจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษของนักศึกษาใหม่ที่เข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยฯ ไม่ดี ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพื้นฐานคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษไม่ดี

1.1.5 การจัดการเรียนการสอนวิชาพื้นฐานคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยฯ ซึ่งประกอบด้วย หลักสูตร อาจารย์ผู้สอน วิธีการสอน สิ่งอำนวยความสะดวกในการ

จัดการเรียนการสอนขาดความสมบูรณ์หรือมีข้อบกพร่อง จึงทำให้ไม่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้นักศึกษาได้

จากการอภิปรายข้างต้นถึงสาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาพื้นฐานคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ปีการศึกษา 2552 ก่อนข้างต่านั้น ในส่วนของวิชาพื้นฐานคณิตศาสตร์มีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อังสนา จันแดง และพัชรินทร์ เศรษฐชัยชนะ (ม.ป.ป. : ออนไลน์) ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาหลักการคณิตศาสตร์ของนักศึกษา ได้รับอิทธิพลจากตัวแปรที่เป็นปัจจัยเชิงสาเหตุ 4 ตัว โดยได้รับอิทธิพลทางตรง 3 ตัว คือ ความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ เจตคติต่อการเรียน พฤติกรรมการสอน และได้รับทั้งอิทธิพลทางตรงและทางอ้อม 1 ตัว คือ พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา สำหรับวิชาพื้นฐานภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยสอดคล้องกับการวิจัยของ สันถวี นิยมทรัพย์ (2551) ที่พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร ต้องการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ฟัง พูด อ่าน และเขียน เป็นอันดับแรก ทั้งนี้ เพราะพื้นฐานไวยากรณ์ คำศัพท์ สำเนียงและการออกเสียงไม่ดี นักศึกษาจึงเสนอแนะให้คณะ จัดกิจกรรมปรับพื้นฐานภาษาอังกฤษก่อนเปิดภาคการศึกษา

2. ด้านอาจารย์

2.1 จากผลการวิจัย พบว่า มหาวิทยาลัยฯ มีอาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาเอก จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 3.97 แต่ในระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ 2.5 กำหนดให้มหาวิทยาลัยควรมีอาจารย์วุฒิปริญญาเอก ร้อยละ 30 ของอาจารย์ทั้งหมด ดังนั้น มหาวิทยาลัยฯ จึงต้องเร่งพัฒนาอาจารย์ให้มีวุฒิปริญญาเอก โดยการส่งเสริมและจัดหาทุนให้อาจารย์ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกเพิ่มขึ้น

2.2 จากผลการวิจัย พบว่า มหาวิทยาลัยฯ มีอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับอาจารย์จำนวน 348 คน คิดเป็นร้อยละ 72.8 และระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 25.94 แต่ตามเกณฑ์ในระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ตัวบ่งชี้ที่ 2.6 มหาวิทยาลัยควรมีจำนวนอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ รวมกันร้อยละ 60 ซึ่งการที่มหาวิทยาลัยมีอาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ในปริมาณที่น้อย อาจเนื่องมาจากอาจารย์มีประสบการณ์ในการทำผลงานทางวิชาการน้อย และมีคุณวุฒิระดับปริญญาเอกเพียงร้อยละ 3.97 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ รัฐพล พรหมสะอาด (2547) ที่พบว่า ตัวแปรสำคัญที่ให้น้ำหนักในการจำแนกความแตกต่างของกลุ่มอาจารย์ที่ได้รับตำแหน่งทางวิชาการ และกลุ่มอาจารย์ที่ไม่ได้รับตำแหน่งทางวิชาการ คือ ประสบการณ์ในการทำงาน และวุฒิการศึกษา ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงต้องเร่งพัฒนาและส่งเสริมให้อาจารย์ทำผลงานทางวิชาการด้วยการจัดโครงการให้ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ โดยสำนักส่งเสริมวิชาการและงานทะเบียนต้องจัดโครงการอบรมสัมมนาเชิง

ปฏิบัติการอย่างเข้มข้น เพื่อถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ในการเขียนเสนอผลงานให้กับอาจารย์อย่างทั่วถึง และกองบริหารงานบุคคลต้องอำนวยความสะดวกแก่อาจารย์ในการขอตำแหน่งทางวิชาการอย่างเต็มที่

2.3 จากผลการวิจัย พบว่าแต่ละคณะมีจำนวนอาจารย์ที่ได้รับการฝึกอบรม/ดูงาน น้อยมาก ซึ่งตามเกณฑ์การพัฒนาอาจารย์ด้านการฝึกอบรมของ ก.พ.ร. อาจารย์ทุกคนควรได้รับการพัฒนาปีละ 2 ครั้ง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะความจำกัดด้านงบประมาณ หรือการบริหารจัดการของคณะ ดังนั้น มหาวิทยาลัยฯ จึงต้องมีนโยบายที่ชัดเจน และกำกับดูแลให้อาจารย์ได้รับการพัฒนาให้มากที่สุด เพื่อประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพต่อไป

3. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน

3.1 สภาพปัจจุบันของอาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และโรงฝึกงาน

จากผลการวิจัย พบว่า ทุกคณะ/สาขาวิชา มีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ เป็นของตนเอง แต่ไม่เพียงพอ ขาดอุปกรณ์การสอนประจำห้องเรียน อาทิ เครื่อง LCD Visualizer คอมพิวเตอร์ และเครื่องเสียง ทั้งปริมาณและคุณภาพ สภาพห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ใช้งานได้ มีเครื่องปรับอากาศ และขนาดของห้องมีความจุเฉลี่ย 40 คน/ห้อง ซึ่งสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนเป็นปัจจัยสำคัญต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา แต่การที่มหาวิทยาลัยฯ ยังไม่สามารถดำเนินการด้านนี้ให้สมบูรณ์ตามความต้องการของอาจารย์และนักศึกษาได้ อาจเนื่องมาจาก

3.1.1 มหาวิทยาลัยฯ มีพื้นที่น้อย ส่วนใหญ่เป็นอาคารไม่สูง และที่สำคัญตั้งอยู่ใจกลางเมืองหลวง มหาวิทยาลัยฯ ไม่สามารถขยายพื้นที่ได้ จำนวนห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ จึงมีจำกัด

3.1.2 วัฒนธรรมองค์กรแบบเก่า คือ ทุกหน่วยงานจะต้องจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นของตนเอง เมื่อต้องใช้ทรัพยากรร่วมกับผู้อื่น จึงคิดว่าไม่มีความสะดวกในการใช้งาน ประกอบกับมหาวิทยาลัยฯ ไม่มีหน่วยงานกลางที่มีอำนาจในการบริหารจัดการอาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ตลอดจนเจ้าหน้าที่ประจำห้องหรืออาคารดังกล่าว ทำให้การบริหารจัดการตกอยู่กับหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง ทำให้ไม่สะดวกต่อหน่วยงานอื่นที่จะเข้าไปใช้อาคาร ห้องเรียน และห้องปฏิบัติการ

3.1.3 งบประมาณที่จำกัด โดยเฉพาะงบประมาณด้านครุภัณฑ์ ซึ่งมีจำนวนน้อยเมื่อเทียบกับการจัดการศึกษา นอกจากนี้ราคาครุภัณฑ์แต่ละชิ้นมีราคาค่อนข้างแพง และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ก็ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนวัสดุครุภัณฑ์ประกอบการเรียนการสอนที่ทันสมัย

3.1.4 มหาวิทยาลัยฯ ขาดการบริหารจัดการเกี่ยวกับการใช้ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และโรงฝึกงานที่ดีพอ เนื่องจากขาดข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ห้อง สิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้อง การบำรุงรักษา จึงทำให้เกิดความไม่สะดวกในการเข้าใช้ห้องต่างๆ ดังกล่าว

3.2 ปัญหาด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน

จากผลการวิจัย พบว่า ด้านอาคาร มีปัญหาเรื่อง ห้องน้ำนักศึกษาที่ชำรุด และสกปรก สภาพอาคารสกปรก ระบบไฟฟ้าและแสงสว่างไม่เหมาะสม และอาคารยังมีไม่เพียงพอ ด้านห้องเรียน มีปัญหาเรื่อง จำนวนไม่เพียงพอกับความต้องการ ขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนประจำห้องเรียน ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ปัญหาเหล่านี้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วิชัย แหวนเพชร บุญเกิด สยามสี และธีรพันธ์ ไหมกัน (2551) ที่พบว่า ปัญหาการเรียนของนักศึกษาในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านสื่อการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะอาคารเรียนและห้องเรียนไม่สะอาด เครื่องมือและอุปกรณ์การสอนไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา รวมทั้ง มีคุณภาพต่ำ ส่วนด้านห้องปฏิบัติการ มีปัญหาเรื่อง การขาดอุปกรณ์การเรียนการสอนประจำห้องปฏิบัติการ ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ขาดเจ้าหน้าที่ประจำห้องปฏิบัติการ และขาดการวางแผนผังในห้องปฏิบัติการ สำหรับโรงฝึกงาน มีปัญหาเรื่อง การขาดอุปกรณ์การเรียนการสอน ซึ่งปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นเหล่านี้ อาจเนื่องมาจาก การขาดแคลนงบประมาณ และขาดแคลนบุคลากรในการปรับปรุงอาคารที่เกี่ยวกับการออกแบบ การควบคุม การตรวจการจ้าง เป็นต้น กล่าวคือ มหาวิทยาลัยฯ ไม่มีบุคลากรด้านนี้ โดยเฉพาะ จึงต้องอาศัยอาจารย์ประจำซึ่งมีภาระการสอนมาก ไม่สามารถช่วยเหลือมหาวิทยาลัยฯ ได้ อย่างเต็มที่ บางครั้งได้งบประมาณมาแล้ว แต่ไม่สามารถดำเนินการได้ เป็นต้น

5.3 ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย ด้านนักศึกษา อาจารย์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. มหาวิทยาลัยควรทบทวนกระบวนการรับนักศึกษา ที่ต้องให้ความสำคัญกับคุณภาพมากกว่าปริมาณนักศึกษาที่รับเข้ามาศึกษาในแต่ละปี
2. มหาวิทยาลัยควรต้องมีกลยุทธ์ในการเพิ่มคุณวุฒิอาจารย์ระดับปริญญาเอก และเพิ่มตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ให้มากขึ้น อาทิ การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนว่า อาจารย์ที่กำลังศึกษาระดับปริญญาเอกต้องสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาไม่เกิน 4 – 5 ปี หรืออาจารย์ที่มีตำแหน่งทางวิชาการระดับใดก็ตาม ภายใน 5 – 10 ปี ต้องเปลี่ยนตำแหน่งทางวิชาการให้สูงขึ้น เป็นต้น
3. จัดตั้งคณะกรรมการดำเนินการเตรียมความพร้อม เพื่อการเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับ
4. จัดตั้งหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่เฉพาะในการจัดการด้านห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ และโรงฝึกงาน ที่ให้ทุกคณะได้ใช้ทรัพยากรร่วมกัน โดยมหาวิทยาลัยฯ จะต้องกำหนดเป็นนโยบาย และมาตรการที่ชัดเจนให้ทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยถือปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. มีการวิจัยสถาบันในลักษณะเช่นนี้ ทุก 3-5 ปี เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการมหาวิทยาลัย
2. การศึกษาวิจัยเพื่อการใช้ทรัพยากรการจัดการเรียนการสอนร่วมกันของหน่วยงานในมหาวิทยาลัยฯ เริ่มตั้งแต่การวางแผน การดำเนินการ ปัญหา ตลอดจนแนวทางในการแก้ไข
3. การศึกษาวิจัย เทคนิค หรือวิธีการสอนที่เหมาะสมกับบริบทของนักศึกษา โดยเฉพาะในวิชาพื้นฐานคณิตศาสตร์ และภาษาอังกฤษ

บรรณานุกรม

กองนโยบายและแผน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. 2552. **รายงานสถิติการศึกษา**

ปีการศึกษา 2552. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

กองแผนงาน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยนเรศวร. 2536. **วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอาจารย์**

มหาวิทยาลัยนเรศวร ปีการศึกษา 2535. พิษณุโลก.

กองวิจัย มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย. **“ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย**

หอการค้าไทยที่เข้าเรียนด้วยวิธีการคัดเลือกโดยมหาวิทยาลัย และวิธีการ

สอบคัดเลือกโดยทบวงมหาวิทยาลัย (ปีการศึกษา 2540 – 2541).” [ออนไลน์]

เข้าถึงได้จาก <http://department.utcc.ac.th/research/adresearch/2009-03-30-08-48-...>

กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546. **การวิเคราะห์สถิติ:สถิติสำหรับการบริหารและการวิจัย.**

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

แก้วกาญจน์ ฤทธิเรือง. 2551. **คุณภาพการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา.วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.**

(รัฐประศาสนศาสตร์).บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

คณะกรรมการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา (ค.ป.ภ). 2550.

คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ:ห้างหุ้นส่วน

จำกัดภาพพิมพ์

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สาขาวิชาเทคโนโลยีการพิมพ์. ม.ป.ป. **เอกสารตัวชี้วัดที่ 15**

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. กรุงเทพฯ : คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

สาขาวิชาเทคโนโลยีการพิมพ์.

ศิริ สืบกระพันธ์. 2525. **ประสบการณ์ทางวิชาการและการสอนของอาจารย์มหาวิทยาลัย**

ศรีนครินทร์วิโรฒ. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทร์วิโรฒ.

คุณวุฒิ คนฉลาด และคณะ. 2532. **การศึกษาเกี่ยวกับบุคลากรในระดับอุดมศึกษา :กระบวนการเข้า**

ทำงาน การโยกย้ายเปลี่ยนงาน ประโยชน์จากการวิจัยและบริการด้านอื่น ๆ. โครงการ

จัดทำแผนพัฒนาอุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ

จินตนา มีสุข. 2553. การใช้ทรัพยากรทางการศึกษาร่วมกันในการจัดการศึกษา.

<http://gotoknow.org/blog/blog-janny/357011> เข้าถึงเมื่อ 13 สิงหาคม 2553.

จิรศักดิ์ สุทธิชนะจินดา และประภาพร ตั้งธนนานิช. "วิจัยสถาบัน เรื่อง ศึกษาเปรียบเทียบ ผลการเรียนรู้ในชั้นปีที่ 1 ระหว่างนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาโดยวิธีพิเศษกับนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาโดยวิธีรับตรง และสอบเอ็นทรานซ์ คณะสัตวแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา 2547 และ 2548." [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก vet.kku.ac.th/ed/research14.doc

สุจิตรา บุญรัตนพันธ์ .2534. ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์. กรุงเทพฯ : แสงจันทร์.

ชโรชนีชัย ชัยมินทร์ และประภาพร พลายนจันทร์. 2551. รายงานวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติของคณาจารย์และนักวิจัย คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2547 – 2549. คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ชุตติกาญจน์ บุญญะธิตินุช. 2546. การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินญานิพนธ์การศึกษา มหบัณฑิต (การอุดมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ชูศรี วงศ์รัตน. 2544. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิต การพิมพ์
นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวาณิช. 2541. การวิเคราะห์การจัดอันดับมหาวิทยาลัยของประเทศเอเชีย. กรุงเทพฯ : เซเวนพรีนติ้งกรุ๊ป จำกัด.

ประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานภาระงานขั้นต่ำในฐานะอาจารย์ผู้สอนระดับอุดมศึกษา ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. ประกาศ ณ วันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2552.

ประเวศ วะสี. 2553. "การสร้างพลังการศึกษา พาชาติออกจากวิกฤต". การปฏิรูปการศึกษา การปฏิรูปศึกษาศาสตร์ ภาคประชาชน. กรุงเทพฯ : สันติศิริการพิมพ์ .

_____. พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530. 2534. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิชสำราญราษฎร์.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : บริษัทฟิงเกอร์ปรีนแอนด์มีเดียจำกัด.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. ม.ป.ป. **คู่มือระบบประกันคุณภาพ ฉบับปรับปรุง**
ปี 2550. ม.ป.ท.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. ม.ป.ป. **ระเบียบการสอบคัดเลือกเข้าศึกษา**
ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2553 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2539. **เอกสารชุดฝึกอบรมการเรียนรู้การทำวิจัยด้วย**
ตนเอง. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช บัณฑิตศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์. 2550. **ประมวลสาระชุดวิชา**
การจัดการสถานศึกษา หน่วยที่ 8 – 15. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี : มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช.

รัฐพล พรหมสะอาด. 2547 **การวิเคราะห์จำแนกปัจจัยที่ส่งผลต่อการได้รับตำแหน่ง**
ทางวิชาการของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. ปริญญาโททางการศึกษา
มหาบัณฑิต (การวัดผลการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ล้วน สายยศ และอังคณาสายยศ. 2538. **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาส์น

วิชัย แหวนเพชร บุญเกิด สามสี และธีรพันธ์ ไหมกัน. 2551. **“บทความการวิจัย เรื่อง เหตุผล**
การเข้าศึกษา และสภาพปัญหาการเรียนของนักศึกษาภาค กศ.พบ. คณะเทคโนโลยี
อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ปีการศึกษา 2551.” [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก
etcserv.puru.ac.th/commit/commit_db/good/.../showimg.php?id...

สภาคณาจารย์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ “**การสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับภาระงานของอาจารย์**
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.” ที่ประชุมประธานสภาคณาจารย์มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
(ปอมท.) จัดประชุมสัมมนาทางวิชาการ ประจำปี 2550 เรื่อง **ทิศทางการอุดมศึกษาไทย :**
จุดเปลี่ยนที่ท้าทาย วันพฤหัสบดีที่ 6 – วันศุกร์ที่ 7 กันยายน 2550 ณ โรงแรมรามามาการ์เดนส์
กรุงเทพฯ. น. 197.

สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์. 2543. **“คนคุณภาพคือคุณภาพการศึกษา”** ข้าราชการครู. ปีที่ 20
ฉบับที่ 6; (สิงหาคม – กันยายน).

สันถวี นิยมทรัพย์. 2551. การสำรวจความต้องการจำเป็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1

ปีการศึกษา 2550 คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร. นครปฐม : คณะโบราณคดี
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สามัคคี บุญยะวัฒน์และคณะ .2547.การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

คณะวนศาสตร์ ที่รับเข้าโดยวิธีโควตาพิเศษ และการสอบคัดเลือกจาก

ทบวงมหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ :คณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุชาติ ใจภักดี. 2540. "บทบาทของครูกับการส่งเสริมให้นักเรียนรักการอ่าน", วิทยากรย์.

ปีที่ 96 ฉบับที่ 8 (สิงหาคม).

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2550. รายงานการวิจัยประเมินผล

การรับบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ : พิมพ์ดีการพิมพ์ จำกัด.

อดุลย์ วิริยเวชกุล. 2541. ดัชนีบ่งชี้คุณภาพบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ :

พี.เอ.ลิฟวิง จำกัด.

อังสนา จันแดง และพัชรินทร์ เศรษฐีชัยชนะ. "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วิชาหลักการคณิตศาสตร์ สำหรับนักศึกษาภาควิชาคณิตศาสตร์." [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก

<http://kucon.lib.ku.ac.th/Fulltext/KC4708002.pdf>

Cronbach, Lee J. 1970. Essential of Psychology Testing. 3rd ed. New York :

Harper and Row.

Good. Carter V. 1973. Dictionary of Education. New York: Mc. Graw-Hill , Inc.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามด้านความตรงตามเนื้อหา (Content Validity)

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภัทรา โกไศยกานนท์	รองอธิการบดีด้านวิชาการและวิเทศสัมพันธ์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทรงสิริ วิชิรานนท์	รองผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
3. นางจุฬารัตน์ ตันติประสงค์	ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

โครงการวิจัยสถาบันเพื่อการพัฒนามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ข้อมูลนักศึกษา

แบบบันทึกข้อมูลในส่วนนี้ ประกอบด้วย

- 1) ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาแรกเข้า ในปีการศึกษา 2552
- 2) ข้อมูลเกี่ยวกับการปรับพื้นฐานความรู้ให้กับนักศึกษาแรกเข้า ในปีการศึกษา 2552
- 3) ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาแรกเข้า ในปีการศึกษา 2553

คำชี้แจงในการตอบ

โปรดเติมข้อความ หรือตัวเลข (คะแนน) หรือตัวอักษร (เกรด) หรือขีดเครื่องหมาย \surd ลงในช่องว่าง

คณะ.....

จำนวนนักศึกษาแรกเข้าในปีการศึกษา 2552คน

ประกอบด้วยนักศึกษาที่จบระดับมัธยมศึกษา.....คน ระดับ ปวช.คน ระดับ ปวส.คน

จำนวนนักศึกษาแรกเข้าในปีการศึกษา 2553คน

ประกอบด้วยนักศึกษาที่จบระดับมัธยมศึกษา.....คน ระดับ ปวช.คน ระดับ ปวส.คน

1) ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาแรกเข้า ในปีการศึกษา 2552

สาขา..... (โปรดถ่ายเอกสารเพิ่มเติมตามจำนวนสาขาและตามจำนวนนักศึกษา)

ลำดับ	ภูมิลำเนา		จบระดับ (มัธยมหรือ ปวช.หรือ ปวส.)	GPA		ระบบที่เข้าศึกษาต่อ ป.ตรี		
	โรงเรียน/วิทยาลัย	จังหวัด		ระดับ มัธยม/ปวช./ปวส.	ระดับ ป.ตรี สิ้น ปีการศึกษา 52	โควต้า	สอบตรง ของ มทร. พระนคร	เอ็นทรานซ์ ของ สกอ.
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								
12								
13								
14								
15								

สาขา..... (ต่อ)

ลำดับ	ภูมิลำเนา		จบระดับ (มัธยมหรือ ปวช.หรือ ปวส.)	GPA		ระบบที่เข้าศึกษาต่อ ป.ตรี		
	โรงเรียน/วิทยาลัย	จังหวัด		ระดับ มัธยม/ปวช./ปวส.	ระดับ ป.ตรี สิ้น ปีการศึกษา 52	โควต้า	สอบตรง ของ มทร. พระนคร	เอ็นทรานซ์ ของ สกอ.
16								
17								
18								
19								
20								
21								
22								
23								
24								
25								
26								
27								
28								
29								
30								
31								

3) ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษาแรกเข้า ปีการศึกษา 2553

สาขา..... (โปรดถ่ายเอกสารเพิ่มเติมตามจำนวนสาขาและตามจำนวนนักศึกษา)

ลำดับ	ภูมิลำเนา		จบระดับ (มัธยมหรือ ปวช.หรือ ปวส.)	GPA ระดับ มัธยม/ปวช./ปวส.	ระบบที่เข้าศึกษาต่อ ป.ตรี		
	โรงเรียน/วิทยาลัย	จังหวัด			โควต้า	สอบตรง ของ มทร. พระนคร	เอ็นทรานซ์ ของ สกอ.
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							

สาขา..... (ต่อ)

ลำดับ	ภูมิลำเนา		จบระดับ (มัธยมหรือ ปวช.หรือ ปวส.)	GPA ระดับ มัธยม/ปวช./ปวส.	ระบบที่เข้าศึกษาต่อ ป.ตรี		
	โรงเรียน/วิทยาลัย	จังหวัด			โควตา	สอบตรง ของ มทร. พระนคร	เอ็นทรานซ์ ของ สกอ.
17							
18							
19							
20							
21							
22							
23							
24							
25							
26							
27							
28							
29							
30							
31							
32							

แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการศึกษาของนักศึกษา

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อสำรวจข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการศึกษาของนักศึกษา เพื่อหาแนวทางในการช่วยเหลือนักศึกษาด้านการเรียนและการปรับพื้นฐานความรู้ รวมทั้งเพื่อประโยชน์แก่มหาวิทยาลัยในการแนะแนวการศึกษาสำหรับนักศึกษาที่จะเข้าศึกษาในรุ่นต่อไป

มหาวิทยาลัยขอความร่วมมือนักศึกษาทุกคน กรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงให้ครบทุกข้อ โดยนักศึกษาไม่ต้องใส่ ชื่อ-นามสกุล หรือรหัสใดๆลงในแบบสอบถาม มหาวิทยาลัยจะจัดเก็บข้อมูลทั้งหมดเป็นความลับ และนำเสนอผลการศึกษาในภาพรวมเท่านั้น ข้อมูลดังกล่าวจึงไม่ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาแต่ประการใด แต่จะเป็นประโยชน์อย่างสูงต่อมหาวิทยาลัยในการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการศึกษาต่อไป

ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความ หรือเติมข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ ชาย หญิง
 2. คณะ/สาขาวิชา
 - คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชา (โปรดระบุ).....
 - คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชา (โปรดระบุ)
 - คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาวิชา (โปรดระบุ)
 3. วุฒิมัธยมศึกษาเดิม ปวช. ปวส. ม. 6
 4. เกรดเฉลี่ยสะสมเดิม (เมื่อจบการศึกษาในข้อ 3)
 5. ชื่อสถานศึกษา/โรงเรียนเดิม (เมื่อจบการศึกษาในข้อ 3).....
จังหวัด.....
 6. ภูมิลำเนาเดิม
 - กรุงเทพมหานครและปริมณฑล โปรดระบุจังหวัด
 - ภาคเหนือ โปรดระบุจังหวัด
 - ภาคกลาง โปรดระบุจังหวัด
 - ภาคตะวันออก โปรดระบุจังหวัด
 - ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โปรดระบุจังหวัด
 - ภาคใต้ โปรดระบุจังหวัด
 7. เข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร โดยระบบ
 - โควตา สอบตรง เอนทรานซ์
 8. หลักสูตรที่เข้าศึกษา
 - บริญญาตรีต่อเนื่อง บริญญาตรีเทียบโอน บริญญาตรี 4 ปี (หรือ 5 ปี ของครุฯ)
 9. เข้าศึกษา ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในปีการศึกษา
 - 2552 2553
- ข้อต่อไปนี้เป็นคำตอบเฉพาะนักศึกษาที่เข้าศึกษา ณ มทร.พระนคร ในปีการศึกษา 2552
10. เกรดเฉลี่ยสะสมเมื่อสิ้นปีการศึกษา 2552
 11. การเรียนปรับพื้นฐานก่อนศึกษาในภาคเรียนที่ 1/2552
 - ไม่ได้เรียน เรียนคณิตศาสตร์ เรียนภาษาอังกฤษ เรียนคณิตศาสตร์และอังกฤษ
 12. เกรดวิชาคณิตศาสตร์ (ที่ได้รับเมื่อเรียนในภาคเรียนที่ 1 หรือ 2)
 13. เกรดวิชาภาษาอังกฤษ (ที่ได้รับเมื่อเรียนในภาคเรียนที่ 1 หรือ 2)

ภาคผนวก ค

แบบลงรหัส

(Coding Frame)

อาคารเรียน

คำตอบ	จำนวนความถี่ของการตอบ
เก่า/โบราณ/ไม่สวย/ขอใหม่ฯ	
จำนวนน้อย ไม่เพียงพอ	
ขนาดเล็ก	
ไม่สะอาด/สกปรก/ไม่มีที่ทิ้งขยะ	
ลิฟท์ (ไม่มี/ชำรุด/มีแต่ไม่ให้ใช้ฯ ไม่เพียงพอกับความต้องการ)	
บรรยากาศ (มืด อับ ร้อนฯ)	
มีของวางเกะกะ	
ชำรุด	
อื่น ๆ	
อื่น ๆ	

ห้องเรียน

คำตอบ	จำนวนความถี่ของการตอบ
ห้องคับแคบ	
จำนวนห้องเรียนไม่เพียงพอ	
ห้องชำรุด น้ำเข้า เพดานพังฯ	
ห้องไม่เหมาะกับการเรียน	
เก้าอี้ไม่พอ/ไม่เหมาะ/ชำรุด	
วัสดุ/อุปกรณ์/แอร์ ชำรุด	
วัสดุ/อุปกรณ์ ไม่เพียงพอ	
บรรยากาศไม่ดี (มืด อับชื้น มีกลิ่น ไม่สว่าง ฯ)	
สกปรก มีขยะมาก	
เก่า/ไม่ทันสมัย	
ไม่เป็นระเบียบ	
อื่น ๆ	
อื่น ๆ	

ห้องปฏิบัติการ

คำตอบ	จำนวนความถี่ของการตอบ
เก่า/ไม่ทันสมัย/ไม่มีเทคโนโลยีใหม่	
เครื่องมืออุปกรณ์ชำรุด	
เครื่องมืออุปกรณ์ไม่เพียงพอ	
คอมพิวเตอร์/ไม่พอ/มีไวรัส	
ไม่มีโอกาสได้ใช้/ไม่มีห้องให้ใช้	
จำนวนห้อง Lab ไม่เพียงพอ	
บรรยากาศไม่ดี (มีด อับ ร้อน ฯ)	
สกปรก	
ไม่เป็นระเบียบ	
อื่น ๆ	
อื่น ๆ	
อื่น ๆ	
อื่น ๆ	

ห้องสมุด

คำตอบ	จำนวนความถี่ของการตอบ
เล็ก/คับแคบ	
หนังสือเก่า	
หนังสือน้อย/ขาดแคลนตำรา	
ห้องสมุดไม่ทันสมัย	
บรรยากาศไม่ดี (ร้อน มีด อับ)	
เสียงดัง	
ไม่เป็นระบบ/หาหนังสือยาก	
วัสดุอุปกรณ์/โต๊ะ เก้าอี้ คอมพิวเตอร์ ไม่เพียงพอ	
บริการไม่สุภาพ	
อื่น ๆ	
อื่น ๆ	

ห้องพยาบาล

คำตอบ	จำนวนความถี่ของการตอบ
ทำเลไม่เหมาะสม/ไม่สะดวกในการ รับบริการ	
ไม่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการ ให้บริการห้องพยาบาล	
ที่แคบ เพียงไม่พอ	
ผู้ให้บริการไม่มีความรู้	
ผู้ให้บริการไม่สุภาพ	
มียาไม่ครบทุกขนาน	
อื่น ๆ	
อื่น ๆ	
อื่น ๆ	

โรงอาหาร

คำตอบ	จำนวนความถี่ของการตอบ
ร้านอาหารน้อย/มีอาหารให้ เลือกไม่หลากหลาย	
คัปเดต/แออัด	
โต๊ะเก้าอี้และขนาดไม่เพียงพอ กับจำนวนนักศึกษา	
บรรยากาศไม่ดี (ร้อน อัดอัด มีด อับ ฯ)	
ไม่เป็นระบบระเบียบ/ไม่ สวยงาม/ไม่ได้มาตรฐาน	
สกปรก/ไม่สะอาด	
เก่า/ชำรุด	
อาหารแพง/ราคาไม่ยุติธรรม	
อาหารไม่อร่อย	
อื่น ๆ	
อื่น ๆ	
อื่น ๆ	

ห้องสุขา

คำตอบ	จำนวนความถี่ของการตอบ
จำนวนน้อย/ไม่เพียงพอ	
สกปรก เหม็น	
เก่า/ชำรุด	
ไม่ถูกสุขลักษณะ ไม่มีสบู่, ที่ฉีดน้ำ, ทิชชู	
บรรยากาศไม่ดี (มีด นากลิ้ว ไม่ สวยงาม)	
ไม่มีติดขัด/ไม่ปลอดภัย/ไม่เป็น ส่วนตัว	
ขนาดเล็ก/คับแคบ	
ปิดซ่อม ไม่ให้ใช้งาน	
เหม็นบูหรี่ ไม่ชอบขี้บูหรี่	
อื่น ๆ	
อื่น ๆ	

สนามกีฬา/โรงยิมส์

คำตอบ	จำนวนความถี่ของการตอบ
ปิด/ไม่มีโอกาสได้ใช้	
ไม่มีที่เล่นกีฬา/ออกกำลังกาย	
มีที่เล่นกีฬาแต่ไม่เพียงพอ	
ที่เล่นกีฬาคับแคบ	
ที่เล่นกีฬาไม่ได้มาตรฐาน	
ไม่มีสนามเป็นของตนเอง	
มีกีฬาให้เล่นไม่หลากหลาย	
ขาดแคลนอุปกรณ์กีฬา	
บรรยากาศไม่ดี (ร้อน อากาศไม่ ถ่ายเท ฯ)	
ขาดข้อมูลประชาสัมพันธ์ด้านนี้	
อื่น ๆ	

สถานที่พักผ่อนของนักศึกษา

คำตอบ	จำนวนความถี่ของการตอบ
ไม่มี/ขาดแคลน/ไม่เพียงพอ	
ร้อน/ไม่ร้อน/แต่ร้อน	
สกปรก	
เก่า/ทรุดโทรม	
อื่น ๆ	
อื่น ๆ	

สโมสรมักศึกษา

คำตอบ	จำนวนความถี่ของการตอบ
ไม่มีห้อง	
ห้องเล็กมาก/คับแคบ	
ไม่มีที่เก็บของ/ห้องรก/ไม่เป็นระเบียบ/ไม่สะอาด	
บรรยากาศไม่ดี (ร้อน อับ ๆ)	
ทำเลไม่ดี	
ขาดแคลนอุปกรณ์	
อุปกรณ์/เครื่องมือ/แอร์ ชำรุด	
บริหารจัดการไม่ดี	
ไม่มีข้อมูลด้านกิจการ นศ.	
อื่น ๆ	
อื่น ๆ	

อื่นๆ

คำตอบ	จำนวนความถี่ของการตอบ
ขาดแคลนที่จอดรถ	
บรรยากาศไม่ร้อน	
ไม่มีร้านสวัสดิการ ร้านสหกรณ์ ร้านถ่ายเอกสาร ร้านสะดวกซื้อ	
.....	
.....	

ตอนที่ 3

1. บริการที่ไม่พึงพอใจ

คำตอบ	จำนวนความถี่ของการตอบ
ไม่ชอบทุกอย่าง	
ประชาสัมพันธ์/บริการข้อมูล	
บริการด้านความสะดวกของ ห้องน้ำ	
ฝ่ายทะเบียน (ล่าช้า ขาด ประสิทธิภาพ)	
บริการฝ่ายทะเบียน (ไม่สุภาพ)	
วิชาการ (ไม่มีแผนการเรียน ไม่ มีตารางเรียน ให้ข้อมูลไม่ชัด)	
บริการอินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ (ยุ่งยาก มีปัญหา)	
การให้บริการทั่วไป (ไม่สุภาพ ล่าช้า ขาดประสิทธิภาพ ไม่เป็น ระบบ)	
บริการทุนการศึกษา	
อื่นๆ.....	
อื่นๆ.....	
อื่นๆ.....	
อื่นๆ.....	

2. ความสุข

คำตอบ	จำนวนความถี่ของการตอบ
มาก	
ค่อนข้างมาก	
ปานกลาง	
น้อย	
น้อยมาก	

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวนุชลี อุปภัย
วัน เดือน ปีเกิด 27 เมษายน 2501
สถานที่เกิด กรุงเทพมหานคร
การศึกษา ค.บ.(เกียรตินิยมอันดับสอง) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.2522
ค.ม.(จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.2525
Ph.D.(Social Psychology) Aristotle University of Thessaloniki, Greece. 1995.
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่ง รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา

